

ระบบติดตามสุขภาพส่วนบุคคลด้วย IoT

IoT Based Personalized Healthcare Monitoring System

ภิมพศ นวลนัม

Phimphot Nualnim

บาชีรีน สาม่าน

Basireen Saman

ปริญญานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต

สาขาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์และปัญญาประดิษฐ์

สำนักวิชาวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

ปีการศึกษา 2568

ระบบติดตามสุขภาพส่วนบุคคลด้วย IoT

IoT Based Personalized Healthcare Monitoring System

ภิมพศ นวลนั่ม

Phimphot Nualnim

บาชีรีน สาม่าน

Basireen Saman

ปริญญานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต

สาขาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์และปัญญาประดิษฐ์

สำนักวิชาวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

ปีการศึกษา 2568

คณบดี สำนักวิชาวิศวกรรมศาสตร์และ
เทคโนโลยี

ชื่อโครงการ	ระบบติดตามสุขภาพส่วนบุคคลด้วย IoT
ผู้เขียน	นายภูมิยศ นวลนึ่ง นายบาชีรีน สาม่าน
สาขาวิชา	วิศวกรรมคอมพิวเตอร์และปัญญาประดิษฐ์
ปีการศึกษา	2565

บทคัดย่อ

เริ่ม.....

คำสำคัญ :

Project Title IoT Based Personalized Healthcare Monitoring System

Authors Mr. Phimphot Nualnim

Mr. Basireen Saman

Major Program Computer Engineering and Artificial Intelligence

Academic Year 2565

Abstract

Start.....

.....

Key words:

กิตติกรรมประกาศ

เริ่ม.....

.....

นายภูมิพล นวลนัม

นายบาชีร์น สาม่าน

สารบัญ

หน้า

สารบัญตาราง

หน้า

สารบัญภาพ

หน้า

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญและที่มาของปัญหา

ปัจจุบันปัญหาด้านสุขภาพในประเทศไทยถือเป็นหนึ่งในปัญหาสำคัญที่มีผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของประชาชน โดยเฉพาะในสังคมผู้สูงอายุที่มีจำนวนเพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง อีกทั้งยังมีปัญหาการละเลยความสำคัญในการดูแลสุขภาพตนเองของประชาชน ส่งผลให้เกิดความเสี่ยงในการเจ็บป่วย และอาจไม่ได้รับการรักษาอย่างทันท่วงที แม้ว่าทางรัฐบาลและกระทรวงสาธารณสุขจะมีนโยบายและยุทธศาสตร์ต่าง ๆ ในการช่วยเหลือเพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงบริการด้านสุขภาพได้อย่างครอบคลุม แต่ก็ยังมีหลายปัจจัยที่ทำให้ประชาชนไม่สามารถหรือเลือกที่จะไม่เข้ารับบริการด้านสุขภาพ เช่น ข้อจำกัดทางด้านเวลา ภาระหน้าที่ หรือความเข้าใจที่ไม่เพียงพอเกี่ยวกับความสำคัญของการตรวจสุขภาพ (สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ, 2566)

จากข้อมูลทางสถิติในปี 2567 พบว่า จำนวนแพทย์ในประเทศไทยมีทั้งหมด 74,488 คน ขณะที่จำนวนพยาบาลมี 123,923 คน ข้อมูลจากสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข, (2567) และเมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนประชากรทั้งหมดของประเทศไทยที่มีอยู่ 66,052,615 คน จะพบว่าแพทย์ 1 คน ต้องรับผิดชอบดูแลประชาชนมากถึงประมาณ 887 คน และพยาบาล 1 คนต้องดูแลประชาชน 534 คน ซึ่งตัวเลขเหล่านี้สะท้อนให้เห็นถึงปัญหาการขาดแคลนทรัพยากรบุคคลทางการแพทย์ที่เพียงพอสำหรับการดูแลสุขภาพประชาชนในประเทศ ถึงแม้จะไม่ใช่ประชากรทั้งหมดที่ต้องเข้ารับการรักษาในเวลาเดียวกัน แต่ด้วยปัจจัยต่าง ๆ ที่ส่งผลให้การเข้าถึงบริการทางการแพทย์เป็นไปได้ยาก อาทิ การขาดความตระหนักรู้เกี่ยวกับสุขภาพ การเพิกเฉยต่ออาการเจ็บป่วยเล็กน้อย และความเชื่อผิด ๆ ว่าปัญหาสุขภาพเล็กน้อยจะหายได้เองโดยไม่จำเป็นต้องเข้ารับการตรวจ ทำให้เมื่อผู้ป่วยเข้ารับการรักษามักอยู่ในระยะที่มีความรุนแรงแล้ว ส่งผลให้เกิดภาวะแทรกซ้อนที่ยากต่อการรักษาและอาจนำไปสู่การเสียชีวิตในที่สุด

เพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าวและช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการวินิจฉัยโรคได้เร็วขึ้น ซึ่งระบบที่ทีมของเราได้พัฒนานี้อาจช่วยลดความถี่ในการเข้ารับการตรวจสุขภาพตามปกติของประชาชนทั่วไป ซึ่งจะช่วยลดภาระงานของแพทย์และพยาบาลในการตรวจสอบสุขภาพขั้นพื้นฐาน ให้พวกเขามีเวลา

สำหรับผู้ป่วยที่เป็นกรณีรุนแรงหรือฉุกเฉินได้มากขึ้น ทั้งยังเป็นประโยชน์กับผู้ที่อยู่ในพื้นที่ห่างไกล ซึ่งอาจเข้าถึงโรงพยาบาลหรือคลินิกได้ยาก โดยระบบสามารถช่วยให้บุคคลเหล่านี้ตรวจเช็คร่างกายเบื้องต้นได้ด้วยตนเอง นำไปสู่การลดความเสี่ยงของการเจ็บป่วยรุนแรงตั้งแต่ระยะเริ่มต้น โครงการวิจัยนี้ได้เล็งเห็นถึงความสำคัญในการประยุกต์ใช้อุปกรณ์สวมใส่ที่สามารถตรวจจับความผิดปกติทางสุขภาพบางประเภทในร่างกาย เช่น ภาวะหัวใจล้มเหลวเฉียบพลัน ภาวะลมแดด (heat stroke) ภาวะความดันโลหิตสูงเฉียบพลัน และอื่นๆ ได้แบบเรียลไทม์โดยใช้เทคโนโลยี IoT และการเรียนรู้ของเครื่อง (Machine Learning) สำหรับการพัฒนาาระบบที่สามารถประมวลผลแบบเรียลไทม์ และแจ้งเตือนผู้สวมใส่ในทันที ซึ่งสามารถประยุกต์ใช้ได้กับบุคคลทุกเพศทุกวัย

แม้ว่าจะมีอุปกรณ์สวมใส่ทั่วไปที่สามารถตรวจจับค่าวัดพื้นฐานทางสุขภาพ เช่น อัตราการเต้นของหัวใจและความดันโลหิต แต่อุปกรณ์เหล่านี้ยังไม่สามารถ ตรวจจับสัญญาณของภาวะเสี่ยงต่อการเจ็บป่วยล่วงหน้าได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ การพัฒนาอุปกรณ์สวมใส่ที่มีความสามารถในการคาดการณ์ความเสี่ยงสุขภาพล่วงหน้าจะช่วยลดภาระของแพทย์ในการตรวจสุขภาพพื้นฐาน และช่วยให้ประชาชนรับรู้ถึงความเสี่ยงได้ก่อนการเจ็บป่วยรุนแรง

(ก)

(ข)

ภาพที่ 1.1 ภาพของชาวบ้านที่อยู่บนพื้นที่ห่างไกล อ.สบเมย จ.แม่ฮ่องสอน

(ที่มา: <https://www.hfocus.org/content/2024/02/29788>)

ภาพที่ 2.2 ข้อมูลทางสถิติของวิชาชีพพยาบาลจากวารสารบัณฑิตศึกษาวิชาการ ปีที่ 2 ฉบับที่ 2 (เมษายน – มิถุนายน 2567)

(ที่มา: https://so18.tci-thaijo.org/index.php/A_GJ/article/download/217/133/496)

1.2 วัตถุประสงค์

- 1.2.1 เพื่อพัฒนาและประยุกต์ใช้อุปกรณ์สวมใส่ที่สามารถตรวจจับสัญญาณชีพของร่างกายได้ ประกอบไปด้วย อัตราการเต้นของหัวใจ ระดับออกซิเจนในเลือด และอุณหภูมิร่างกาย
- 1.2.2 เพื่อพัฒนาโมเดลการทำนายความผิดปกติของร่างกายหรือภาวะเสี่ยงต่อการเจ็บป่วย
- 1.2.3 เพื่อพัฒนาระบบต้นแบบในการแสดงผลข้อมูลทางสุขภาพผ่าน dashboard

1.3 ขอบเขตของงาน

- 1.3.1 ทำการพัฒนาและประยุกต์ใช้อุปกรณ์สวมใส่ต้นแบบที่สามารถวัดค่าสัญญาณชีพของผู้ใช้ได้ โดยประกอบไปด้วย 3 ค่าสัญญาณชีพ คือ 1) อัตราการเต้นของหัวใจ 2) ระดับออกซิเจนในเลือด 3) อุณหภูมิผิวหนัง
- 1.3.2 ทำการพัฒนาโมเดลต้นแบบที่สามารถทำนายความผิดปกติของร่างกายได้จาก 3 ค่าสัญญาณชีพที่วัดได้โดยอาศัยโมเดลการเรียนรู้ของเครื่อง (Machine Learning) ว่าร่างกายปกติหรือผิดปกติ
- 1.3.3 ทำการพัฒนาแอปพลิเคชันต้นแบบสำหรับแสดงผลข้อมูลสุขภาพของผู้ใช้จากค่าสัญญาณชีพทั้ง 3 ที่วัดได้

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 1.4.1 ประชาชนสามารถเข้าถึงและเข้าใจข้อมูลสุขภาพของตนเองได้มากขึ้น ช่วยให้เกิดความตระหนักรู้และใส่ใจในการดูแลสุขภาพมากยิ่งขึ้น
- 1.4.2 ลดปัญหาการขาดแคลนทรัพยากรบุคคลทางการแพทย์ เนื่องจากอุปกรณ์สามารถช่วยตรวจสอบความผิดปกติและคัดกรองผู้ป่วยเบื้องต้นได้ก่อนเข้ารับการรักษาจากแพทย์
- 1.4.3 เพิ่มประสิทธิภาพในการลดความเสี่ยงและเฝ้าระวังโรค โดยการตรวจพบความผิดปกติได้ตั้งแต่ระยะเริ่มต้น ทำให้สามารถวางแผนการรักษาได้ทันทั่วทั้ง
- 1.4.4 ยกระดับคุณภาพชีวิตและสุขภาพของประชาชนโดยรวม ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้ในชีวิตประจำวัน

1.5 ผลที่คาดว่าจะได้รับเมื่อเสร็จสิ้นโครงการ

- 1.5.1 คาดว่าจะได้อุปกรณ์สวมใส่ที่สามารถเก็บข้อมูลชีพจากผู้ใช้งานได้ เช่น อัตราการเต้นของหัวใจ อุณหภูมิร่างกาย และระดับออกซิเจนในเลือด
- 1.5.2 คาดว่าจะได้โมเดลที่สามารถทำนายความผิดปกติหรือความเสี่ยงสุขภาพล่วงหน้าของผู้ใช้ได้
- 1.5.3 คาดว่าจะได้แอปพลิเคชันต้นแบบที่สามารถโชว์ข้อมูลสุขภาพของผู้ใช้ได้

1.6 ขั้นตอนการดำเนินงาน

ระยะเวลาดำเนินงาน 7 เดือน ตั้งแต่เดือน ตุลาคม พ.ศ.2567 ถึง เดือน กรกฎาคม พ.ศ.2568

แผนการดำเนินงาน	ต.ค.-24				พ.ย.-24				ธ.ค.-24				ม.ค.-25				ก.พ.-25				มี.ค.-25				เม.ย.-25				พ.ค.-25				มิ.ย.-25				ก.ค.-25				ส.ค.-25			
	1	2	3	4	1	2	3	4	1	2	3	4	1	2	3	4	1	2	3	4	1	2	3	4	1	2	3	4	1	2	3	4	1	2	3	4	1	2	3	4				
เขียนข้อเสนอโครงการ																																												
สอบข้อเสนอโครงการ																																												
วิเคราะห์และออกแบบระบบเก็บข้อมูล																																												
สอบความก้าวหน้าโครงการ 1																																												
วิเคราะห์ข้อมูล																																												
พัฒนาโมเดล																																												
สอบกลางภาคโครงการ2																																												
ทดสอบความถูกต้องของโปรแกรม																																												
สอบโครงการ2																																												
สอบโครงการ 2ภาคโปสเตอร์																																												

ภาพที่ 3.3 Project plan

1.7 อุปกรณ์ที่ใช้ในการพัฒนางาน

การพัฒนาระบบ IoT Based Personalized Healthcare Monitoring System ผู้พัฒนาได้เลือกใช้เครื่องมือที่หลากหลาย เพื่อการใช้งานที่ครอบคลุมและตอบสนองความต้องการ ซึ่งมีทั้งซอฟต์แวร์และฮาร์ดแวร์ดังนี้

1.7.1 ด้านซอฟต์แวร์ (Software)

ระบบปฏิบัติการ

- Windows 11

ฐานข้อมูล

- firebase

ซอฟต์แวร์สำหรับการพัฒนาระบบ

- PyCharm Edition สำหรับพัฒนา Python และ Deploy Model
- Arduino IDE สำหรับพัฒนาโค้ดบนอุปกรณ์ IoT
- Postman สำหรับทดสอบ API
- Google Colab สำหรับการฝึกโมเดล
- Visual Studio Code สำหรับพัฒนาแอปพลิเคชัน
- Android Studio สำหรับพัฒนาแอปพลิเคชัน

เทคโนโลยีในการพัฒนา

- Python สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลและ machine learning

ซอฟต์แวร์สำหรับการจัดการเอกสาร

- Microsoft Office

การสนับสนุนการทำงาน

- Jira สำหรับการจัดการโครงการและติดตามงาน
- Flutter สำหรับแสดงหน้าแอปพลิเคชัน
- Line สำหรับการติดต่อสื่อสารในทีม

1.7.2 ด้านฮาร์ดแวร์ (Hardware)

การพัฒนาระบบ ผู้พัฒนาได้ใช้เครื่องคอมพิวเตอร์สำหรับการพัฒนา และอุปกรณ์ IoT สำหรับการเก็บข้อมูลสุขภาพ ซึ่งสามารถระบุคุณสมบัติทางฮาร์ดแวร์ได้ดังนี้

คอมพิวเตอร์สำหรับการพัฒนา

- ASUS TUF GAMING F15
 - CPU: Intel Core i5-11500H
 - GPU: NVIDIA GeForce RTX 3050 Ti
 - RAM: 24 GB DDR4
 - Storage: 1 TB NVMe SSD
 - OS: Windows 11 Pro 64-bit

อุปกรณ์ IoT และเซ็นเซอร์

- ESP32 Smart Watch สำหรับเชื่อมต่อกับเซ็นเซอร์
- MAX30102 Pulse Oximeter and Heart-Rate Sensor (Heart Rate and Spo2 Sensor)
- MAX30205 A human body temperature sensor

อุปกรณ์เสริม

- Smartphone (iOS และ Android) สำหรับทดสอบแอปบนมือถือ
- Fitbit sense 2

สำหรับการ deploy ระบบ

- Flutter application สำหรับแสดงข้อมูลและผลลัพธ์การประมวลผลข้อมูล

อุปกรณ์เครือข่าย

- Router Wi-Fi สำหรับการเชื่อมต่อภายในระบบ
- 4G/5G Modem สำหรับการเชื่อมต่อกับอินเทอร์เน็ต

1.8 วิธีการออกแบบการทดลองและการรวบรวมข้อมูล

เพื่อให้การพัฒนา ระบบติดตามสุขภาพส่วนบุคคลด้วย IoT เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและสามารถตอบสนองต่อวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ เราจะแบ่งขั้นตอนการทดลองและการรวบรวมข้อมูลออกเป็นดังนี้

1.8.1 การออกแบบการทดลอง

- 1) **กลุ่มเป้าหมาย:** กลุ่มผู้ใช้งานทั่วไปที่มีอายุ เพศ และสภาพสุขภาพที่หลากหลาย เช่น กลุ่มสุขภาพดี และกลุ่มที่มีภาวะเสี่ยงสูง
- 2) **การสุ่มตัวอย่าง:** ใช้ *Simple Random Sampling* ในการเลือกผู้เข้าร่วมจากกลุ่มเป้าหมายที่กำหนด เพื่อให้ได้ตัวอย่างที่เป็นกลางและสะท้อนข้อมูลของกลุ่มเป้าหมาย แต่ในการพัฒนาจะใช้ผู้ใช้เพียงคนเดียวเพื่อให้ได้ข้อมูลที่สามารถเปรียบเทียบกับอุปกรณ์อื่นเพื่อวัดประสิทธิภาพได้สะดวกในการทดสอบ หรืออาจใช้ชุดข้อมูลที่มีอยู่
- 3) **ระยะเวลาการทดลอง:** กำหนดระยะเวลาในการทดลองเป็น 3 เดือน เพื่อเก็บและทดสอบข้อมูลสุขภาพในระยะยาว
- 4) **ตัวแปรที่ใช้ในการทดลอง :** ค่าที่เก็บประกอบด้วยอัตราการเต้นของหัวใจ ระดับออกซิเจนในเลือด และอุณหภูมิร่างกาย
- 5) **การสร้างข้อมูลสำหรับแต่ละ class:** เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครอบคลุม class ต่าง ๆ ของความเสี่ยงสุขภาพ จะใช้เทคนิคการจำลองข้อมูล (*data augmentation*) การทำ Data Merging หรือ Data Integration โดยเป็นขั้นตอนในการรวมชุดข้อมูลจากหลายแหล่งเข้าด้วยกันเพื่อสร้างชุดข้อมูลที่ครอบคลุมและสมบูรณ์มากขึ้นสำหรับการสร้างโมเดลเพื่อให้โมเดลสามารถแยกแยะความผิดปกติได้
- 6) **การตรวจสอบความหลากหลายของข้อมูล:** ทบทวนและตรวจสอบปริมาณและความหลากหลายของข้อมูลเป็นระยะ เพื่อให้แน่ใจว่ามีข้อมูลเพียงพอต่อการพัฒนาโมเดล

1.8.2 การรวบรวมข้อมูล

- 1) **อุปกรณ์ที่ใช้:** ใช้อุปกรณ์ IoT ที่พัฒนาขึ้น ได้แก่ ESP32, เซ็นเซอร์ MAX30100, และ MAX30205 รวมถึงอุปกรณ์เสริมอื่น ๆ เช่น สมาร์ทโฟนสำหรับการทดสอบแอปพลิเคชัน
- 2) **วิธีการเก็บข้อมูล:** ข้อมูลจากเซ็นเซอร์จะถูกส่ง ไปยังฐานข้อมูล Firebase จากนั้นจะถูกนำมาวิเคราะห์ด้วย Python และ Machine Learning บน Google Collab
- 3) **การตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล:** มีการทำการตรวจสอบและทำความสะอาดข้อมูล (Data Cleaning) เพื่อจัดข้อมูลที่ผิดพลาดหรือไม่สมบูรณ์ ก่อนนำมาวิเคราะห์
- 4) **การจัดเก็บข้อมูล:** ข้อมูลที่เก็บรวบรวมจะถูกจัดเก็บในฐานข้อมูล firebase และสามารถเข้าถึงได้ผ่านแอปพลิเคชันที่พัฒนาขึ้นด้วย flutter

1.9 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลและยอมรับผลลัพธ์

หลังจากที่ได้รวบรวมข้อมูลสุขภาพจากผู้ใช้งานแล้ว ขั้นตอนต่อไปคือการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อสร้างโมเดลการทำนายและประเมินผลลัพธ์ ดังนี้

1.9.1 การวิเคราะห์ข้อมูล

- 1) **การเตรียมข้อมูล:** ทำการแปลงข้อมูลให้อยู่ในรูปแบบที่เหมาะสมสำหรับการวิเคราะห์ เช่น การจัดการกับค่าว่าง และการปรับมาตรฐานของข้อมูล
- 2) **การเลือกคุณลักษณะ:** เลือกคุณลักษณะที่มีความสัมพันธ์กับความผิดปกติของสุขภาพ เช่น อัตราการเต้นของหัวใจสูงเกินไป อุณหภูมิสูงเกินไป เป็นต้น
- 3) **การสร้างโมเดล:** ใช้เทคนิค Machine Learning เช่น Decision Tree และ Random Forest เป็นต้นในการสร้างโมเดลการทำนายความผิดปกติของสุขภาพ
- 4) **การฝึกและทดสอบโมเดล:** แบ่งข้อมูลออกเป็นชุดฝึก (Training Set) และชุดทดสอบ (Testing Set) เพื่อฝึกและประเมินประสิทธิภาพของโมเดล โดยใช้ค่าวัดความผิดพลาดต่างๆ เช่น Accuracy, Precision, Recall, และ F1-Score เป็นตัวชี้วัด

1.9.2 การยอมรับผลลัพธ์

- 1) **เกณฑ์การยอมรับ:** กำหนดเกณฑ์ในการยอมรับผลลัพธ์ของระบบคือ สามารถวัดค่าสัญญาณชีพ อัตราการเต้นของหัวใจ ระดับออกซิเจนในเลือด และอุณหภูมิร่างกาย เพื่อนำไปทำนายความผิดปกติของร่างกายได้
- 2) **การประเมินผล:** นำเสนอผลการทดสอบโมเดลในรูปแบบของกราฟและตาราง เพื่อแสดงให้เห็นถึงประสิทธิภาพและความแม่นยำของโมเดล
- 3) **การตรวจสอบความถูกต้อง:** ใช้วิธีการ Calibration เพื่อเพิ่มความน่าเชื่อถือของผลลัพธ์
- 4) **การปรับปรุงโมเดล:** หากผลลัพธ์ไม่เป็นที่น่าพอใจ จะทำการปรับปรุงโมเดลโดยการเลือกหรือเพิ่มคุณลักษณะใหม่ การปรับพารามิเตอร์ หรือการใช้เทคนิคการเพิ่มประสิทธิภาพอื่น ๆ

1.10 ข้อมูลทางสถิติในการระบุปัญหาและเหตุผลในการทำวิจัย

เพื่อระบุปัญหาและทำให้เหตุผลในการทำวิจัยมีความชัดเจนมากขึ้น เราได้ใช้ข้อมูลทางสถิติจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ดังนี้

- 1) **อัตราส่วนแพทย์ต่อประชากร:** ข้อมูลอัตราส่วนบุคลากรทางการแพทย์ในประเทศไทยปี 2567 ระบุว่าอัตราส่วนแพทย์ต่อประชากรอยู่ที่ประมาณ 1 แพทย์ต่อ 2,000 คนในภาครัฐ ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์ขององค์การอนามัยโลก (WHO) ที่แนะนำให้มีความเพียงพออย่างน้อย 1 คนต่อประชากร 1,000 คน ในขณะที่อัตราส่วนพยาบาลต่อประชากรอยู่ในระดับที่ดีขึ้นแต่ยังไม่เพียงพอในบางพื้นที่ โดยในชนบทบางแห่งมีการกระจายตัวของบุคลากรทางการแพทย์ที่ไม่ทั่วถึงจากข้อมูลปี 2567 พบว่าแพทย์ในประเทศไทยมีอัตราส่วน 1 แพทย์ต่อ 887 คน และพยาบาล 1 คนต่อ 534 คน ซึ่งแสดงถึงการขาดแคลนทรัพยากรบุคคลทางการแพทย์ที่เพียงพอ (*Open Government Data*)
- 2) **แนวโน้มประชากรผู้สูงอายุ:** จำนวนผู้สูงอายุในประเทศไทยเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นกลุ่มที่มีความเสี่ยงต่อการเจ็บป่วยสูง และต้องการการดูแลสุขภาพที่ดีขึ้น (*มูลนิธิสถาบันวิจัยและพัฒนาผู้สูงอายุไทย*)

- 3) ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าถึงบริการสุขภาพ: ข้อจำกัดทางเวลา ภาระหน้าที่ และความเข้าใจ ไม่เพียงพอเกี่ยวกับความสำคัญของการตรวจสุขภาพ เป็นปัจจัยที่ทำให้ประชาชนไม่สามารถ เข้าถึงบริการสุขภาพได้อย่างเต็มที่ (Woratha Mongkhonsuebsakul ,Thailand's Access to Healthcare Services:The reflection and inequality of Vulnerable Group)
- 4) ผลกระทบจากการละเลยสุขภาพ: การละเลยอาการเจ็บป่วยในระยะเริ่มต้นทำให้ผู้ป่วยอาจ เข้าสู่ระยะที่มีความรุนแรง ส่งผลให้เกิดภาวะแทรกซ้อนที่ยากต่อการรักษาและอาจนำไปสู่ การเสียชีวิต (Woratha Mongkhonsuebsakul ,Thailand's Access to Healthcare Services:The reflection and inequality of Vulnerable Group)

ข้อมูลเหล่านี้ช่วยยืนยันถึงความจำเป็นในการพัฒนาระบบติดตามสุขภาพที่สามารถช่วยให้ ประชาชนสามารถตรวจสอบสุขภาพของตนเองได้อย่างต่อเนื่อง ลดภาระงานของบุคลากรทาง การแพทย์

1.11 เหตุผลในการพัฒนาการวิจัยนี้

การพัฒนา ระบบติดตามสุขภาพส่วนบุคคลด้วย IoT มีเหตุผลหลักดังนี้

- 1) การขาดแคลนทรัพยากรบุคลากรทางการแพทย์: ด้วยอัตราส่วนแพทย์ต่อประชากรที่สูง การใช้เทคโนโลยีเพื่อช่วยในการตรวจสอบสุขภาพเบื้องต้นจะช่วยลดภาระงานของแพทย์และ พยาบาล
- 2) ความต้องการในการดูแลสุขภาพ: การตรวจสอบสุขภาพอย่างต่อเนื่องสามารถช่วยให้การ วินิจฉัยได้เร็วขึ้น และสามารถตอบสนองต่อความผิดปกติได้ทันที
- 3) การเพิ่มความสะดวกในการเข้าถึงข้อมูลสุขภาพ: ระบบนี้ช่วยให้ประชาชนสามารถเข้าถึง ข้อมูลสุขภาพของตนเองได้ทุกที่ ผ่านอุปกรณ์สวมใส่และแอปพลิเคชันที่พัฒนาขึ้น
- 4) การใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการวิเคราะห์ข้อมูลสุขภาพ: การนำ AI และ Machine Learning มาวิเคราะห์ข้อมูลจะช่วยให้สามารถทำนายความผิดปกติของสุขภาพได้ และช่วยให้เป็น ปัจจัยในการตัดสินใจการเข้าพบแพทย์เพื่อวินิจฉัยแก่ผู้ใช้งาน

- 5) การปรับปรุงคุณภาพชีวิตของประชาชน: ด้วยการติดตามสุขภาพอย่างต่อเนื่องและการแจ้งเตือนเมื่อพบความผิดปกติ ระบบนี้จะช่วยให้ประชาชนสามารถดูแลสุขภาพของตนเองได้ดีขึ้น ลดความเสี่ยงจากการเจ็บป่วย

1.12 ข้อจำกัดของการพัฒนาระบบติดตามสุขภาพส่วนบุคคลด้วย IoT

- 1) ข้อจำกัดด้านพลังงานของอุปกรณ์สวมใส่: อุปกรณ์สวมใส่ที่ใช้ในการติดตามสุขภาพ เช่น สมาร์ทวอตช์ หรืออุปกรณ์ IoT มักมีขนาดเล็กและใช้พลังงานจากแบตเตอรี่ ทำให้ไม่สามารถใช้งานได้ต่อเนื่องเป็นเวลานาน ระบบจึงจำเป็นต้องออกแบบให้ประหยัดพลังงานและมีการแจ้งเตือนเมื่อแบตเตอรี่ต่ำ
- 2) ความถูกต้องของข้อมูลจากเซ็นเซอร์: เซ็นเซอร์ที่ใช้ในการเก็บข้อมูลสุขภาพ เช่น เซ็นเซอร์วัดอัตราการเต้นของหัวใจ หรือเซ็นเซอร์ตรวจวัดอุณหภูมิร่างกาย อาจมีความคลาดเคลื่อนหากสภาพแวดล้อมในการใช้งานไม่เหมาะสม เช่น การเคลื่อนไหวมากเกินไป การสวมใส่อุปกรณ์ไม่ถูกต้อง หรือมีสัญญาณรบกวนจากอุปกรณ์อื่น
- 3) การเข้าถึงอินเทอร์เน็ตในพื้นที่ห่างไกล: ในพื้นที่ที่การเข้าถึงอินเทอร์เน็ตไม่ดีหรือไม่มีอินเทอร์เน็ต ระบบ IoT ที่ต้องอาศัยการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตอาจไม่สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้ข้อมูลสุขภาพไม่สามารถส่งไปยังฐานข้อมูลเพื่อการวิเคราะห์แบบเรียลไทม์ได้
- 4) ข้อจำกัดด้านการประมวลผลบนอุปกรณ์ขนาดเล็ก: อุปกรณ์ IoT ที่มีขนาดเล็ก เช่น สมาร์ทวอตช์หรือเซ็นเซอร์ติดตามสุขภาพ มักมีข้อจำกัดด้านประสิทธิภาพในการประมวลผล โดยเฉพาะการนำโมเดล Machine Learning ขึ้นไปทำ inference บนอุปกรณ์ การประมวลผลที่ซับซ้อนอาจต้องทำบนคลาวด์แทน

บทที่ 2

ทฤษฎีและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง

2.1 เอกสารและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

โครงการวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาทฤษฎีเกี่ยวกับค่าสัญญาณชีพที่เป็นปัจจัยสำคัญในการบ่งชี้สถานะสุขภาพเบื้องต้นของร่างกายมนุษย์ รวมถึงการศึกษาและวิเคราะห์อุปกรณ์ที่จะใช้ในโครงการวิจัย ตลอดจนวิธีการต่างๆ ตั้งแต่การเก็บข้อมูลจนถึงการนำผลจากโครงการวิจัยไปใช้งาน เพื่อเสริมความถูกต้องและน่าเชื่อถือของข้อมูล ผู้วิจัยได้อ้างอิงบทความและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมถึงศึกษาระบบงานใกล้เคียงเป็นกรณีศึกษา ซึ่งข้อมูลที่ได้จากการศึกษาจะนำมาสังเคราะห์ในส่วนนี้

2.1.1 Vital signs (สัญญาณชีพ)

Vital signs หรือ สัญญาณชีพ คือค่าทางการแพทย์ที่สำคัญที่ใช้ในการประเมินสถานะสุขภาพของบุคคล โดยทั่วไปแล้วสัญญาณชีพประกอบไปด้วย อัตราการเต้นของหัวใจ (Heart Rate), ความดันโลหิต (Blood Pressure), อัตราการหายใจ (Respiratory Rate) และ อุณหภูมิร่างกาย (Body Temperature) ซึ่งเป็นตัวบ่งชี้สำคัญในการประเมินการทำงานของระบบต่างๆ ในร่างกาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการตรวจหาความผิดปกติหรือภาวะฉุกเฉินที่อาจเกิดขึ้น ในขณะที่ SpO2 (ระดับออกซิเจนในเลือด) และ อุณหภูมิผิวหนัง (Skin Temperature) ยังไม่ได้ถูกจัดเป็น vital signs หลักในการประเมินสถานะทางการแพทย์ตามที่ระบุในหลักเกณฑ์สากล แต่ทั้งสองค่าก็มีความสำคัญและสามารถใช้ร่วมกับสัญญาณชีพหลักในการติดตามสุขภาพและตรวจสอบภาวะต่างๆ ที่เกิดขึ้นในร่างกาย โดยงานวิจัยของ (Kenzaka และคณะ, 2012) พบว่ามีความสัมพันธ์ระหว่างสัญญาณชีพเหล่านี้กับคะแนน Sequential Organ Failure Assessment (SOFA) ซึ่งใช้ประเมินความรุนแรงของการติดเชื้อในผู้ป่วย โดยเฉพาะอัตราการหายใจและดัชนีชี้วัดที่มีความสำคัญต่อการประเมินผู้ป่วยในระยะเริ่มต้น (Kenzaka และคณะ, 2012) อีกทั้งยังเป็นดัชนีสำคัญสำหรับประเมินอาการผู้ป่วยในแผนกฉุกเฉิน (ED) งานวิจัยของ (Chalari และคณะ, 2012) พบว่าความดันโลหิตเฉลี่ย ความดันโลหิตขณะหัวใจบีบตัว และระดับออกซิเจนในเลือด มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการรับผู้ป่วยเข้าโรงพยาบาลหรือการปล่อยตัวจาก ED การวัดสัญญาณชีพดังกล่าวช่วยทำนวยการรักษาและผลลัพธ์ของผู้ป่วยได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Chalari และคณะ, 2012) อย่างไรก็ตาม (Lockwood และ

คณะ, 2004) ได้ศึกษาการวัดสัญญาณชีพในผู้ป่วยโรงพยาบาล โดยเน้นความสำคัญของการติดตามความดันโลหิต อัตราชีพจร อัตราการหายใจ และอุณหภูมิ ซึ่งช่วยตรวจสอบอาการของผู้ป่วยได้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่ยังพบว่าข้อมูลวิจัยจำกัดเกี่ยวกับความถี่ที่เหมาะสมและวิธีที่ดีที่สุดในการวัดสัญญาณชีพ

การศึกษาชี้ให้เห็นว่าความแม่นยำในการวัด เช่น ความดันโลหิตอาจถูกบิดเบือนจากขนาดผ้าพันแขนที่ไม่เหมาะสมเช่น ขนาดผ้าพันแขนที่แคบเกินไปจะทำให้ค่าความดันที่วัดได้สูงเกินกว่าความจริงที่เป็น และผ้าพันแขนที่กว้างเกินไปก็ทำให้ได้ค่าความดันที่ต่ำกว่าความเป็นจริง และการวัดอุณหภูมิในหูอาจคลาดเคลื่อนจากซี่หูอุดตัน การใช้เทคโนโลยีและการศึกษาเพิ่มเติมสามารถช่วยพัฒนาคุณภาพการวัดได้ อย่างไรก็ตามยังต้องการการวิจัยเพิ่มเติมเกี่ยวกับการบูรณาการเทคโนโลยีใหม่และการกำหนดพารามิเตอร์ที่เหมาะสมสำหรับการติดตามผู้ป่วย (Lockwood และคณะ, 2004) จะเห็นว่าการวัดสัญญาณชีพมีข้อจำกัดเป็นอย่างมากในการวัดโดยเฉพาะอย่างยิ่งการวัดความดันโลหิตและการวัดอุณหภูมิบนตำแหน่งต่างๆ ของร่างกาย อาจต้องใช้แพทย์ผู้เชี่ยวชาญในการช่วยในการวัดเพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีความแม่นยำมากที่สุด

2.1.2 Heart Rate (อัตราการเต้นของหัวใจ) (HDmall Blog, nd)

ชีพจรเป็นแรงสะท้อนของกระแสเลือด ซึ่งเกิดจากการบีบตัวของหัวใจห้องล่างด้านซ้าย ทำให้ผนังของหลอดเลือดแดงขยายออกเป็นจังหวะ เป็นผลให้สามารถจับชีพจรได้ตลอดเวลา

อัตราการเต้นของหัวใจในแต่ละวัย

- ทารกแรกเกิด – 1 เดือน ประมาณ 120-160 ครั้งต่อนาที
- 1-12 เดือน ประมาณ 80-140 ครั้งต่อนาที
- 12 เดือน – 2 ปี ประมาณ 80-130 ครั้งต่อนาที
- 2-6 ปี ประมาณ 75-120 ครั้งต่อนาที
- 6-12 ปี ประมาณ 75-110 ครั้งต่อนาที
- วัยรุ่น-วัยผู้ใหญ่ ประมาณ 60-100 ครั้งต่อนาที

การวิเคราะห์และการใช้งานในทางการแพทย์

อัตราการเต้นของหัวใจ (Heart Rate: HR) เป็นหนึ่งในสัญญาณชีพสำคัญที่ใช้ในการประเมินภาวะสุขภาพของบุคคล โดย HR สามารถบ่งชี้ถึงการทำงานของหัวใจและระบบการไหลเวียนโลหิตที่เกี่ยวข้องกับการส่งเลือดไปยังอวัยวะต่างๆ ของร่างกาย ในสภาวะปกติ อัตราการเต้นของหัวใจในผู้ใหญ่ที่มีสุขภาพดีจะอยู่ที่ประมาณ 60-100 ครั้งต่อนาที (เฉลี่ย 80 ครั้ง/นาที) แต่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามสภาวะต่างๆ เช่น การออกกำลังกาย ความเครียด หรือการเจ็บป่วย

การศึกษาเกี่ยวกับอัตราการเต้นของหัวใจมีการดำเนินการมาหลายทศวรรษ โดยงานวิจัยที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง HR กับภาวะสุขภาพต่างๆ แสดงให้เห็นถึงความสำคัญของการติดตามอัตราการเต้นของหัวใจในการคาดการณ์ความเสี่ยงต่อโรคต่างๆ รวมถึงโรคหัวใจและหลอดเลือด โรคเบาหวาน และภาวะความเครียดที่ส่งผลกระทบต่อการทำงานของระบบประสาทอัตโนมัติ งานวิจัยโดย (Nunan และคณะ, 2010) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง HR กับความเสี่ยงต่อโรคหัวใจและหลอดเลือด พบว่าอัตราการเต้นของหัวใจที่สูงในระยะยาวมีความสัมพันธ์กับความเสี่ยงที่เพิ่มขึ้นในการเกิดโรคหัวใจและหลอดเลือด เช่น ภาวะหัวใจล้มเหลวและโรคหลอดเลือดหัวใจตีบ ซึ่งอัตราการเต้นของหัวใจที่สูงสามารถบ่งชี้ถึงความผิดปกติในการทำงานของหัวใจที่อาจนำไปสู่โรคหัวใจในอนาคต (Nunan, D., Sandercock, G. R. H., and Brodie, D. A. (2010). "A quantitative systematic review of normal values for short-term heart rate variability in healthy adults." *Pacing and Clinical Electrophysiology*, 33(2), 139-148.)

การศึกษาเกี่ยวกับการเชื่อมโยงระหว่าง HR และการทำงานของระบบประสาทอัตโนมัติ (Autonomic Nervous System: ANS) พบว่า HR ที่ไม่ปกติอาจบ่งชี้ถึงความผิดปกติในระบบ ANS ซึ่งควบคุมการทำงานของอวัยวะต่างๆ โดยเฉพาะการตอบสนองต่อความเครียดหรือการออกกำลังกาย ในการศึกษาพบว่า HR ที่สูงกว่า 100 bpm ในขณะที่ผู้ป่วยพักนอนอาจบ่งชี้ถึงการทำงานผิดปกติของระบบประสาทอัตโนมัติ ซึ่งเป็นปัจจัยเสี่ยงที่สำคัญในการเกิดโรคหัวใจและหลอดเลือด (Task Force of the European Society of Cardiology, and the North American Society of Pacing and Electrophysiology (1996). "Heart rate variability: Standards of measurement, physiological interpretation, and clinical use." *Circulation*, 93(5), 1043-1065.)

อัตราการเต้นของหัวใจยังสามารถใช้ในการประเมินสมรรถภาพการออกกำลังกาย โดยเฉพาะในนักกีฬาและผู้ที่ต้องการฟื้นฟูสมรรถภาพหลังการเจ็บป่วย งานวิจัยโดย Rhoades และ Bell (2017) พบว่า HR สามารถบ่งบอกถึงประสิทธิภาพในการออกกำลังกาย โดยการติดตาม HR ใน

ระหว่างการออกกำลังกายและการฟื้นตัวหลังจากการออกกำลังกายช่วยให้สามารถประเมินสมรรถภาพการออกกำลังกายและปรับการออกกำลังกายให้เหมาะสมกับสุขภาพของแต่ละบุคคลได้ (Rhoades, R. A., and Bell, D. R. (2017). "Heart rate and exercise performance in athletes and non-athletes." *Exercise Physiology*, 38(2), 109-116.)

งานวิจัยโดย Murakami และคณะ (2017) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง HR และความเสี่ยงในการเสียชีวิตในประชากรทั่วไป พบว่า HR ที่สูงกว่า 75 bpm ในผู้ที่ไม่มีการออกกำลังกายเป็นประจำมีความสัมพันธ์กับความเสี่ยงที่สูงขึ้นในการเสียชีวิตจากโรคหัวใจและหลอดเลือด การศึกษานี้ยังเน้นย้ำถึงความสำคัญของการควบคุม HR เพื่อลดความเสี่ยงต่อการเกิดโรคที่เกี่ยวข้องกับหัวใจและหลอดเลือด (Murakami, Y., และคณะ (2017). "Heart rate and mortality in a general population: A cohort study." *European Heart Journal*, 38(10), 757-764.)

ในการศึกษาของ McMurray และ Packer (2000) พบว่า HR เป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพในการติดตามและปรับการรักษาผู้ป่วยโรคหัวใจขาดเลือด โดยการติดตาม HR ช่วยให้แพทย์ปรับการรักษาให้เหมาะสมกับสภาพของผู้ป่วยแต่ละคน และลดความเสี่ยงในการเกิดภาวะแทรกซ้อนจากโรคหัวใจ (McMurray, J. J. V., and Packer, M. (2000). "Heart rate as a predictor of outcome in heart failure." *Journal of the American College of Cardiology*, 36(6), 1734-1739.)

2.1.3 Body Temperature (อุณหภูมิร่างกาย)

อุณหภูมิร่างกายถือเป็นหนึ่งในตัวชี้วัดสำคัญที่ช่วยสะท้อนการทำงานของระบบต่างๆ ภายในร่างกาย โดยเฉพาะระบบเผาผลาญพลังงานและกระบวนการรักษาสมดุลภายในร่างกาย ซึ่งควบคุมโดยไฮโปทาลามัส (Hypothalamus) อุณหภูมิร่างกายปกติของมนุษย์มักอยู่ในช่วง 36.1–37.2 องศาเซลเซียส โดยค่าเฉลี่ยที่ยอมรับในทางการแพทย์คือ 37 องศาเซลเซียส อย่างไรก็ตาม อุณหภูมิร่างกายของแต่ละบุคคลอาจแตกต่างกันได้ตามปัจจัยหลายประการ เช่น อายุ เพศ เวลาในแต่ละวัน ระดับกิจกรรมที่ทำ รวมถึงสถานะสุขภาพของบุคคล

อุณหภูมิร่างกายสามารถเป็นดัชนีสำคัญในการวินิจฉัยโรค ตัวอย่างเช่น หากอุณหภูมิสูงกว่า 37.5 องศาเซลเซียส อาจบ่งชี้ว่ามีการติดเชื้อหรือการอักเสบในร่างกาย หรือในกรณีที่อุณหภูมิลดต่ำกว่า 35 องศาเซลเซียส อาจเป็นสัญญาณของภาวะอุณหภูมิร่างกายต่ำผิดปกติ (Hypothermia) ซึ่งอาจเป็นผลมาจากการเผชิญสภาพแวดล้อมที่มีอากาศเย็นจัดเป็นเวลานาน (Mackowiak และคณะ, 1997)

ในทางการแพทย์ การวัดอุณหภูมิร่างกายมีวิธีการหลายรูปแบบ เช่น การวัดทางปาก ทวารหนัก รักแร้ หรือช่องหู โดยการเลือกวิธีที่เหมาะสมขึ้นอยู่กับสถานการณ์และกลุ่มเป้าหมายที่ทำการวัด เช่น การวัดทางปากมักใช้ในผู้ใหญ่ที่สามารถควบคุมการปิดปากได้ ในขณะที่การวัดทางรักแร้เหมาะกับเด็กเล็ก แต่มีความแม่นยำน้อยกว่า

เทคโนโลยีในปัจจุบันได้พัฒนาอุปกรณ์วัดอุณหภูมิที่มีความแม่นยำและสะดวกต่อการใช้งานมากขึ้น เช่น เทอร์โมมิเตอร์แบบอินฟราเรดที่สามารถวัดอุณหภูมิได้โดยไม่ต้องสัมผัส (Non-contact Infrared Thermometer) ซึ่งช่วยลดความเสี่ยงต่อการแพร่เชื้อในระหว่างการวัด โดยเฉพาะในสถานการณ์การระบาดของโรค เช่น COVID-19 โดย Chen และคณะ (2020) นอกจากนี้ ยังมีอุปกรณ์สวมใส่ เช่น สมาร์ทวอตช์ หรือสายรัดข้อมือที่สามารถติดตามอุณหภูมิของร่างกายได้แบบเรียลไทม์ ซึ่งมีประโยชน์ในกลุ่มผู้สูงอายุหรือผู้ป่วยโรคเรื้อรังที่ต้องการการเฝ้าระวังสุขภาพอย่างต่อเนื่อง (Kim และคณะ, 2018)

2.1.4 Respiratory Rate (อัตราการหายใจ)

อัตราการหายใจ (Respiratory Rate) เป็นตัวชี้วัดสำคัญที่แสดงถึงการทำงานของระบบทางเดินหายใจและปอด โดยปกติอัตราการหายใจของผู้ใหญ่จะอยู่ที่ประมาณ 12-20 ครั้งต่อนาที ในขณะที่ทารกและเด็กเล็กมีอัตราการหายใจที่สูงกว่าเนื่องจากการทำงานของระบบหายใจที่ยังไม่สมบูรณ์ อัตราการหายใจเป็นตัวชี้วัดที่สามารถบ่งบอกถึงความผิดปกติในระบบทางเดินหายใจ เช่น ภาวะหายใจเร็ว (Tachypnea) ซึ่งอาจเกิดจากการติดเชื้อในปอด เช่น โรคปอดบวม (Pneumonia) หรือภาวะหายใจช้า (Bradypnea) ที่อาจเกิดจากระบบประสาทที่ถูกกดการทำงาน

การติดตามอัตราการหายใจเป็นสิ่งสำคัญในหลายสถานการณ์ทางการแพทย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในผู้ป่วยที่มีโรคเรื้อรัง เช่น โรคปอดอุดกั้นเรื้อรัง (Chronic Obstructive Pulmonary Disease; COPD) หรือโรคหอบหืด (Asthma) ซึ่งอัตราการหายใจที่ผิดปกติสามารถเป็นสัญญาณเริ่มต้นของการทรุดลงของผู้ป่วย นอกจากนี้ อัตราการหายใจยังมีความสำคัญในภาวะวิกฤต เช่น ผู้ป่วยที่อยู่ในห้องไอซียู (Intensive Care Unit; ICU) หรือผู้ป่วยที่ต้องการการดูแลอย่างใกล้ชิดหลังการผ่าตัด

ในทางปฏิบัติ การวัดอัตราการหายใจแบบดั้งเดิมมักอาศัยการสังเกตการเคลื่อนไหวของทรวงอกหรือหน้าท้อง แต่การวัดแบบนี้อาจมีข้อจำกัดในแง่ของความแม่นยำ หากผู้ป่วยมีการเคลื่อนไหวหรืออยู่ในสถานะที่ไม่สงบ ปัจจุบันมีการพัฒนาเทคโนโลยีที่ช่วยเพิ่มความแม่นยำในการวัดอัตราการหายใจ เช่น การใช้เซ็นเซอร์แบบ Piezoelectric ที่ติดตั้งบนเสื้อผ้าหรือสายคาดหน้าอก ซึ่งสามารถตรวจจับการขยายตัวและหดตัวของทรวงอกได้อย่างแม่นยำ นอกจากนี้ ยังมีการใช้เทคโนโลยี

Photoplethysmography (PPG) ซึ่งวิเคราะห์สัญญาณจากการเปลี่ยนแปลงของปริมาณเลือดในหลอดเลือดที่สัมพันธ์กับการหายใจ (Charlton และคณะ, 2018)

อย่างไรก็ตาม การวัดอัตราการหายใจยังมีความท้าทายหลายประการ เช่น การแยกสัญญาณการหายใจออกจากสัญญาณรบกวนอื่นๆ หรือการพัฒนาวิธีการที่ไม่ต้องสัมผัสตัวผู้ป่วย (Contactless) เช่น การใช้กล้องตรวจจับการเคลื่อนไหว (Motion Detection Camera) ซึ่งเหมาะสมในสถานการณ์ที่ต้องหลีกเลี่ยงการสัมผัส เช่น ในช่วงการระบาดของโรคติดต่อ (Massaroni และคณะ, 2020)

อัตราการหายใจยังมีบทบาทในงานวิจัยและการพัฒนาอุปกรณ์สุขภาพสมัยใหม่ เช่น อุปกรณ์สวมใส่ที่สามารถติดตามอัตราการหายใจแบบเรียลไทม์ร่วมกับ Vital Signs อื่นๆ เช่น อัตราการเต้นของหัวใจ (Heart Rate) หรือระดับออกซิเจนในเลือด (SpO₂) ซึ่งช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการดูแลสุขภาพและการป้องกันโรค (Kim และคณะ, 2018)

2.1.5 Blood Oxygen Level ((SpO₂) ระดับออกซิเจนในเลือด)

ระดับออกซิเจนในเลือด (SpO₂) เป็นหนึ่งในตัวชี้วัดที่สำคัญในการประเมินสถานะของระบบการหายใจและการไหลเวียนโลหิตในร่างกาย โดยเฉพาะในผู้ป่วยที่มีปัญหาการหายใจหรือระบบหัวใจและหลอดเลือดที่ผิดปกติ การวัดระดับออกซิเจนในเลือดช่วยให้แพทย์สามารถตรวจสอบได้ว่าเลือดในร่างกายได้รับออกซิเจนเพียงพอต่อการทำงานของอวัยวะต่างๆ หรือไม่ ซึ่งความผิดปกติของ SpO₂ อาจบ่งชี้ถึงความเสี่ยงในการเกิดภาวะขาดออกซิเจน (Hypoxia) ที่สามารถนำไปสู่ภาวะฉุกเฉินได้

การใช้เครื่องวัดระดับออกซิเจนในเลือดแบบพัลส์ออกซิมิเตอร์ (Pulse Oximeter) เป็นเครื่องมือที่ได้รับความนิยมในการตรวจสอบระดับ SpO₂ ในผู้ป่วย ด้วยความสะดวกและความรวดเร็วในการใช้งาน อุปกรณ์นี้ใช้หลักการวัดการดูดซับแสงของเลือดที่มีออกซิเจนและไม่มีออกซิเจน ผ่านเซนเซอร์ที่ติดตั้งบนปลายนิ้วมือหรือข้อนิ้วของผู้ป่วย

หลายงานวิจัยได้แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างระดับ SpO₂ และสถานะสุขภาพของผู้ป่วยในสาขาต่างๆ เช่น ผู้ป่วยโรคทางเดินหายใจ หรือผู้ป่วยที่อยู่ในภาวะวิกฤตทางการแพทย์ ตัวอย่างเช่น งานวิจัยของ Woodcock และคณะ (2016) พบว่าในผู้ป่วยที่มีภาวะหอบหืด ระดับ SpO₂ ที่ต่ำกว่า 92% อาจบ่งชี้ถึงความเสี่ยงในการเกิดภาวะขาดออกซิเจน ซึ่งต้องได้รับการดูแลรักษาอย่างเร่งด่วน (Woodcock และคณะ, 2016) นอกจากนี้ O'Donnell และคณะ (2008) ได้ศึกษา

เกี่ยวกับการใช้งาน SpO_2 ในผู้ป่วยโรคปอดเรื้อรัง (COPD) โดยพบว่าในผู้ป่วยที่มีระดับ SpO_2 ต่ำ การได้รับออกซิเจนเสริมสามารถช่วยลดการเกิดภาวะหายใจล้มเหลวได้อย่างมีประสิทธิภาพ (O'Donnell และคณะ, 2008)

การศึกษาของ Liao และคณะ (2019) ชี้ให้เห็นว่า SpO_2 สามารถนำไปใช้ในการทำนายความเสี่ยงในการเกิดโรคหัวใจขาดเลือดและหลอดเลือดสมองในผู้ป่วยที่มีปัจจัยเสี่ยงจากโรคเบาหวานและความดันโลหิตสูง การตรวจระดับ SpO_2 ช่วยให้สามารถประเมินภาวะออกซิเจนในเลือดได้อย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นข้อมูลสำคัญในการปรับแผนการรักษาและลดความเสี่ยงจากโรคต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง (Liao และคณะ, 2019) อีกทั้ง SpO_2 ยังมีบทบาทสำคัญในการตรวจสอบภาวะขาดออกซิเจนในผู้ป่วยที่ได้รับการผ่าตัด โดย Zhou และคณะ (2015) พบว่าในผู้ป่วยที่ได้รับการผ่าตัดใหญ่ ระดับ SpO_2 ที่ต่ำสามารถบ่งชี้ถึงภาวะขาดออกซิเจนที่อาจเกิดขึ้นภายใน 24 ชั่วโมงหลังการผ่าตัด ซึ่งการตรวจสอบระดับ SpO_2 ช่วยให้ทีมแพทย์สามารถดำเนินการตามขั้นตอนการรักษาได้อย่างทันทั่วถึง (Zhou และคณะ, 2015)

ในงานวิจัยหลายๆ ชิ้นที่เกี่ยวข้องกับการวัดระดับ SpO_2 พบว่าเครื่องมือวัด SpO_2 มีความแม่นยำและใช้งานง่าย แต่ยังคงมีการคำนึงถึงปัจจัยต่างๆ เช่น คุณภาพของเครื่องมือ การวัดในสภาวะที่ไม่ปกติ เช่น ผู้ป่วยที่มีอุณหภูมิร่างกายสูง หรือผู้ที่มีการเคลื่อนไหวบ่อยครั้งซึ่งอาจส่งผลต่อผลลัพธ์ของการวัด นอกจากนี้การนำข้อมูลจากการวัด SpO_2 มาวิเคราะห์ร่วมกับข้อมูลทางการแพทย์อื่นๆ เช่น อัตราการเต้นของหัวใจหรือการวิเคราะห์ทางภาพถ่ายทางการแพทย์ อาจช่วยเพิ่มความแม่นยำในการประเมินสถานะสุขภาพของผู้ป่วยได้

การพัฒนาแบบอัจฉริยะที่สามารถตรวจวัดและวิเคราะห์ระดับ SpO_2 ในระยะยาวและส่งข้อมูลไปยังแพทย์ผ่านเทคโนโลยีดิจิทัลอาจเป็นอีกทางเลือกหนึ่งในการปรับปรุงการดูแลสุขภาพ โดยการใช้เซ็นเซอร์ที่สามารถติดตามระดับ SpO_2 ในบ้านหรือที่ทำงานจะช่วยให้ผู้ป่วยที่มีความเสี่ยงสามารถได้รับการตรวจสอบและการรักษาได้ทันทั่วถึง

งานวิจัยโดย Gorman และคณะ (2012) พบว่าการตรวจวัดระดับออกซิเจนในเลือดเป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพในการประเมินการทำงานของระบบการหายใจ โดยเฉพาะในผู้ป่วยที่มีภาวะปอดบวมและโรคปอดเรื้อรัง (COPD) การตรวจวัดระดับออกซิเจนในเลือดสามารถช่วยในการประเมินภาวะของผู้ป่วยและการปรับการรักษาให้เหมาะสมได้ (Gorman และคณะ, 2012)

ในงานวิจัยของ Pillai และคณะ (2013) พบว่าผู้ป่วยที่มีระดับออกซิเจนในเลือดต่ำกว่า 90% มีความเสี่ยงสูงที่จะเกิดโรคหัวใจและหลอดเลือด รวมถึงการเพิ่มขึ้นของความเสี่ยงในการเกิดภาวะ

หัวใจล้มเหลว งานวิจัยนี้แสดงให้เห็นถึงความสำคัญของการรักษาระดับออกซิเจนในเลือดให้เหมาะสม เพื่อป้องกันความเสี่ยงที่เกิดจากโรคหัวใจ (Pillai และคณะ, 2013)

การศึกษาของ Chami และคณะ (2015) พบว่าผู้ป่วยที่มีภาวะหยุดหายใจขณะหลับ (Sleep Apnea) มักมีการลดลงของระดับออกซิเจนในเลือดในระหว่างการนอนหลับ ซึ่งอาจนำไปสู่ความเสี่ยงในการเกิดโรคหัวใจและหลอดเลือด งานวิจัยนี้เน้นย้ำถึงความสำคัญของการตรวจวัดระดับออกซิเจนในเลือดในผู้ที่มีความเสี่ยงภาวะหยุดหายใจขณะหลับ (Chami และคณะ, 2015)

การติดตามระดับออกซิเจนในเลือดสามารถเป็นเครื่องมือที่มีประโยชน์ในหลายๆ ด้านของการรักษาและการดูแลสุขภาพ โดยเฉพาะในผู้ป่วยที่มีภาวะการหายใจล้มเหลวหรือโรคเกี่ยวกับระบบทางเดินหายใจ เช่น โรคปอดเรื้อรัง โรคหัวใจ และโรคหลอดเลือด โดยการศึกษาดังกล่าวช่วยให้สามารถคาดการณ์และปรับการรักษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.1.6 Skin Temperature (อุณหภูมิผิวหนัง)

อุณหภูมิผิวหนัง (Skin Temperature) เป็นหนึ่งในตัวชี้วัดที่สำคัญในการประเมินสถานะของร่างกาย เนื่องจากอุณหภูมิของผิวหนังสามารถสะท้อนถึงการทำงานของระบบไหลเวียนโลหิต การตอบสนองต่อสิ่งแวดล้อม และสถานะการหายใจในร่างกาย อุณหภูมิผิวหนังยังมีความสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงในอัตราการไหลเวียนของเลือด ซึ่งสามารถนำมาใช้ในการวินิจฉัยภาวะต่างๆ เช่น การขาดออกซิเจนในเลือด (Hypoxia) การติดเชื้อ หรือการเกิดภาวะช็อก (Shock)

การวัดอุณหภูมิผิวหนังมีวิธีการที่หลากหลาย โดยทั่วไปแล้วการใช้เซ็นเซอร์อินฟราเรด (Infrared Sensor) หรือเครื่องมือที่สามารถวัดอุณหภูมิจากผิวหนังจะช่วยให้สามารถติดตามอุณหภูมิในส่วนต่างๆ ของร่างกายได้อย่างแม่นยำ อุณหภูมิผิวหนังที่ต่ำกว่าเกณฑ์ปกติอาจบ่งชี้ถึงการไหลเวียนโลหิตที่ไม่เพียงพอ หรือภาวะขาดออกซิเจน ซึ่งเป็นอาการที่พบในผู้ป่วยที่มีโรคทางเดินหายใจ โรคหัวใจ หรือผู้ป่วยในภาวะวิกฤต

หลายงานวิจัยได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอุณหภูมิผิวหนังและระดับออกซิเจนในเลือด (SpO_2) ซึ่งแสดงให้เห็นว่าเมื่อระดับ SpO_2 ลดลง อุณหภูมิผิวหนังจะลดลงตามไปด้วย ในการศึกษาของ Fayad และคณะ (2018) พบว่าในผู้ป่วยที่มีปัญหาการไหลเวียนโลหิตไม่ดีหรือการหายใจที่ผิดปกติ อุณหภูมิผิวหนังในส่วนปลายของร่างกาย เช่น ปลายนิ้วมือและนิ้วเท้า จะลดต่ำลงอย่างเห็นได้ชัดเมื่อเทียบกับคนปกติ (Fayad และคณะ, 2018)

การศึกษาของ Tan และคณะ (2016) พบว่าอุณหภูมิผิวหนังที่ลดลงในผู้ป่วยที่มีภาวะขาดออกซิเจนสามารถใช้เป็นเครื่องมือในการประเมินสถานะฉุกเฉินได้เร็วกว่าการวัด SpO₂ เพียงอย่างเดียว โดยเฉพาะในผู้ป่วยที่มีอาการช็อกหรือภาวะที่ทำให้การไหลเวียนเลือดในร่างกายผิดปกติ การวัดอุณหภูมิผิวหนังสามารถช่วยให้แพทย์ทราบถึงสถานะของผู้ป่วยได้เร็วขึ้น ซึ่งจะนำไปสู่การรักษาที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น (Tan และคณะ, 2016)

ในงานวิจัยอื่นๆ เช่น Barone และคณะ (2017) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการวัดอุณหภูมิผิวหนังร่วมกับการวัดอัตราการเต้นของหัวใจและระดับออกซิเจนในเลือดในผู้ป่วยโรคหัวใจ พบว่าการตรวจสอบอุณหภูมิผิวหนังช่วยเพิ่มความแม่นยำในการประเมินความเสี่ยงของผู้ป่วยโรคหัวใจ โดยเฉพาะในกรณีที่มีภาวะขาดเลือด (Barone และคณะ, 2017)

การประยุกต์ใช้ข้อมูลอุณหภูมิผิวหนังในงานวิจัยและการดูแลผู้ป่วยจึงเป็นเครื่องมือที่มีประโยชน์ในการตรวจสอบและติดตามสภาพสุขภาพ โดยเฉพาะในผู้ป่วยที่มีความเสี่ยงสูงจากโรคต่างๆ การพัฒนาเทคโนโลยีที่สามารถวัดอุณหภูมิผิวหนังอย่างรวดเร็วและไม่รุกราน เช่น การใช้เซ็นเซอร์อินฟราเรด หรือการติดตามในระยะยาวผ่านระบบดิจิทัล อาจช่วยเพิ่มความแม่นยำในการวินิจฉัยและการรักษาได้ (Barone และคณะ, 2017; Fayad และคณะ, 2018; Tan และคณะ, 2016)

ถึงแม้ว่า SpO₂ และ Skin Temperature จะไม่ถูกจัดเป็น vital signs หลักตามมาตรฐานสากล แต่ในแง่ของการดูแลสุขภาพและการวินิจฉัยทางการแพทย์ ค่าทั้งสองนี้มีความสำคัญไม่น้อยในการเสริมข้อมูลการวิเคราะห์สถานะสุขภาพของผู้ป่วย ซึ่งการใช้ร่วมกับสัญญาณชีพหลัก เช่น อัตราการเต้นของหัวใจ จะช่วยให้แพทย์สามารถประเมินและวางแผนการรักษาได้อย่างมีประสิทธิภาพและตรงจุดมากยิ่งขึ้น

การศึกษาและการวิจัยเกี่ยวกับ SpO₂ และ Skin Temperature ได้รับความสนใจในหลายๆ งานวิจัยเพื่อเพิ่มความแม่นยำในการประเมินสถานะของผู้ป่วยและคาดการณ์ภาวะต่างๆ ที่อาจเกิดขึ้นในร่างกาย การพัฒนาเทคโนโลยีในการวัดค่าทั้งสองนี้จึงถือเป็นอีกหนึ่งขั้นตอนในการพัฒนาระบบการดูแลสุขภาพที่แม่นยำและทันสมัย

2.1.7 เซ็นเซอร์ (Sensor)

เซ็นเซอร์ (Sensor) คือ อุปกรณ์ที่ใช้ในการตรวจวัด ตรวจรู้ ค่าต่างๆ ในกระบวนการเป็นอุปกรณ์ที่สัมผัสกับกระบวนการ หรืออยู่ในส่วนแรกของเครื่องมือวัดอุตสาหกรรมเลย ซึ่งเซ็นเซอร์

ในงานเครื่องมือวัดนั้น อาจจะแสดงค่าการวัดได้ทันที หรือ จำเป็นต้องมีอุปกรณ์ในการแปลงค่าสัญญาณการวัด

- 1) เซ็นเซอร์ที่สามารถแสดงค่าการวัดได้ทันที ตัวอย่างเช่น เกจวัดอุณหภูมิ เทอร์โมมิเตอร์ชนิดปรอทในแท่งแก้วปิด
- 2) เซ็นเซอร์ที่จำเป็นต้องมีอุปกรณ์ในการแปลงค่าสัญญาณการวัด ตัวอย่างเช่น Temperature Sensor ชนิด Thermocouple RTD โหลดเซลล์ที่ใช้ทำเครื่องชั่งน้ำหนัก เป็นต้น จำเป็นต้องมีการต่อเซ็นเซอร์เข้ากับตัวทรานสมิเตอร์ (Transmitter)

ความแตกต่างระหว่าง Sensor , Transducer , และ Transmitter

- 1) เซ็นเซอร์ (Sensor) คือ อุปกรณ์ที่ใช้ในการตรวจวัด ตรวจสอบ ค่าต่างๆ ในกระบวนการ เป็นอุปกรณ์ที่สัมผัสกับกระบวนการ หรืออยู่ในส่วนแรกของเครื่องมือวัดอุตสาหกรรมเลย ซึ่งเซ็นเซอร์ในงานเครื่องมือวัดนั้น อาจจะแสดงค่าการวัดได้ทันที หรือ จำเป็นต้องมีอุปกรณ์ในการแปลงค่าสัญญาณการวัด
- 2) ทรานสดิวเซอร์ (Transducer) คือ อุปกรณ์ที่สามารถแปลงพลังงานใดพลังงานหนึ่ง ให้อยู่ในรูปของพลังงานหนึ่ง หรือสัญญาณหนึ่งไปยังสัญญาณหนึ่ง ตัวอย่างเช่น Thermocouple ที่แปลงค่าอุณหภูมิ ให้ค่าแรงเคลื่อนไฟฟ้า จากการสัมผัสกับอุณหภูมิสูง หรือ RTD ที่แปลงค่าอุณหภูมิให้ค่าความต้านทาน ก่อนต่อให้กับตัว Transmitter ซึ่ง จะเห็นว่าเซ็นเซอร์บางตัวมีลักษณะที่เป็น Transducer ด้วย
- 3) ทรานสมิเตอร์ (Transmitter) คือ อุปกรณ์ Transducer อย่างหนึ่งที่สามารถแปลงสัญญาณจากเซ็นเซอร์ที่เป็นชนิด Transducer ให้เป็นค่าในการวัด และสามารถส่งสัญญาณการวัดเป็นสัญญาณมาตรฐาน เช่นสัญญาณ 4 – 20 mA ไปยังอุปกรณ์อื่นๆ เช่นคอนโทรลเลอร์ อุปกรณ์บันทึกข้อมูล (Recorder) เป็นต้น

2.1.8 วิธีการที่ใช้ในการประมวลผลข้อมูลจากเซ็นเซอร์

การประมวลผลข้อมูลจากเซ็นเซอร์ในระบบสุขภาพมีความสำคัญอย่างยิ่งในการติดตามและวิเคราะห์สัญญาณชีพที่ได้รับจากเซ็นเซอร์ต่าง ๆ เช่น เซ็นเซอร์วัดอุณหภูมิผิวหนัง (Skin Temperature Sensor), เซ็นเซอร์วัดระดับออกซิเจนในเลือด (SpO2 Sensor) หรือเซ็นเซอร์วัดอัตราการเต้นของหัวใจ (Heart Rate Sensor) ข้อมูลที่ได้จากเซ็นเซอร์เหล่านี้อาจมีสัญญาณรบกวนหรือข้อผิดพลาดจากการวัด ซึ่งจำเป็นต้องมีการประมวลผลและการกรองข้อมูลเพื่อลดข้อผิดพลาดและเพิ่มความแม่นยำในการใช้ข้อมูลเหล่านี้ในการวิเคราะห์สุขภาพหรือการทำนายสถานะของผู้ป่วย

1) การกรองสัญญาณ (Signal Filtering)

ขั้นตอนแรกในการประมวลผลข้อมูลจากเซ็นเซอร์คือการกรองสัญญาณที่ไม่ต้องการหรือสัญญาณรบกวน เช่น การวัดที่ผิดพลาดจากเซ็นเซอร์หรือสัญญาณที่เกิดจากการเคลื่อนไหวของร่างกาย ข้อมูลจากเซ็นเซอร์ต่าง ๆ เช่น เซ็นเซอร์วัดอุณหภูมิผิวหนัง (เช่น MAX30205) หรือเซ็นเซอร์วัดระดับออกซิเจนในเลือด (เช่น MAX30102) อาจได้รับผลกระทบจากปัจจัยเหล่านี้ได้ ซึ่งการใช้เทคนิคการกรองสัญญาณ เช่น **Moving Average Filter** หรือ **Kalman Filter** จะช่วยลดผลกระทบจากสัญญาณรบกวน และทำให้ข้อมูลที่ได้มีความแม่นยำมากขึ้น (Chong and Zak, 2013) โดยวิธีเหล่านี้สามารถปรับปรุงความเสถียรของข้อมูลที่เก็บได้จากเซ็นเซอร์ต่าง ๆ เพื่อให้ข้อมูลพร้อมสำหรับการใช้งานในการวิเคราะห์ต่อไป

2) การแปลงข้อมูล (Data Transformation)

หลังจากกรองสัญญาณที่ไม่ต้องการแล้ว ข้อมูลจากเซ็นเซอร์จะต้องถูกแปลงให้อยู่ในรูปแบบที่เหมาะสมสำหรับการใช้งาน ตัวอย่างเช่น ข้อมูลจากเซ็นเซอร์วัดอุณหภูมิผิวหนังที่ใช้ MAX30205 ซึ่งให้ข้อมูลในหน่วยองศาเซลเซียสอาจต้องแปลงเป็นหน่วยที่สะดวกต่อการวิเคราะห์หรือแปลงค่าด้วยฟังก์ชันที่เหมาะสม การแปลงข้อมูลนี้จะช่วยให้สามารถเข้าใจและประมวลผลข้อมูลได้ง่ายขึ้น โดยเฉพาะเมื่อข้อมูลจากหลาย ๆ เซ็นเซอร์มารวมกันและต้องมีการเปรียบเทียบกัน (Sengupta และคณะ, 2018)

3) การวิเคราะห์ข้อมูล (Data Analysis)

การใช้เทคนิคการวิเคราะห์ข้อมูลช่วยให้สามารถค้นหาคำความสัมพันธ์ระหว่างสัญญาณชีพที่ได้รับจากเซ็นเซอร์ต่าง ๆ ได้ ตัวอย่างเช่น การใช้ Machine Learning หรือ Statistical Methods ในการวิเคราะห์ข้อมูลจากเซ็นเซอร์วัดอัตราการเต้นของหัวใจ (Heart Rate Sensor) หรือระดับออกซิเจนในเลือด (SpO2 Sensor) สามารถนำมาใช้เพื่อทำนาย

หรือวิเคราะห์ภาวะผิดปกติที่อาจเกิดขึ้นจากข้อมูลเหล่านี้ เทคนิคการเรียนรู้ของเครื่อง (Machine Learning) เช่น Decision Trees, Support Vector Machines (SVM) และ Neural Networks จะช่วยในการทำนายสถานะของผู้ป่วยจากข้อมูลที่ได้รับจากเซ็นเซอร์ (Reddy และคณะ, 2019) เช่น การตรวจจับภาวะขาดออกซิเจนในเลือดที่อาจเกิดจากความผิดปกติของระบบหายใจ

4) การประมวลผลแบบเรียลไทม์ (Real-time Processing)

เนื่องจากข้อมูลจากเซ็นเซอร์ส่วนใหญ่ต้องการการติดตามแบบเรียลไทม์ เช่น การวัดอัตราการเต้นของหัวใจหรือระดับออกซิเจนในเลือด การประมวลผลข้อมูลในทันทีจึงมีความสำคัญในการให้ข้อมูลที่แม่นยำและทันเวลาที่ ระบบที่สามารถประมวลผลข้อมูลจากเซ็นเซอร์แบบเรียลไทม์จะช่วยให้สามารถติดตามสถานะของผู้ป่วยในเวลาจริงได้ โดยการประมวลผลในเวลาจริงจะใช้เซ็นเซอร์ที่มีการเชื่อมต่อกับคลาวด์หรืออุปกรณ์ที่สามารถประมวลผลข้อมูลได้ทันที ซึ่งจะทำให้สามารถให้การดูแลที่เหมาะสมได้โดยไม่ต้องรอข้อมูลจากเซ็นเซอร์ที่ได้มาตรฐานในภายหลัง (Lee และคณะ, 2018)

5) การใช้คลาวด์และฐานข้อมูลในการจัดเก็บข้อมูล

ในกระบวนการที่ต้องการเก็บข้อมูลจากเซ็นเซอร์ที่หลากหลาย เช่น เซ็นเซอร์วัดอุณหภูมิผิวหนังหรือเซ็นเซอร์วัดระดับออกซิเจนในเลือด ข้อมูลเหล่านี้จะถูกส่งไปยังระบบคลาวด์เพื่อการเก็บรักษาและการประมวลผลในภายหลัง การใช้คลาวด์ในการจัดเก็บข้อมูลช่วยให้สามารถเข้าถึงข้อมูลจากเซ็นเซอร์ต่าง ๆ ได้อย่างสะดวกและสามารถทำการวิเคราะห์ข้อมูลในระยะยาวได้ ซึ่งเป็นส่วนสำคัญในการสร้างระบบที่มีความสามารถในการติดตามผู้ป่วยในระยะยาวได้ (Lee และคณะ, 2018)

2.1.9 การแปลงสัญญาณจากเซ็นเซอร์ MAX30102

เซ็นเซอร์ MAX30102 เป็นเซ็นเซอร์ที่ใช้ในการวัดค่า SpO2 (ระดับออกซิเจนในเลือด) และ อัตราการเต้นของหัวใจ (Heart Rate) โดยทำงานโดยการวัดการสะท้อนแสงที่ผ่านหลอดเลือดฝอยในผิวหนัง และแปลงสัญญาณที่ได้จากการสะท้อนแสงเป็นข้อมูลที่สามารถใช้ในการคำนวณค่าเหล่านี้ได้ ดังนั้นการแปลงสัญญาณที่ได้จาก MAX30102 ต้องผ่านกระบวนการที่ซับซ้อน เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องและมีความแม่นยำในการวัดค่า SpO2 และ Heart Rate

การทำงานของ MAX30102

เซนเซอร์ MAX30102 ประกอบไปด้วย LED ที่ปล่อยแสงในช่วงคลื่น สีแดง (Red) และ อินฟราเรด (IR) ซึ่งจะถูกสะท้อนจากหลอดเลือดฝอยในผิวหนัง โดยการวัดการสะท้อนแสงที่ได้จากเซนเซอร์จะถูกแปลงเป็นสัญญาณแอนะล็อก ซึ่งสามารถนำไปใช้งานได้ผ่านขั้นตอนการแปลงและประมวลผลตามที่กล่าวในขั้นตอนต่อไป

การแปลงสัญญาณแสง (Optical Signal Processing)

ขั้นตอนแรกในการแปลงสัญญาณที่ได้จากเซนเซอร์ MAX30102 คือการแปลงสัญญาณแสงที่สะท้อนมาจากผิวหนัง โดยทั่วไปแล้ว การสะท้อนของแสงที่ใช้ในเซนเซอร์ MAX30102 มีสองประเภท

- 1) **แสงอินฟราเรด (IR)** ซึ่งจะไม่ถูกดูดซึมโดยออกซิเจนในเลือดและจะสะท้อนกลับตามการไหลเวียนของเลือด
- 2) **แสงสีแดง (Red)** ซึ่งจะถูกดูดซึมโดยออกซิเจนในเลือดในระดับที่มากกว่าแสงอินฟราเรด

สัญญาณที่ได้จะมีลักษณะเป็นคลื่นที่มีการเปลี่ยนแปลงเป็นช่วงๆ ซึ่งเกิดจากการเต้นของหัวใจและการไหลเวียนของเลือด เมื่อทำการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงนี้ในช่วงเวลาที่เหมาะสม จะสามารถหาค่าต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเต้นของหัวใจและระดับออกซิเจนในเลือดได้

การกรองสัญญาณ (Signal Filtering)

สัญญาณที่ได้รับจากเซนเซอร์ MAX30102 จะมีความผิดเพี้ยนจากสัญญาณรบกวนจากภายนอก เช่น แสงภายนอกที่ส่องมา หรือการเคลื่อนไหวของผู้ใช้ การกรองสัญญาณจึงเป็นขั้นตอนที่สำคัญในการแปลงสัญญาณที่ได้ให้มีความแม่นยำมากขึ้น การกรองสัญญาณสามารถทำได้โดยใช้วิธีการต่างๆ เช่น

- **Low-pass filter** ใช้กรองสัญญาณที่มีความถี่สูงที่เกิดจากการเคลื่อนไหวหรือสัญญาณรบกวนภายนอก
- **Band-pass filter** ใช้กรองเฉพาะสัญญาณที่อยู่ในช่วงความถี่ที่เกี่ยวข้องกับการเต้นของหัวใจ (ประมาณ 0.5 Hz ถึง 5 Hz)

การกรองสัญญาณนี้จะช่วยให้ได้สัญญาณที่สะอาดและสามารถนำมาวิเคราะห์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การหาจุดสูงสุดของสัญญาณ (Peak Detection)

เพื่อคำนวณ อัตราการเต้นของหัวใจ (Heart Rate) เราต้องการหาความถี่ของการเต้นของหัวใจ ซึ่งจะปรากฏในสัญญาณที่ได้รับจากเซนเซอร์ในรูปแบบของคลื่นที่มีจุดสูงสุด (peaks) ในแต่ละรอบ โดยจะต้องใช้เทคนิคในการหาจุดสูงสุดเหล่านี้จากสัญญาณที่ได้รับ

- **Peak detection algorithm** จะช่วยให้เราสามารถระบุได้ว่าในแต่ละช่วงเวลาไหนที่สัญญาณมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว (ซึ่งบ่งบอกถึงจังหวะการเต้นของหัวใจ)

การคำนวณอัตราการเต้นของหัวใจ (Heart Rate)

วิธีที่ 1 คำนวณจากความถี่ของการเปลี่ยนแปลงในสัญญาณ เมื่อได้ ช่วงเวลาระหว่างคลื่น หรือ Interval Between Peaks (IBI) แล้ว ก็สามารถคำนวณอัตราการเต้นของหัวใจได้

วิธีที่ 2 นับจำนวนครั้งที่หัวใจเต้นในหนึ่งนาที โดยการนับจำนวน Peak ในช่วงเวลาหนึ่งเช่น 10 วินาที หรือ 15 วินาที แล้วแปลงเป็นอัตราการเต้นของหัวใจให้อยู่ใน 1 นาที เพื่อง่ายต่อการเข้าใจ

การคำนวณระดับออกซิเจนในเลือด (SpO2)

การคำนวณระดับออกซิเจนในเลือด (SpO2) จากเซนเซอร์ MAX30102 ใช้ข้อมูลที่ได้รับจากแสงอินฟราเรด (IR) และแสงสีแดง (Red) โดยการวิเคราะห์สัดส่วนของแสงที่ถูกดูดซึมในแต่ละช่วงคลื่นจะให้ข้อมูลเกี่ยวกับความอิ่มตัวของออกซิเจนในเลือด

การคำนวณค่า SpO2 จะใช้การวัดค่าการดูดซึมของแสงทั้งสองประเภทในช่วงเวลาที่ต่างกันเพื่อตรวจจับอัตราการไหลเวียนของเลือดและระดับออกซิเจนในเลือด

MAX30102 เป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพในการวัดการไหลเวียนของเลือดผ่านการสะท้อนแสง ทำให้สามารถคำนวณค่า SpO2 และ Heart Rate ได้อย่างแม่นยำ ด้วยการใช้งาน Library ที่มีอยู่แล้วใน Arduino IDE ผู้ใช้สามารถเริ่มต้นการใช้งานได้ง่ายและรวดเร็ว โดยไม่ต้องดำเนินการคำนวณหรือการกรองสัญญาณด้วยตนเอง

```
#include <Wire.h>
#include "MAX30105.h"
#include "spo2_algorithm.h"
```

ภาพที่ 2.1 MAX30102 library

(ที่มา : https://github.com/DFRobot/DFRobot_MAX30102)

2.1.10 การแปลงสัญญาณจากเซนเซอร์ MAX30205

เซนเซอร์ MAX30205 เป็นเซนเซอร์ที่ใช้ในการวัดอุณหภูมิร่างกายโดยเฉพาะ มีความแม่นยำสูงและใช้เทคโนโลยีการวัดอุณหภูมิแบบ digital output ซึ่งมีการแปลงข้อมูลจากอนาล็อกเป็นดิจิตอลภายในเซนเซอร์ โดยเซนเซอร์นี้สามารถเชื่อมต่อผ่าน I2C หรือ SPI ซึ่งเป็นโปรโตคอลที่นิยมใช้ในการสื่อสารข้อมูลระหว่างเซนเซอร์และไมโครคอนโทรลเลอร์

การทำงานของเซนเซอร์ MAX30205

เซนเซอร์ MAX30205 สามารถวัดอุณหภูมิได้ในช่วงที่สูงถึง 125°C โดยมีความแม่นยำสูงถึง $\pm 0.1^{\circ}\text{C}$ ที่อุณหภูมิ 37°C. ข้อมูลอุณหภูมิที่เซนเซอร์วัดได้จะถูกส่งออกมาเป็นข้อมูลดิจิตอลผ่านโปรโตคอล I2C หรือ SPI โดยใช้การแปลงสัญญาณภายในเซนเซอร์ เพื่อให้ข้อมูลที่ออกมาเป็นค่าที่สามารถใช้งานได้ทันทีโดยไม่ต้องมีการแปลงเพิ่มเติมจากไมโครคอนโทรลเลอร์

วิธีการแปลงสัญญาณ

การแปลงสัญญาณจากเซนเซอร์ MAX30205 จะเริ่มจากขั้นตอนการอ่านข้อมูลจากเซนเซอร์ และแปลงข้อมูลนั้นให้เป็นอุณหภูมิที่สามารถเข้าใจได้ โดยมีขั้นตอนหลักดังนี้

อ่านค่าดิจิตอลจากเซนเซอร์

- เมื่อเริ่มต้นการสื่อสารกับเซนเซอร์ผ่านโปรโตคอล I2C หรือ SPI, เซนเซอร์จะส่งข้อมูลเป็นรหัสดิจิตอลออกมา ซึ่งต้องอ่านค่าจากรีจิสเตอร์ที่เซนเซอร์กำหนด
- เซนเซอร์ MAX30205 จะส่งข้อมูลในรูปแบบ 16-bit ที่เก็บข้อมูลอุณหภูมิจากการแปลงแสงที่ตรวจจับ

การแปลงข้อมูลดิจิตอลเป็นอุณหภูมิ ข้อมูลที่ได้จากเซนเซอร์จะต้องทำการแปลงกลับเป็นอุณหภูมิที่สามารถอ่านค่าได้ในหน่วย $^{\circ}\text{C}$ (เซลเซียส)

การคำนวณอุณหภูมิที่ถูกต้อง หลังจากแปลงข้อมูลดิจิทัลเป็นอุณหภูมิแล้ว เซนเซอร์ MAX30205 ยังมีฟังก์ชันการคำนวณเพื่อให้ข้อมูลอุณหภูมิที่แม่นยำมากขึ้น เช่น การปรับการอ่านอุณหภูมิให้สอดคล้องกับอุณหภูมิที่แท้จริงของร่างกาย

การใช้ Library สำหรับ MAX30205

การใช้งานเซนเซอร์ MAX30205 บน Arduino จะใช้ไลบรารีที่ช่วยในการอ่านข้อมูลจากเซนเซอร์และแปลงสัญญาณดิจิทัลเป็นข้อมูลที่สามารถใช้งานได้ เช่น Adafruit_MAX30205 หรือไลบรารีอื่น ๆ ที่รองรับการสื่อสารผ่าน I2C

ตัวอย่างโค้ดการใช้งาน MAX30205 กับ Arduino

```
#include <Wire.h>
#include <Adafruit_MAX30205.h>
```

ภาพที่ 2.2 MAX30205 library

(ที่มา : https://github.com/DFRobot/DFRobot_MAX30102)

2.1.11 ความถี่ที่เหมาะสมในการดึงข้อมูลจากเซ็นเซอร์

การกำหนดความถี่ที่เหมาะสมในการอ่านข้อมูลจากเซ็นเซอร์มีความสำคัญ เนื่องจากส่งผลต่อความแม่นยำของข้อมูล ประสิทธิภาพการประมวลผล และการประหยัดพลังงานในระบบ โดยในงานวิจัยหลายฉบับได้มีการกำหนดความถี่ในการดึงข้อมูลจากเซ็นเซอร์ MAX30102 และ MAX30205 ซึ่งเป็นเซ็นเซอร์ที่ใช้กันในโครงการนี้ ดังนี้

การดึงข้อมูลจากเซ็นเซอร์ MAX30102 (Pulse Oximeter and Heart Rate Sensor)

เซ็นเซอร์ MAX30102 ใช้สัญญาณ PPG (Photoplethysmogram) เพื่อวิเคราะห์อัตราการเต้นของหัวใจ การตั้งค่าความถี่ในการอ่านข้อมูลต้องคำนึงถึงลักษณะสัญญาณชีพจรที่มีลักษณะเป็นคลื่น โดยทั่วไป งานวิจัยระบุว่า การเก็บข้อมูลจากสัญญาณ PPG มักใช้ความถี่การเก็บที่ 50–100 Hz เพื่อให้สามารถตรวจจับจังหวะชีพจรได้ครบถ้วน (Sharma and Kumar, 2020) อย่างไรก็ตาม ในการวิเคราะห์ bpm (beats per minute) ระบบจะสรุปค่าการเต้นของหัวใจจากข้อมูลที่เก็บในระยะเวลา 1 นาที (60 วินาที) ซึ่งเพียงพอสำหรับการติดตามสุขภาพในลักษณะทั่วไป (Gupta and Jain, 2022)

- การวิเคราะห์ bpm (beats per minute) ต้องการข้อมูลชีพจรในช่วงเวลา 60 วินาที เพื่อสรุปผลอัตราการเต้นของหัวใจอย่างถูกต้อง (Gupta and Jain, 2022)
- การวัดระดับออกซิเจนในเลือด (SpO2) ก็สามารถประมวลผลจากข้อมูลที่เก็บในระยะเวลา 1 นาทีได้

การดึงข้อมูลจากเซ็นเซอร์ MAX30205 (Temperature Sensor)

สำหรับเซ็นเซอร์ MAX30205 ที่ใช้วัดอุณหภูมิร่างกาย การเปลี่ยนแปลงของอุณหภูมิร่างกายเกิดขึ้นค่อนข้างช้าเมื่อเทียบกับอัตราการเต้นของหัวใจ งานวิจัยแนะนำว่าการดึงข้อมูลทุก 10–60 วินาที เหมาะสมสำหรับการตรวจจับการเปลี่ยนแปลงในบริบทการใช้งานทั่วไป เช่น การเฝ้าระวังสุขภาพ หรือการประมวลผลแบบเรียลไทม์ในอุปกรณ์ IoT (Choi และคณะ, 2021)

- อุณหภูมิร่างกายหรือผิวหนังไม่ได้มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ดังนั้นการเก็บข้อมูลทุกๆ 60 วินาที เพียงพอสำหรับการติดตามสถานะอุณหภูมิในเวลาจริง (Zhang และคณะ, 2021)

ความเหมาะสมของการกำหนดความถี่ในการอ่านข้อมูล

การกำหนดความถี่ในการอ่านข้อมูลจากเซ็นเซอร์ทั้งสองประเภทควรพิจารณาในบริบทดังนี้

- **การอ่านข้อมูลแบบต่อเนื่อง** การอ่านข้อมูลจากเซ็นเซอร์ MAX30102 แบบต่อเนื่องที่ความถี่ 50–100 Hz และการอ่านข้อมูลจากเซ็นเซอร์ MAX30205 ทุก 10 วินาที ช่วยให้สามารถวิเคราะห์ข้อมูลได้อย่างแม่นยำ โดยเฉพาะในกรณีที่ต้องการตรวจจับการเปลี่ยนแปลงฉับพลัน
- **การประมวลผลแบบเป็นช่วง** หากต้องการประหยัดพลังงานในระบบ IoT อาจกำหนดให้เซ็นเซอร์ MAX30102 สรุปค่า bpm ทุก 1 นาที และเซ็นเซอร์ MAX30205 อ่านข้อมูลทุก 30–60 วินาที ซึ่งเหมาะสำหรับการติดตามสุขภาพในระยะยาว (Gupta and Jain, 2022)

- **ข้อจำกัดในอุปกรณ์ IoT** ความถี่ที่สูงเกินไปอาจเพิ่มภาระการประมวลผลและใช้พลังงานมากขึ้น ดังนั้น การเลือกความถี่ที่เหมาะสมกับบริบทของการใช้งานจริงจึงมีความสำคัญ

การกำหนดความถี่ในการอ่านข้อมูลจากเซ็นเซอร์ MAX30102 และ MAX30205 มีผลต่อทั้งประสิทธิภาพการทำงานของระบบและการใช้พลังงานในอุปกรณ์ IoT โดยการเลือกใช้ความถี่ที่เหมาะสม เช่น การอ่านค่าจาก MAX30102 ที่ 50–100 Hz และการอ่านค่าจาก MAX30205 ทุก 10–60 วินาที จะช่วยให้ระบบสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับบริบทการใช้งาน ดังนั้น การตั้งค่าระบบให้เก็บข้อมูลของทั้งสองเซ็นเซอร์ในรอบ 60 วินาที เป็นการตั้งค่าที่เหมาะสมที่สุด และช่วยลดภาระในการประมวลผลหรือการจัดเก็บข้อมูลที่ไม่จำเป็น โดยยังคงความแม่นยำของการติดตามสุขภาพไว้ได้อย่างครบถ้วน

2.1.12 Time Series Data ข้อมูลที่เป็นลำดับเวลา

ข้อมูลที่เป็นลำดับเวลา (Time Series Data) คือข้อมูลที่ถูกเก็บรวบรวมและบันทึกตามช่วงเวลาในลำดับที่ต่อเนื่องกัน เช่น รายชั่วโมง รายวัน หรือรายเดือน ข้อมูลประเภทนี้มักถูกใช้ในหลากหลายสาขา เช่น การเงิน เศรษฐศาสตร์ การแพทย์ และวิศวกรรม โดยมีจุดเด่นที่สามารถแสดงการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรที่สนใจในช่วงเวลาหนึ่งได้

ในด้านการดูแลสุขภาพ ข้อมูลที่เป็นลำดับเวลามักมาจากเซ็นเซอร์ที่ติดตั้งบนอุปกรณ์ เช่น การวัดอัตราการเต้นของหัวใจ, ระดับออกซิเจนในเลือด, และอุณหภูมิร่างกาย ซึ่งข้อมูลเหล่านี้สามารถใช้ในการตรวจสอบแนวโน้ม (Trend), ความผิดปกติ (Anomaly Detection), และการคาดการณ์ (Forecasting) สถานะสุขภาพของผู้ป่วยได้อย่างแม่นยำ

องค์ประกอบสำคัญของ Time Series Analysis

- 1) **แนวโน้ม (Trend):** การเคลื่อนไหวในระยะยาวของอนุกรมเวลา มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นหรือลดลง แนวโน้มอาจเป็นแบบเชิงเส้นหรือไม่เชิงเส้น และสามารถแสดงการเติบโต การเสื่อมลง หรือรูปแบบวัฏจักร
- 2) **ฤดูกาล (Seasonality):** รูปแบบที่เกิดขึ้นซ้ำในช่วงเวลาที่แน่นอน (เช่น รายสัปดาห์ รายเดือน รายไตรมาส หรือรายปี) ฤดูกาลอาจได้รับอิทธิพลจากปัจจัยต่างๆ เช่น สภาพอากาศ วันหยุด หรือพฤติกรรมของผู้บริโภค

- 3) **วัฏจักร (Cyclicity):** การเปลี่ยนแปลงระยะยาวที่ยืดเยื้อนานกว่าช่วงฤดูกาลเพียงอย่างเดียว วัฏจักรอาจเกิดจากปัจจัยทางเศรษฐกิจ แนวโน้มของอุตสาหกรรม หรือปัจจัยภายนอกอื่นๆ
- 4) **ค่าคลาดเคลื่อน (Residuals):** การเปลี่ยนแปลงที่เหลืออยู่ในอนุกรมเวลาหลังจากคำนึงถึงแนวโน้ม ฤดูกาล และวัฏจักรแล้ว โดยทั่วไปค่าคลาดเคลื่อนจะถูกสมมติให้เป็นสัญญาณรบกวนหรือการเปลี่ยนแปลงที่ไม่สามารถอธิบายได้

การวิเคราะห์ข้อมูล Time Series

การวิเคราะห์ข้อมูล Time Series มีเป้าหมายที่หลากหลาย เช่น การคาดการณ์อนาคต (Forecasting), การตรวจจับความผิดปกติ (Anomaly Detection), และการหาโครงสร้างหรือรูปแบบในข้อมูล (Pattern Recognition) โดยมีขั้นตอนสำคัญดังนี้ (Soontranon, N. 2024)

1) การเตรียมข้อมูล (Data Preprocessing)

- การจัดการค่าที่ขาดหาย (Missing Values) เช่น การเติมค่าด้วยค่าเฉลี่ยหรือค่าใกล้เคียง
- การลด Noise ด้วยเทคนิคเช่น Moving Average หรือการใช้ฟิลเตอร์
- การแปลงข้อมูลให้คงที่ (Stationarity Transformation) เช่น การลบแนวโน้ม (Detrending) หรือการสร้างความแตกต่าง (Differencing)

2) การวิเคราะห์เชิงสำรวจ (Exploratory Data Analysis)

- การวิเคราะห์กราฟ เช่น Line Plot, Autocorrelation Plot เพื่อค้นหารูปแบบ
- การใช้เครื่องมือทางสถิติเพื่อวัดความสัมพันธ์ระหว่างค่าที่อยู่ในช่วงเวลาต่าง ๆ

3) การสร้างโมเดล (Modeling)

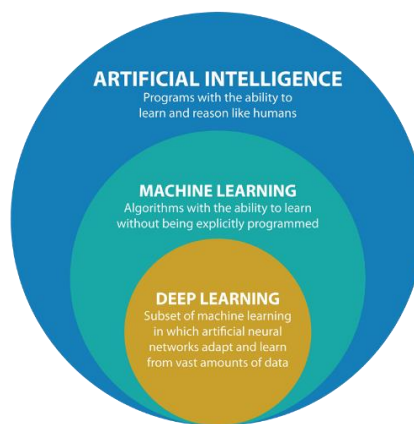
- การเลือกโมเดลที่เหมาะสม เช่น ARIMA, LSTM, หรือ GRU ขึ้นอยู่กับลักษณะของข้อมูล

2.1.13 Machine Learning and AI Models และการวิเคราะห์ข้อมูลสุขภาพ

AI ย่อมาจากคำว่า Artificial Intelligence เรียกชื่อไทย AI คือ ปัญญาประดิษฐ์ที่มีฟังก์ชันการเรียนรู้ ทำความเข้าใจ มีความสามารถคิด วิเคราะห์ วางแผน และช่วยตัดสินใจ รวมทั้ง

ทำนายผลลัพธ์ได้ โดยทำการคำนวณจากประสบการณ์ของระบบเป็นหลัก ตัวอย่างที่ทำให้เข้าใจง่ายขึ้น เช่น ผู้ช่วยเสมือนจริงอย่าง Siri หรือ Alexa มาช่วยตอบคำถามและโต้ตอบได้เสมือนกับเป็นคนจริงๆ ซึ่งสิ่งที่ทำให้ผู้ช่วยเสมือนจริงอย่าง Siri หรือ Alexa มีความฉลาดอัจฉริยะ ซึ่งมาจาก Machine Learning

Machine Learning คือ การทำให้คอมพิวเตอร์ สามารถเรียนรู้สิ่งต่างๆ และพัฒนาการทำงานให้ดีขึ้นได้ด้วยตัวเองจากข้อมูลและสภาพแวดล้อมที่ได้รับจากการเรียนรู้ของระบบ โดยไม่ต้องมีมนุษย์คอยกำกับหรือเขียนโปรแกรมเพิ่มเติม ซึ่ง Machine Learning เป็น subset ของ AI

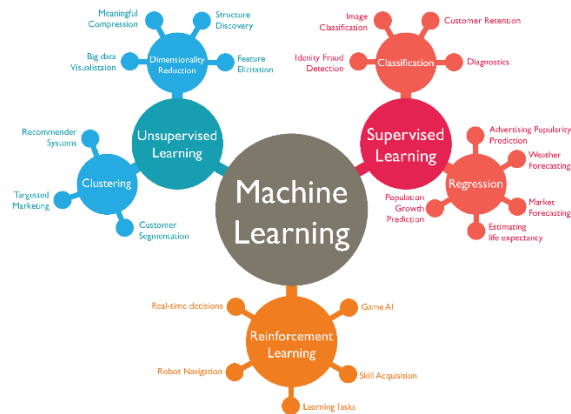

ภาพที่ 2.3 ความสัมพันธ์ของ Machine learning และ Artificial Intelligence

(ที่มา :

https://www.iok2u.com/index.php?option=com_contentandview=articleandid=1753andcatid=8)

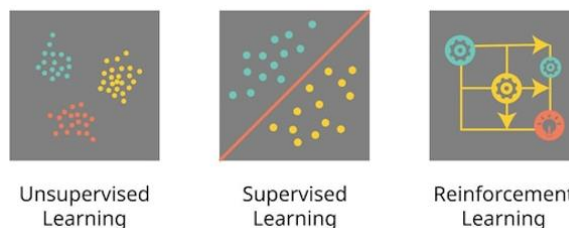
การใช้ Machine Learning (ML) ในการวิเคราะห์ข้อมูลสุขภาพได้รับความนิยมอย่างรวดเร็วเนื่องจากสามารถช่วยให้การตัดสินใจทางการแพทย์มีความแม่นยำและทันเวลา ซึ่งในด้านการดูแลสุขภาพนั้น การวิเคราะห์ข้อมูลสุขภาพที่ได้จากอุปกรณ์หรือเซ็นเซอร์ต่างๆ เช่น อัตราการเต้นของหัวใจ, การวัดระดับออกซิเจนในเลือด, อุณหภูมิร่างกาย, และข้อมูลทางสุขภาพอื่นๆ สามารถใช้ในการทำนายและคาดการณ์สภาวะสุขภาพของผู้ป่วยได้อย่างมีประสิทธิภาพ การประยุกต์ใช้ ML สามารถช่วยตรวจสอบการเปลี่ยนแปลงของข้อมูลสุขภาพที่สามารถบ่งชี้ถึงโรคหรือปัญหาสุขภาพที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต เช่น การทำนายอาการของโรคหัวใจ, โรคเบาหวาน, หรือการติดเชื้อทางระบบทางเดินหายใจ

ภาพที่ 2.4 3 รูปแบบของ Machine Learning

(ที่มา : <https://www.nectec.or.th/wp-content/uploads/2022/08/CPS-ML-manufacturing.pdf>)

ในงานวิจัยด้านการดูแลสุขภาพ เครื่องมือ ML ที่ใช้กันมีหลายประเภท ซึ่งสามารถแบ่งตามวิธีการเรียนรู้ของอัลกอริทึมได้ดังนี้

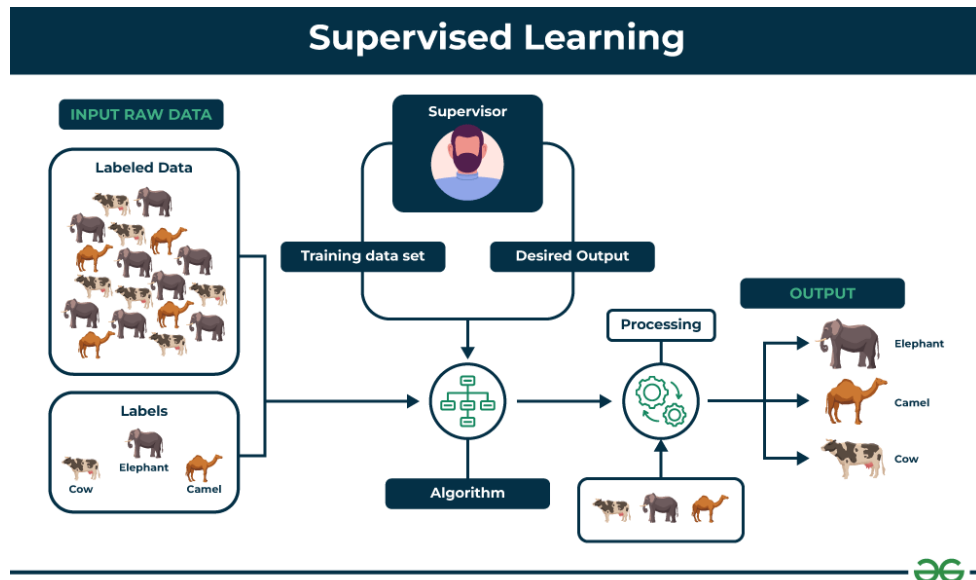

ภาพที่ 2.5 3 รูปแบบของ Machine Learning

(ที่มา : <https://www.ukposters.co.uk/machine-learning-for-unsupervised-learning-supervised-learning-reinforcement-l-f905862027>)

- **Supervised Learning (การเรียนรู้แบบมีผู้สอน)** การเรียนรู้แบบมีผู้สอนหมายถึงการฝึกโมเดลโดยใช้ข้อมูลที่มีการป้ายชื่อหรือข้อมูลที่มีคำตอบที่ถูกต้องอยู่แล้ว เช่น ในกรณีของการทำนายโรคจากข้อมูลการตรวจสุขภาพหรือการตรวจสอบระดับออกซิเจนในเลือด โมเดลจะได้รับข้อมูลเช่น อัตราการเต้นของหัวใจและระดับออกซิเจนที่รู้ผลลัพธ์ (เช่น “ปกติ” หรือ “ผิดปกติ”) จากนั้นโมเดลจะเรียนรู้ที่จะทำนายผลลัพธ์จากข้อมูลที่ได้รับ (Hastie และคณะ, 2009) ตัวอย่างของเทคนิคที่ใช้ใน Supervised Learning ได้แก่ Logistic Regression, Support Vector

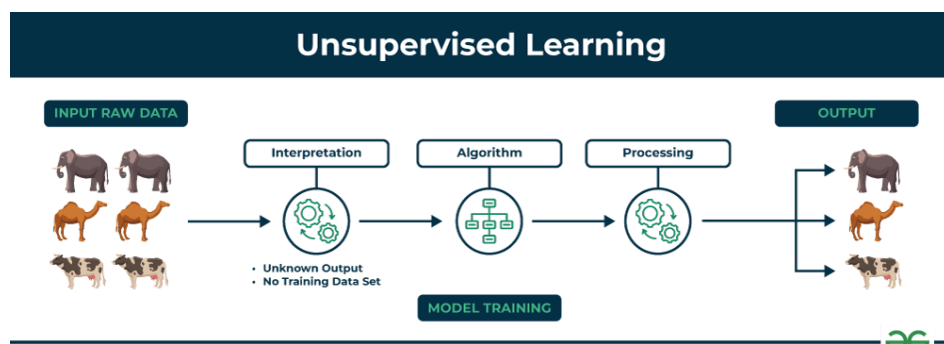
Machines (SVMs), Decision Trees, และ Neural Networks ซึ่งทั้งหมดนี้สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลสุขภาพได้ (Jordan and Mitchell, 2015)

ภาพที่ 2.6 Supervised Learning Process

(ที่มา : <https://botpenguin.com/glossary/supervised-learning>)

- **Unsupervised Learning (การเรียนรู้โดยไม่มีผู้สอน)** การเรียนรู้แบบไม่มีผู้สอน หมายถึงการฝึกโมเดลโดยใช้ข้อมูลที่ไม่มีการป้ายชื่อหรือคำตอบ เช่น การใช้ข้อมูลการวัดสัญญาณชีพจากเซ็นเซอร์ต่าง ๆ เพื่อแยกกลุ่มหรือหาความสัมพันธ์ที่ไม่สามารถคาดเดาได้ล่วงหน้า (Zhang และคณะ, 2021) ตัวอย่างเทคนิคที่ใช้ใน Unsupervised Learning ได้แก่ K-means clustering, Hierarchical clustering, และ Principal Component Analysis (PCA) ซึ่งสามารถใช้ในการแยกประเภทของผู้ป่วยหรือการคัดเลือกคุณสมบัติที่สำคัญจากข้อมูลที่ไม่ได้ป้ายชื่อ

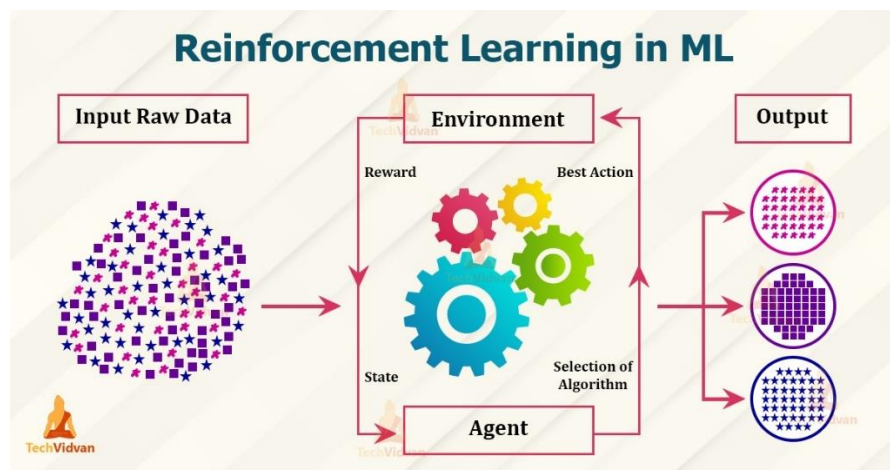

ภาพที่ 2.7 Unsupervised Learning Process

(ที่มา : <https://www.geeksforgeeks.org/unsupervised-learning/>)

- **Reinforcement Learning (การเรียนรู้จากรางวัลและบทลงโทษ)**

Reinforcement Learning เป็นเทคนิคที่ใช้การตอบสนองต่อสภาวะแวดล้อมเพื่อตัดสินใจในสถานการณ์ที่ไม่สามารถคาดเดาล่วงหน้าได้ โดยเฉพาะในกรณีของการปรับการรักษาผู้ป่วยหรือการปรับการตัดสินใจทางการแพทย์จากข้อมูลที่เกิดขึ้นในเวลาจริง ตัวอย่างเช่น การใช้การเรียนรู้แบบ Reinforcement ในการจัดการการให้ยาหรือการดูแลสุขภาพในระยะยาว (Sutton and Barto, 2018)

ภาพที่ 2.8 Reinforcement Learning Process

(ที่มา : <https://www.terionn.com/does-reinforcement-learning-really-live-up-to-the-hype/>)

ในกรณีของการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้รับจากเซ็นเซอร์ที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ เช่น การวัดการเต้นของหัวใจ ระดับออกซิเจนในเลือด อุณหภูมิร่างกาย ซึ่งมีการใช้งานที่สำคัญในหลาย ๆ ด้านของการดูแลสุขภาพ ในงานวิจัยและการพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ AI หรือ ML สำหรับสุขภาพนั้นมีหลายโมเดลที่สามารถนำมาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลจากเซ็นเซอร์เพื่อทำนายและวิเคราะห์สถานะสุขภาพของผู้ป่วยได้ โดยในโครงการวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้เลือกมาทั้งหมด 8 โมเดล ดังต่อไปนี้

1. Logistic Regression (Kanade, 2022)

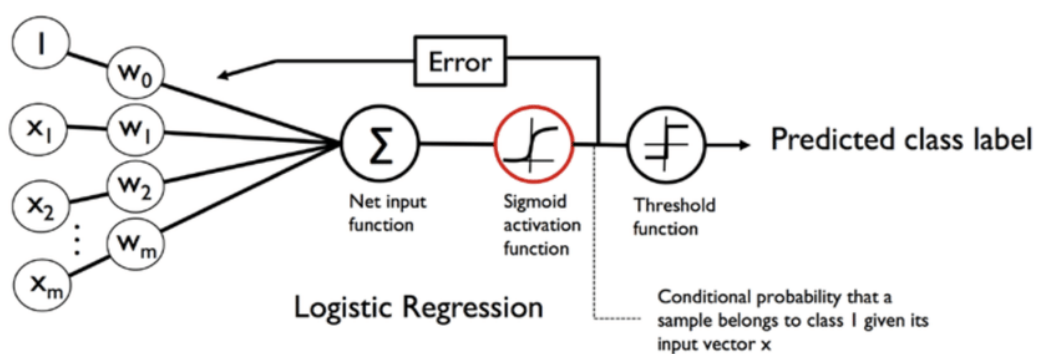
เป็นแบบจำลองทางสถิติแบบความน่าจะเป็น สำหรับงานการจำแนกประเภท แบบจำลองนี้ทำนายผลลัพธ์ของตัวแปรตามแบบหมวดหมู่หรือค่าแยก และเป็นที่ยอมรับสำหรับ ปัญหาการจำแนกประเภทแบบไบนารี (binary) และปัญหาที่ผลลัพธ์เป็นความน่าจะเป็น (ใช่หรือไม่ 0 หรือ 1 จริงหรือเท็จ)

นอกจากนี้ หากผลลัพธ์ของฟังก์ชันซิกมอยด์ (ความน่าจะเป็นโดยประมาณ) มีค่ามากกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ล่วงหน้าบนกราฟ โมเดลจะทำนายว่าตัวอย่างนั้นอยู่ในคลาสนั้น หากความน่าจะเป็นโดยประมาณมีค่าน้อยกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ล่วงหน้า โมเดลจะทำนายว่า ตัวอย่างนั้นไม่อยู่ในคลาส

สถาปัตยกรรม (Architecture)

Logistic Regression เป็นโมเดลสำหรับการจำแนกประเภทที่ใช้ฟังก์ชันโลจิสติกในการทำนายความน่าจะเป็น

- 1) ชั้นอินพุต (Input Layer): รับข้อมูลตัวแปรอิสระ
- 2) การคำนวณเชิงเส้น (Linear Combination): คำนวณผลรวมเชิงเส้นของตัวแปรอิสระพร้อมกับ Bias
- 3) ชั้นผลลัพธ์ (Output Layer): ใช้ฟังก์ชัน Sigmoid เพื่อทำนายความน่าจะเป็น

ภาพที่ 2.9 Logistic Regression Architecture

(ที่มา : <https://www.linkedin.com/pulse/logistic-regression-deep-learning-approach-jitender-malik->)

7vek?utm_source=rss&utm_campaign=articles_sitemaps&utm_medium=google_news)

องค์ประกอบสำคัญ (Key Architectural Components)

- 1) ค่าสัมประสิทธิ์ (Coefficients): น้ำหนักของตัวแปรอิสระ
- 2) ฟังก์ชัน Sigmoid: แปลงค่าผลลัพธ์ให้อยู่ในช่วง [0, 1]
- 3) ฟังก์ชันการสูญเสีย (Loss Function): ใช้ Binary Cross-Entropy

$$f(x) = \frac{1}{1 + e^{-x}}$$

ภาพที่ 2.10 sigmoid function

(ที่มา : <https://www.spiceworks.com/tech/artificial-intelligence/articles/what-is-logistic-regression/>)

e = ฐานของลอการิทึมธรรมชาติ

value = ค่าตัวเลขที่ต้องการแปลง

$$y = \frac{e^{(b_0 + b_1x)}}{1 + e^{(b_0 + b_1x)}}$$

ภาพที่ 2.11 equation represents logistic regression

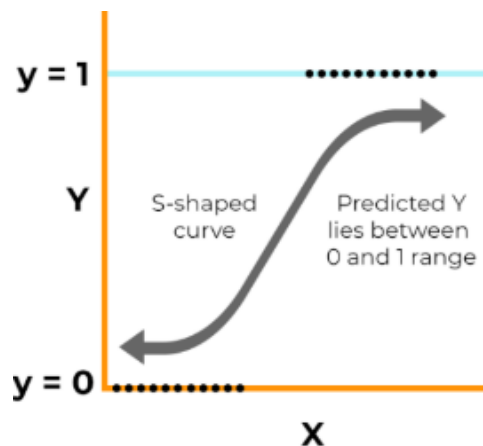
(ที่มา : <https://www.spiceworks.com/tech/artificial-intelligence/articles/what-is-logistic-regression/>)

x = input value

y = predicted output

b0 = bias or intercept term

b1 = coefficient for input (x)

ภาพที่ 2.12 Logistic Regression graph using sigmoid curve

(ที่มา : <https://www.spiceworks.com/tech/artificial-intelligence/articles/what-is-logistic-regression/>)

Logistic Regression มีความเรียบง่ายและเหมาะสมสำหรับข้อมูลเชิงเส้น แต่ไม่สามารถจัดการข้อมูลที่ซับซ้อนได้ดี

2. Naïve Bayes (Datacamp.com, 2023)

Naive Bayes คือชุดของอัลกอริทึมการจำแนกประเภทที่อิงตามทฤษฎีบทของเบย์ส์ (Bayes' Theorem) โดยถือว่าตัวแปรอิสระแต่ละตัวมีความเป็นอิสระต่อกัน (Naive Assumption) มิใช่อัลกอริทึมเดี่ยวแต่เป็นกลุ่มอัลกอริทึมที่ทุกอัลกอริทึมมีหลักการร่วมกัน นั่นคือคุณลักษณะแต่ละคู่ที่ถูกจำแนกประเภทนั้นเป็นอิสระจากกัน ในการเริ่มต้น ให้พิจารณาชุดข้อมูลกันก่อน

ตัวจำแนกแบบ Naïve Bayes เป็นหนึ่งในอัลกอริทึมการจำแนกที่เรียบง่ายและมีประสิทธิภาพที่สุด ซึ่งช่วยในการพัฒนาโมเดลการเรียนรู้ของเครื่องอย่างรวดเร็วโดยมีความสามารถในการทำนายอย่างรวดเร็ว

อัลกอริทึม Naïve Bayes ใช้สำหรับปัญหาการจำแนกประเภท โดยมักใช้ในการจำแนกประเภทข้อความ ในงานจำแนกประเภทข้อความ ข้อมูลจะมีมิติสูง (เนื่องจากแต่ละคำแสดงถึงคุณลักษณะหนึ่งในข้อมูล) อัลกอริทึมนี้ใช้ในการกรองสแปม การตรวจจับ

ความรู้สึก การจำแนกประเภทเรตติ้ง เป็นต้น ข้อดีของการใช้ Naïve Bayes คือความเร็ว รวดเร็ว และทำนายได้ง่ายเมื่อมีข้อมูลที่มีมิติสูง

สถาปัตยกรรม (Architecture)

Naive Bayes เป็นอัลกอริทึมการจำแนกประเภทที่อิงตามทฤษฎีบทของเบย์ (Bayes' Theorem) โดยถือว่าตัวแปรอิสระแต่ละตัวมีความเป็นอิสระต่อกัน (Naive Assumption)

- 1) ชั้นอินพุต (Input Layer): รับข้อมูลตัวแปรอิสระที่ต้องการวิเคราะห์
- 2) การคำนวณความน่าจะเป็น (Probability Computation): คำนวณค่าความน่าจะเป็นของแต่ละคลาสโดยใช้ฟังก์ชันความหนาแน่นความน่าจะเป็น
- 3) ชั้นผลลัพธ์ (Output Layer): เลือกคลาสที่มีค่าความน่าจะเป็นสูงที่สุด

$$P(h|D) = \frac{P(D|h)P(h)}{P(D)}$$

ภาพที่ 2.13 naïve bayes formula

(ที่มา : <https://www.datacamp.com/tutorial/naive-bayes-scikit-learn>)

P(h): ความน่าจะเป็นที่สมมติฐาน h จะเป็นจริง (โดยไม่คำนึงถึงข้อมูล) ซึ่งเรียกว่าความน่าจะเป็นก่อนหน้าของ h

P(D): ความน่าจะเป็นของข้อมูล (โดยไม่คำนึงถึงสมมติฐาน) ซึ่งเรียกว่าความน่าจะเป็นก่อนหน้า

P(h|D): ความน่าจะเป็นของสมมติฐาน h เมื่อพิจารณาจากข้อมูล D ซึ่งเรียกว่าความน่าจะเป็น ภายหลัง

P(D|h): ความน่าจะเป็นของข้อมูล d เมื่อพิจารณาจากสมมติฐาน h ที่เป็นจริง ซึ่งเรียกว่าความน่าจะเป็นภายหลัง

ตัวจำแนกแบบ Naive Bayes คำนวณความน่าจะเป็นของเหตุการณ์ตามขั้นตอนต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1: คำนวณความน่าจะเป็นก่อนหน้าสำหรับป้ายกำกับคลาสที่กำหนด

ขั้นตอนที่ 2: ค้นหาความน่าจะเป็นตามความน่าจะเป็นด้วย Attribute แต่ละ Attribute สำหรับแต่ละคลาส

ขั้นตอนที่ 3: ใส่ค่าเหล่านี้ในสูตร Bayes แล้วคำนวณความน่าจะเป็นภายหลัง

ขั้นตอนที่ 4: ดูว่าคลาสใดมีความน่าจะเป็นสูงกว่า โดยที่อื่นพุดอยู่ในคลาสที่มีความน่าจะเป็นสูงกว่า

องค์ประกอบสำคัญ (Key Architectural Components)

- 1) ความน่าจะเป็นก่อนหน้า (Prior Probability): ความน่าจะเป็นของแต่ละคลาสก่อนดูข้อมูล
- 2) ความน่าจะเป็นตามเงื่อนไข (Conditional Probability): ความน่าจะเป็นของข้อมูลที่กำหนดคลาส
- 3) การตัดสินใจ (Decision Rule): ใช้เกณฑ์ Maximum A Posteriori (MAP)

Naive Bayes มีประสิทธิภาพสูงสำหรับข้อมูลขนาดใหญ่และมีการคำนวณที่รวดเร็ว แต่มีข้อจำกัดเมื่อสมมติฐานความเป็นอิสระไม่เป็นจริง

ตัวอย่างการใช้งาน

The diagram illustrates the Naive Bayes calculation process. It starts with a dataset of weather and play status, which is converted into a frequency table. This frequency table is then used to calculate the likelihoods for each class (No and Yes), resulting in two likelihood tables. The final step is to calculate the posterior probabilities for each class.

Whether	Play
Sunny	No
Sunny	No
Overcast	Yes
Rainy	Yes
Rainy	Yes
Rainy	No
Overcast	Yes
Sunny	No
Sunny	Yes
Rainy	Yes
Sunny	Yes
Overcast	Yes
Overcast	Yes
Rainy	No

Frequency Table

Whether	No	Yes
Overcast		4
Sunny	2	3
Rainy	3	2
Total	5	9

Likelihood Table 1

Whether	No	Yes
Overcast		4
Sunny	2	3
Rainy	3	2
Total	5	9

Likelihood Table 2

Whether	No	Yes	Posterior Probability for No	Posterior Probability for Yes
Overcast		4	0/5=0	4/9=0.44
Sunny	2	3	2/5=0.4	3/9=0.33
Rainy	3	2	3/5=0.6	2/9=0.22
Total	5	9		

ภาพที่ 2.14 Example solution of Naive Bayes

(ที่มา : <https://www.datacamp.com/tutorial/naive-bayes-scikit-learn>)

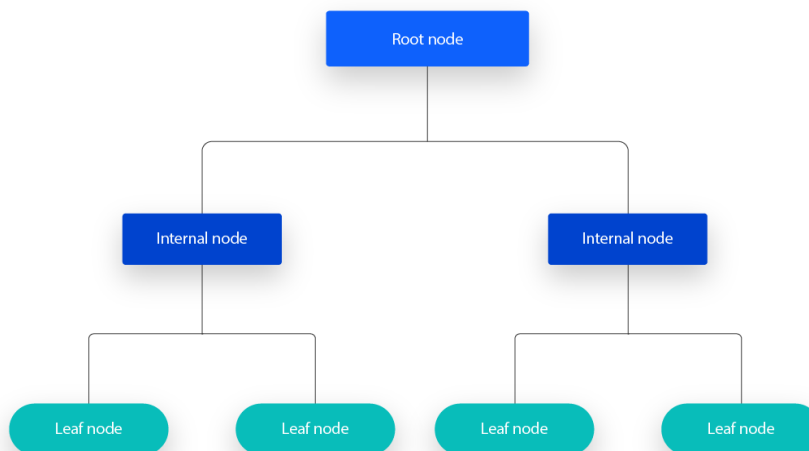
3. Decision Trees (IBM.com, 2024)

Decision Trees (DTs) เป็นวิธีการเรียนรู้แบบมีผู้ดูแลที่ไม่ใช้พารามิเตอร์ซึ่งใช้สำหรับการจำแนกประเภทและการถดถอย เป้าหมายคือการสร้างแบบจำลองที่ทำนายค่าของตัวแปรเป้าหมายโดยการเรียนรู้กฎการตัดสินใจง่ายๆ ที่อนุมานจากคุณลักษณะของข้อมูล ต้นไม้สามารถมองได้ว่าเป็นค่าประมาณค่าคงที่แบบแยกส่วน

สถาปัตยกรรม (Architecture)

Decision Tree ใช้โครงสร้างต้นไม้ในการแบ่งข้อมูลออกเป็นกลุ่มย่อยเพื่อสร้างการตัดสินใจ

- 1) **Root Node:** จุดเริ่มต้นของต้นไม้ซึ่งเป็นตัวแปรที่สำคัญที่สุด
- 2) **Branches:** ตัวแปรที่แยกข้อมูลออกเป็นกลุ่มย่อย
- 3) **Leaf Nodes:** ผลลัพธ์ที่เป็นไปได้ของการจำแนก

ภาพที่ 2.15 Decision Tree Architecture

(ที่มา : <https://www.ibm.com/think/topics/decision-trees>)

องค์ประกอบสำคัญ (Key Architectural Components)

- 1) เกณฑ์การแบ่ง (Splitting Criteria): เช่น Gini Index หรือ Entropy
- 2) การตัดสินใจ (Decision Rule): ตัดสินใจที่แต่ละโหนด

- 3) การตัดแต่งต้นไม้ (Pruning): ลดความซับซ้อนของต้นไม้เพื่อหลีกเลี่ยง Overfitting

Decision Tree ใช้งานง่ายและตีความได้ชัดเจน แต่มีข้อเสียในเรื่องของ Overfitting

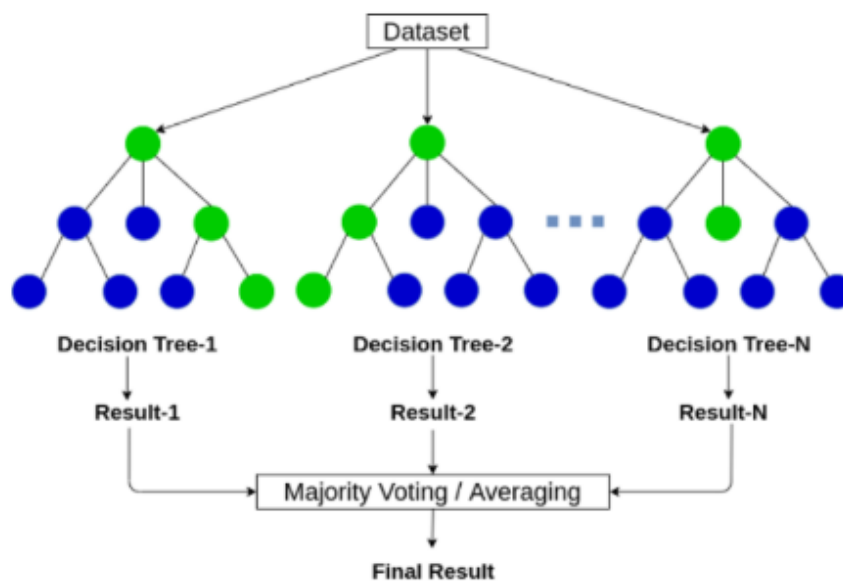
4. Random Forest (Analytics Vidhya, 2021)

Random Forest คือการเรียนรู้แบบรวม ที่สร้างต้นไม้การตัดสินใจหลายต้น เพื่อเพิ่มความแม่นยำโดยรวมของแบบจำลอง โดยจะใช้ Random Forest เมื่อต้องการประสิทธิภาพการสรุปผลทั่วไปที่ดีขึ้น และมีความทนทานต่อการโอเวอร์ฟิตติ้ง (Overfitting) และความแม่นยำที่ดีขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในชุดข้อมูลที่ซับซ้อน ที่มีพื้นที่คุณลักษณะที่มีมิติสูง

สถาปัตยกรรม (Architecture)

Random Forest เป็นการรวมต้นไม้การตัดสินใจหลายต้นเพื่อเพิ่มความแม่นยำ

- 1) ชั้นอินพุต (Input Layer): รับข้อมูลตัวแปรอิสระ
- 2) การสร้างต้นไม้ (Tree Construction): สร้างต้นไม้หลายต้นจากข้อมูลสุ่ม
- 3) ชั้นผลลัพธ์ (Output Layer): ใช้การโหวตเพื่อรวมผลลัพธ์

ภาพที่ 2.16 Random Forest Architecture

(ที่มา : <https://www.ibm.com/think/topics/decision-trees>)

Key Architectural Components (ส่วนประกอบหลักของสถาปัตยกรรม)

- 1) การสุ่มข้อมูล (Data Sampling): ใช้เทคนิค Bootstrap
- 2) การโหวต (Voting): เลือกผลลัพธ์ที่มีเสียงข้างมาก
- 3) การลด Overfitting: ใช้ต้นไม้หลายต้น

Random Forest มีความแม่นยำสูงและจัดการกับ Overfitting ได้ดี

5. Gradient Boosting (GreeksforGeeks, 2020)

Gradient Boosting (GBM) เทคนิคการเรียนรู้ของเครื่องจักรแบบรวมกลุ่มที่รวมเอาโมเดลที่อ่อนแอหลายๆ โมเดลเข้าไว้เป็นโมเดลเชิงทำนายเดียวที่มีความแม่นยำและมีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยทั่วไปแล้ว โมเดลที่อ่อนแอเหล่านี้จะเป็นต้นไม้การตัดสินใจ ซึ่งเป็นสาเหตุที่อัลกอริทึมมักเรียกกันว่าต้นไม้การตัดสินใจแบบเพิ่มระดับความชัน (Gradient Boosted Decision Trees หรือ GBDT)

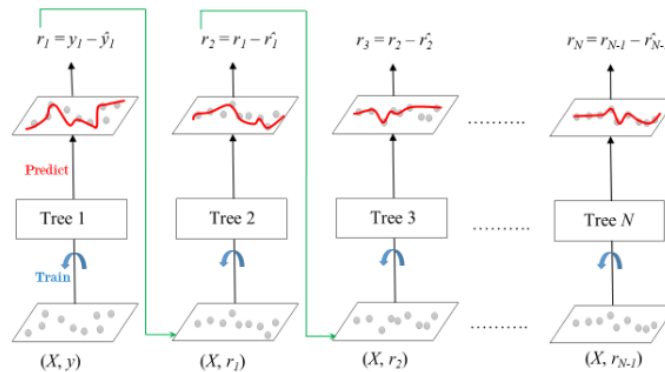
สถาปัตยกรรม (Architecture)

Gradient Boosting เป็นเทคนิคการรวมโมเดลที่สร้างโมเดลต้นไม้หลายต้นเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ

- 1) ชั้นอินพุต (Input Layer): รับข้อมูลตัวแปรอิสระ
- 2) การสร้างต้นไม้ (Tree Construction): สร้างต้นไม้หลายต้นโดยใช้ Gradient Descent
- 3) ชั้นผลลัพธ์ (Output Layer): รวมผลลัพธ์ของต้นไม้ทั้งหมด

องค์ประกอบสำคัญ (Key Architectural Components)

- 1) Positional Encoding: เพิ่มข้อมูลลำดับเวลา
- 2) Multi-Head Attention: จับความสัมพันธ์ที่หลากหลาย
- 3) Layer Normalization: ทำให้การฝึกอบรมเสถียร

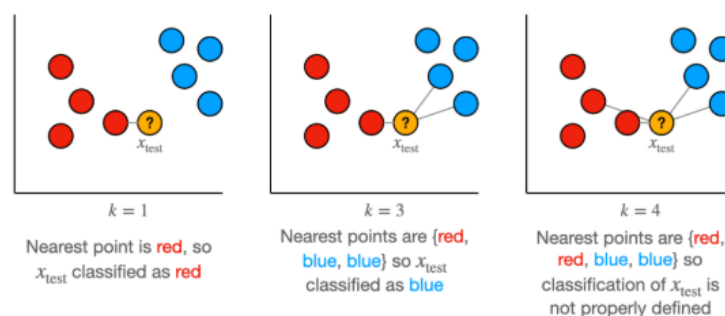
ภาพที่ 2.17 Gradient Boosting Architecture

(ที่มา : <https://www.geeksforgeeks.org/ml-gradient-boosting/>)

Gradient Boosting มีประสิทธิภาพสูงแต่ต้องใช้เวลาฝึกฝนมาก

6. K-nearest Neighbors (KNN)

K-nearest Neighbors (KNN) เป็นอัลกอริทึมการเรียนรู้ของเครื่อง (ML) ที่มีการควบคุมดูแลแบบง่าย ๆ ที่สามารถใช้สำหรับการจัดหมวดหมู่หรือการถดถอย และยังมักใช้ในการคำนวณค่าที่ขาดหายไปอีกด้วย อัลกอริทึมนี้ใช้แนวคิดที่ว่า การสังเกตที่ใกล้เคียงกับจุดข้อมูลที่กำหนดมากที่สุดคือการสังเกตที่ "คล้ายกัน" มากที่สุดในชุดข้อมูล ดังนั้นเราจึงสามารถจัดหมวดหมู่จุดที่ไม่คาดคิดตามค่าของจุดที่มีอยู่ที่ใกล้เคียงที่สุดได้ เมื่อเลือก K ผู้ใช้สามารถเลือกจำนวนการสังเกตใกล้เคียงที่จะใช้ในอัลกอริทึมได้ (W3schools.com)

ภาพที่ 2.18 Working of KNNs

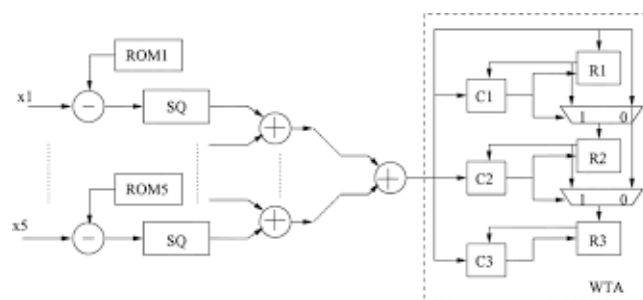
(ที่มา : <https://towardsdatascience.com/why-does-increasing-k-decrease-variance-in-knn-9ed6de2f5061>)

knn-9ed6de2f5061)

สถาปัตยกรรม (Architecture)

KNN เป็นอัลกอริทึมการจำแนกประเภทที่ใช้ความคล้ายคลึงกันระหว่างจุดข้อมูล

- 1) ชั้นอินพุต (Input Layer): รับข้อมูลจุดที่ต้องการจำแนก
- 2) การคำนวณระยะทาง (Distance Calculation): คำนวณระยะทางระหว่างจุดข้อมูล
- 3) ชั้นผลลัพธ์ (Output Layer): เลือกคลาสของ K จุดที่ใกล้ที่สุด

ภาพที่ 2.19 KNNs Architecture

(ที่มา : https://www.researchgate.net/figure/Fig2-K-nearest-neighbor-Algorithm_fig3_380360055)

องค์ประกอบสำคัญ (Key Architectural Components)

- 1) ระยะทาง (Distance Metric): เช่น Euclidean หรือ Manhattan
- 2) จำนวนเพื่อนบ้าน (K): จำนวนจุดที่ใช้ในการตัดสินใจ
- 3) การตัดสินใจ (Decision Rule): เลือกคลาสที่มีความถี่สูงสุด

อัลกอริทึม K-NN ค้นหาเพื่อนบ้านที่ใกล้ที่สุดกับจุดข้อมูลที่กำหนดโดยอิงตามเมตริก ระยะทาง เช่น ระยะทางแบบยูคลิด ระยะทางแมนฮัตตัน และระยะทางมิงกอฟสกี (Euclidean, Manhattan, and Minkowski distance)

$$\text{Euclidean distance}(x, X_i) = \sqrt{\sum_{j=1}^n (x_j - X_{ij})^2}$$

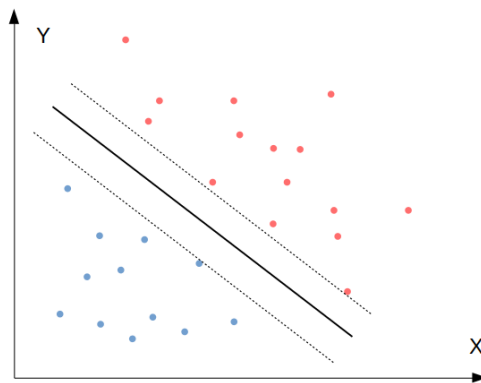
ภาพที่ 2.20 Euclidean distances formular

(ที่มา : https://www.researchgate.net/figure/Fig2-K-nearest-neighbor-Algorithm_fig3_380360055)

จากนั้นคลาสหรือค่าของจุดข้อมูลจะถูกกำหนดโดยคะแนนเสียงข้างมากหรือค่าเฉลี่ยของเพื่อนบ้าน K หน่วย ซึ่งแนวทางนี้ช่วยให้อัลกอริทึมสามารถปรับให้เข้ากับรูปแบบต่างๆ และทำนายผลได้โดยอิงจากโครงสร้างทั่วไปของข้อมูล

7. Support Vector Machines (SVM) (กิตตินราทร, ช. (n.d.), 2024)

Support vector machines (SVMs) คือชุดของวิธีการเรียนรู้ที่มีการดูแลที่ใช้สำหรับการจำแนกประเภท การถดถอย และการตรวจจับค่าผิดปกติ

ภาพที่ 2.21 Support Vector Machines curves

(ที่มา : https://www.researchgate.net/figure/The-characteristics-of-Support-Vector-Machine-SVM_fig1_373487113)

จากภาพที่ 2.49 ปัญหา Binary classification ที่ต้องการจำแนกข้อมูลออกเป็นสองพวก คือสีน้ำเงินและสีแดง สิ่งที่ SVM ทำ คือการหาเส้นแบ่งการตัดสินใจที่เป็นเส้นทึบ ซึ่งเส้นนี้จะเกิดขึ้นระหว่างกลางของเส้นประด้านซ้ายและขวา โดยมีเงื่อนไขว่าจะต้องหาคู่ของเส้นประที่กว้างที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้

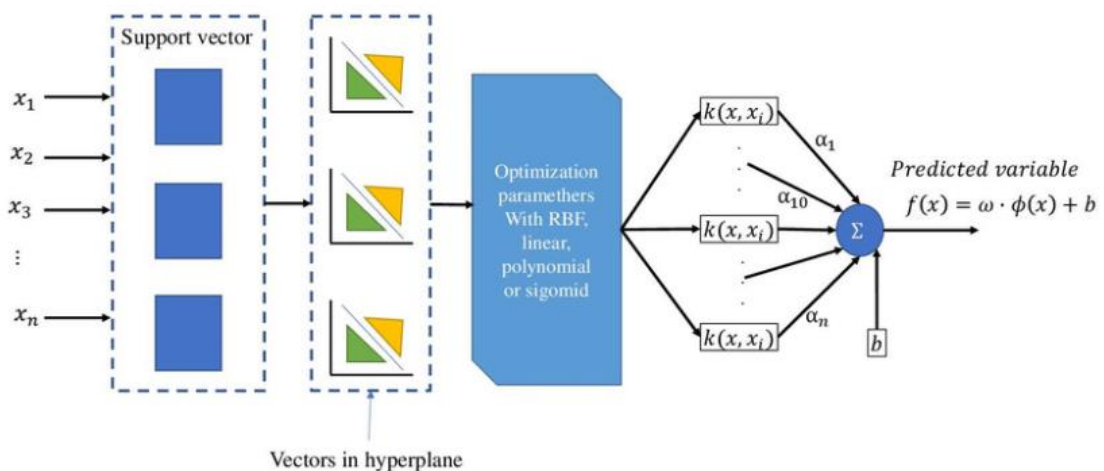
โดยคู่ของเส้นประที่กว้างที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ี้ จะมีสองแบบ คือ

- 1) Hard margin classification คือคู่เส้นประที่ห้ามไม่ให้มีจุดข้อมูลอยู่ในพื้นที่ระหว่างเส้นประ
- 2) Soft margin classification คืออนุญาตให้มีข้อมูลอยู่ในพื้นที่ระหว่างเส้นประได้บ้าง

สถาปัตยกรรม (Architecture)

SVM เป็นอัลกอริทึมที่สร้างไฮเปอร์เพลนเพื่อแยกคลาสข้อมูล

- 1) ชั้นอินพุต (Input Layer): รับข้อมูลตัวแปรอิสระ
- 2) การคำนวณไฮเปอร์เพลน (Hyperplane Calculation): คำนวณไฮเปอร์เพลนที่แยกข้อมูล
- 3) ชั้นผลลัพธ์ (Output Layer): ระบุคลาสของข้อมูล

ภาพที่ 2.22 Support Vector Machines Architecture

(ที่มา : https://www.researchgate.net/figure/The-characteristics-of-Support-Vector-Machine-SVM_fig1_373487113)

องค์ประกอบสำคัญ (Key Architectural Components)

- 1) ไฮเปอร์เพลน (Hyperplane): เส้นหรือระนาบที่แยกข้อมูล
- 2) ระยะห่าง (Margin): ระยะห่างระหว่างไฮเปอร์เพลนและจุดข้อมูล
- 3) เคอร์เนล (Kernel): ฟังก์ชันที่ใช้แปลงข้อมูล

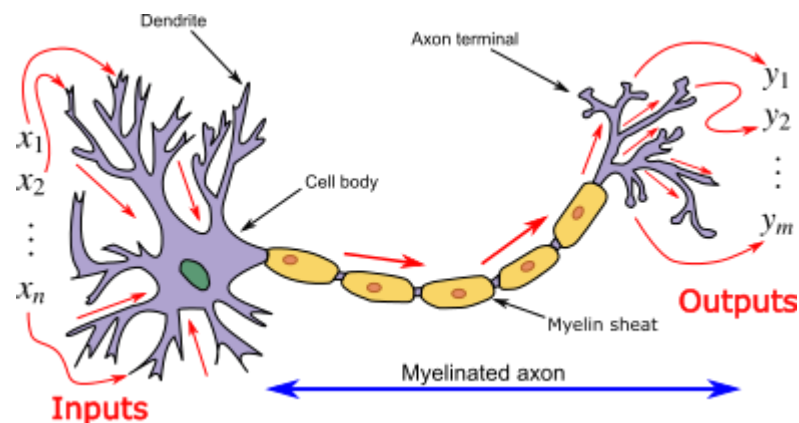
SVM ใช้ Hypothesis function แบบเส้นตรง เหมือนกับ Linear regression นั่นคือ

$$\begin{aligned} h_{\theta}(x) &= w_1x_1 + w_2x_2 + \dots + w_nx_n + b \\ &= w^T x + b \end{aligned}$$

SVM มีประสิทธิภาพสำหรับข้อมูลที่ไม่เชิงเส้น แต่ต้องเลือกพารามิเตอร์อย่างระมัดระวัง

8. Artificial Neural Networks (ANNs) (Medium, 2018)

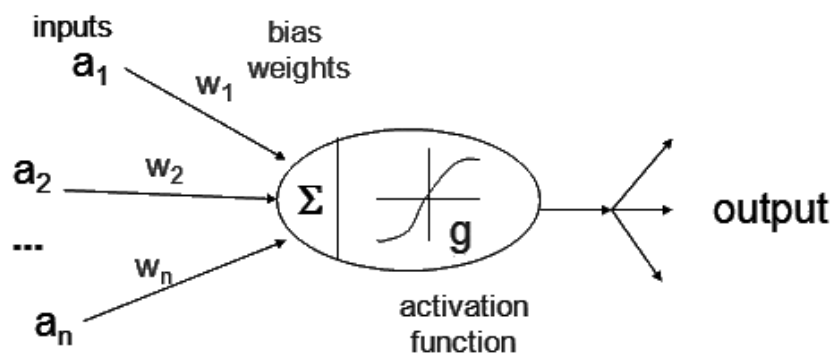
ANN หรือ Artificial Neural Network (โครงข่ายประสาทเทียม) ซึ่งมาจากการจำลองระบบประสาทของสิ่งมีชีวิตขึ้นมา ให้อยู่บนสิ่งที่คอมพิวเตอร์สามารถจำลองและคำนวณออกมาได้

ภาพที่ 2.23 ระบบประสาทของสิ่งมีชีวิต

(ที่มา : <https://medium.com/@sarankhotsathian/machine-learning-ann->

[%E0%B8%84%E0%B8%B7%E0%B8%AD%E0%B8%AD%E0%B8%B0%E0%B9%84%E0%B8%A3-3527a9aa0c8c](https://medium.com/@sarankhotsathian/machine-learning-ann-%E0%B8%84%E0%B8%B7%E0%B8%AD%E0%B8%AD%E0%B8%B0%E0%B9%84%E0%B8%A3-3527a9aa0c8c))

ภาพที่ 2.24 ระบบประสาทเทียมที่ถูกแปลงเป็นฟังก์ชันทางคณิตศาสตร์ (Artificial Neural Networks (ANNs) Architecture)

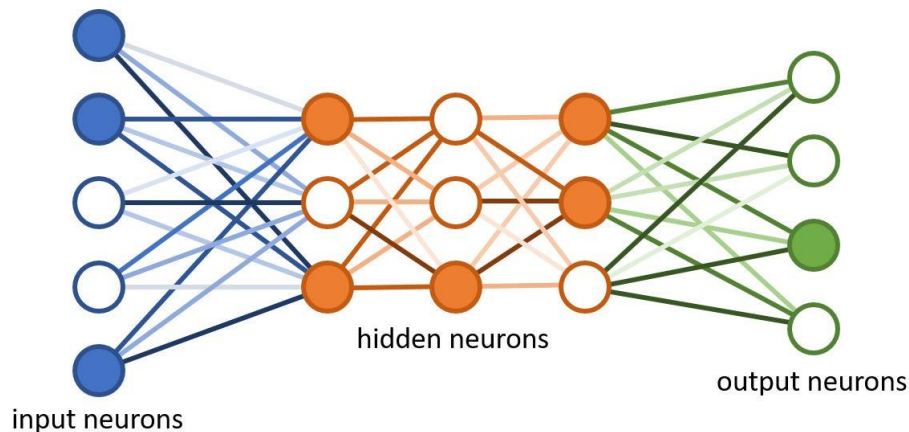
(ที่มา : <https://medium.com/@sarankhotsathian/machine-learning-ann->

[%E0%B8%84%E0%B8%B7%E0%B8%AD%E0%B8%AD%E0%B8%B0%E0%B9%84%E0%B8%A3-3527a9aa0c8c](https://medium.com/@sarankhotsathian/machine-learning-ann-%E0%B8%84%E0%B8%B7%E0%B8%AD%E0%B8%AD%E0%B8%B0%E0%B9%84%E0%B8%A3-3527a9aa0c8c))

สถาปัตยกรรม (Architecture)

ANNs เป็นโมเดลที่ได้รับแรงบันดาลใจจากโครงสร้างของสมองมนุษย์

- 1) ชั้นอินพุต (Input Layer): รับข้อมูลตัวแปรอิสระ
- 2) ชั้นซ่อน (Hidden Layers): ประมวลผลข้อมูลด้วยนิวรอนหลายตัว
- 3) ชั้นผลลัพธ์ (Output Layer): ให้ผลลัพธ์การทำนาย

ภาพที่ 2.25 ANNs Neuron Layers

(ที่มา : <https://medium.com/@sarankhotsathian/machine-learning-ann-%E0%B8%84%E0%B8%B7%E0%B8%AD%E0%B8%AD%E0%B8%B0%E0%B9%84%E0%B8%A3-3527a9aa0c8c>)

องค์ประกอบสำคัญ (Key Architectural Components)

- 1) นิวรอน (Neurons): หน่วยประมวลผลพื้นฐาน
- 2) ฟังก์ชันการเปิดใช้งาน (Activation Function): เช่น ReLU หรือ Sigmoid
- 3) การฝึกอบรม (Training): ใช้ Backpropagation

ANNs มีความยืดหยุ่นสูง แต่ต้องใช้ทรัพยากรมาก

นี่คือตารางเปรียบเทียบโมเดลทั้ง 8 โมเดลในด้านต่าง ๆ เพื่อช่วยให้เห็นความแตกต่างและข้อดี-ข้อเสียของแต่ละโมเดล

โมเดล	ประเภท	จุดเด่น	ข้อจำกัด
Naive Bayes	Classification	<ul style="list-style-type: none"> - คำนวณเร็ว - ใช้ได้กับข้อมูลขนาดใหญ่ - เหมาะสำหรับข้อมูลที่เป็น categorical 	<ul style="list-style-type: none"> - สมมติว่า feature ต้องเป็นอิสระจากกัน - ไม่เหมาะกับข้อมูลที่มีความสัมพันธ์ระหว่าง features
Decision Tree	Classification/Regression	<ul style="list-style-type: none"> - เข้าใจง่าย - ตีความได้ชัดเจน - ใช้ได้กับข้อมูลที่ไม่ต้อง normalized 	<ul style="list-style-type: none"> - มีโอกาส overfitting สูง - ไม่เหมาะกับข้อมูลที่มี noise สูง
Logistic Regression	Classification	<ul style="list-style-type: none"> - ง่ายต่อการนำไปใช้ - ตีความได้ง่าย - เหมาะกับ binary classification 	<ul style="list-style-type: none"> - ไม่เหมาะกับข้อมูลที่ไม่เป็นเส้นตรง - ต้องจัดการ missing data ก่อนใช้งาน
Gradient Boosting	Classification/Regression	<ul style="list-style-type: none"> - แม่นยำสูง - ลดข้อผิดพลาดอย่างต่อเนื่อง - ใช้ ensemble learning 	<ul style="list-style-type: none"> - ใช้เวลาฝึกโมเดลนาน - ต้องการปรับพารามิเตอร์อย่างระมัดระวัง
KNN	Classification/Regression	<ul style="list-style-type: none"> - เข้าใจง่าย - ไม่ต้องฝึกโมเดลล่วงหน้า - ใช้ได้กับข้อมูลหลายประเภท 	<ul style="list-style-type: none"> - ใช้ทรัพยากรสูงเมื่อข้อมูลใหญ่ - อ่อนไหวต่อค่า k และการเลือก metric
SVM	Classification/Regression	<ul style="list-style-type: none"> - มีประสิทธิภาพสูงในข้อมูลที่มีมิติสูง 	<ul style="list-style-type: none"> - ใช้เวลาในการคำนวณสูง - การเลือก kernel

		- รองรับ kernel หลายประเภท	และพารามิเตอร์มีความ ซับซ้อน
ANNs	Classification/Regression	- รองรับข้อมูลที่ ซับซ้อน - สามารถจับ ความสัมพันธ์ที่ซ่อนอยู่ ในข้อมูลได้	- ต้องการข้อมูลขนาด ใหญ่ - ใช้ทรัพยากรสูง - การปรับพารามิเตอร์มี ความซับซ้อน
Random Forest	Classification/Regression	- ลดปัญหา overfitting - แม่นยำสูง - ใช้ ensemble learning	- ใช้เวลาในการฝึก โมเดลนาน - ต้องการทรัพยากรสูง เมื่อข้อมูลใหญ่

Table 2.1 ตารางเปรียบเทียบ 8 โมเดล

2.1.14 การประเมินผลโมเดล (Model Evaluation) (Medium, 2021)

การประเมินผลโมเดล (Model Evaluation) เป็นกระบวนการสำคัญในวงการ Machine Learning ที่ช่วยให้เราสามารถวิเคราะห์ประสิทธิภาพของโมเดลได้อย่างเป็นระบบ การประเมินผลนี้ไม่ได้เป็นเพียงแค่การตรวจสอบว่าโมเดลสามารถทำงานได้ดีหรือไม่ แต่ยังช่วยให้เราเข้าใจจุดแข็งและจุดอ่อนของโมเดล ตลอดจนช่วยในการเลือกโมเดลที่เหมาะสมที่สุดสำหรับปัญหาที่ต้องการแก้ไข

การประเมินผลโมเดลมักใช้ตัวชี้วัด (Metrics) และเทคนิคต่าง ๆ เพื่อวัดความสามารถในการทำนายของโมเดล โดยทั่วไปสามารถแบ่งการประเมินผลออกเป็นสองประเภทหลัก ได้แก่ การประเมินผลสำหรับงานจำแนกประเภท (Classification) และการประเมินผลสำหรับงานทำนายค่า (Regression)

ความสำคัญของการประเมินผลโมเดล

- 1) การวัดความสามารถในการทำนาย การประเมินผลช่วยให้เราทราบว่าโมเดลมีความสามารถในการทำนายข้อมูลใหม่ที่ไม่เคยเห็นมาก่อน (Generalization) ได้ดีเพียงใด
- 2) การเปรียบเทียบโมเดล เมื่อต้องเลือกโมเดลจากหลายตัวเลือก การประเมินผลช่วยให้เราตัดสินใจได้ว่าโมเดลใดมีประสิทธิภาพที่ดีที่สุดสำหรับชุดข้อมูลและปัญหาที่กำหนด
- 3) การปรับปรุงโมเดล การวิเคราะห์ผลการประเมินสามารถช่วยให้เราเข้าใจจุดอ่อนของโมเดล และปรับปรุงเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพได้
- 4) การป้องกันปัญหา Overfitting และ Underfitting การประเมินผลช่วยตรวจสอบว่าโมเดลสามารถเรียนรู้จากข้อมูลได้อย่างสมดุล ไม่เรียนรู้มากเกินไป (Overfitting) หรือเรียนน้อยเกินไป (Underfitting)

การประเมินผลสำหรับงานจำแนกประเภท (Classification)

สำหรับงานจำแนกประเภท การประเมินผลจะใช้ตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้องกับความถูกต้องของการทำนายประเภท (Classes) ของข้อมูล ตัวชี้วัดที่สำคัญ ได้แก่

1) Confusion Matrix

Confusion Matrix แสดงการแยกประเภทที่ถูกต้องและไม่ถูกต้องอย่างละเอียดมากขึ้นสำหรับแต่ละคลาส การใช้ Confusion Matrix นั้นมีประโยชน์เมื่อต้องการทำความเข้าใจถึงความแตกต่างระหว่างคลาส โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อชุดข้อมูลของการแบ่งประเภท (Classification) ที่มีความผิดพลาดมีความแตกต่างกันสำหรับทั้งสองคลาส หรือมีข้อมูลการทดสอบในคลาสหนึ่งมากกว่าอีกคลาสหนึ่งมาก

Confusion Matrix เป็นเครื่องมือที่ใช้แสดงผลลัพธ์ของการจำแนกประเภท โดยประกอบด้วยค่าหลัก 4 ค่า ได้แก่

- **True Positive (TP):** หมายถึงจำนวนข้อมูลที่เป็น positive และโมเดลสามารถทำนายออกมาได้ถูกต้องว่าเป็น positive เช่น คนที่ไม่ได้เป็นไข้หวัดอยู่แล้วและโมเดลทำนายออกมาได้ถูกต้องว่าเขาไม่ได้เป็นไข้หวัด
- **True Negative (TN):** หมายถึงจำนวนข้อมูลที่เป็น negative และโมเดลสามารถทำนายออกมาได้ถูกต้องว่าเป็น negative เช่น คนที่เป็นไข้หวัดอยู่แล้วและโมเดลทำนายออกมาได้ถูกต้องว่าเขาเป็นไข้หวัด
- **False Positive (FP):** หมายถึงจำนวนข้อมูลที่เป็น negative แต่โมเดลทำนายออกมาว่าเป็น positive เช่น คนที่เป็นไข้หวัดอยู่แล้วแต่โมเดลทำนายออกมาได้ว่าเขาไม่ได้เป็นไข้หวัด ปัญหาในทางสถิตินิยมเรียกกันว่า Type I error
- **False Negative (FN):** หมายถึงจำนวนข้อมูลที่เป็น positive แต่โมเดลทำนายออกมาว่าเป็น negative เช่น คนที่ไม่ได้เป็นไข้หวัดแต่โมเดลทำนายออกมาได้ว่าเขาเป็นโรคไข้หวัด ปัญหาในทางสถิตินิยมเรียกกันว่า Type I error

		True Class	
		Positive	Negative
Predicted Class	Positive	TP	FP
	Negative	FN	TN

ภาพที่ 2.26 Confusion Matrix

(ที่มา : <https://medium.com/@fatmanurkutlu1/model-evaluation-techniques-in-machine-learning-8cd88deb8655>)

2) Accuracy

จะใช้สำหรับวัดว่าโมเดลนั้นทำนายได้ถูกต้องแค่ไหน โดยนำค่าที่ทำนายได้ถูกต้องทั้งหมดหารด้วยค่าทั้งหมดที่ให้โมเดลทำนาย แต่ปัญหามีอยู่ว่าถ้าเป็นการจำแนกประเภทที่มากกว่า 2 คลาสขึ้นไปวิธีนี้จะไม่สามารถวัดค่าความแม่นยำบนแต่ละคลาสได้ และถ้าชุดข้อมูลไม่สมดุลหรือสมมาตรกันนั้นก็จะส่งผลให้ผลลัพธ์ของวิธีนี้ผิดพลาดได้ เช่นว่า ถ้าชุดข้อมูลมีทุเรียนหมอนทองมากกว่าทุเรียนก้านยาว แนนอนว่ามันก็ต้องทำนายเก่งบนทุเรียนหมอนทองและส่งผลให้ Accuracy สูงตามไปด้วยเพราะเฉลี่ยเองก็มีแต่หมอนทองเป็นส่วนใหญ่ จึงทำให้ไม่ทราบเลยว่ามันสามารถแยกแยะได้จริงหรือไม่

$$Accuracy = \frac{(TP + TN)}{(TP + TN + FP + FN)}$$

ภาพที่ 2.27 Accuracy equation

(ที่มา : <https://medium.com/@fatmanurkutlu1/model-evaluation-techniques-in-machine-learning-8cd88deb8655>)

3) Precision/Recall

Precision และ Recall สองอย่างนี้จะต้องรายงานด้วยกันเสมอ โดยมีความหมายคือ Precision มองในมุมว่าโมเดลทำนายได้แม่นยำแค่ไหนในค่าที่สนใจ เช่น ในผลการทำนายที่เป็นหมอนทองทั้งหมดโมเดลทำนายว่าเป็นหมอนทองได้อย่างถูกต้องมากน้อยแค่ไหน ส่วน Recall มองในมุมว่าโมเดลทำนายได้ถูกต้องแค่ไหน เช่น ในผลการทำนายที่ทั้งถูกและผิดโมเดลทำนายว่าเป็นหมอนทองได้อย่างถูกต้องมากน้อยแค่ไหน

$$Precision = \frac{TP}{(TP + FP)}$$

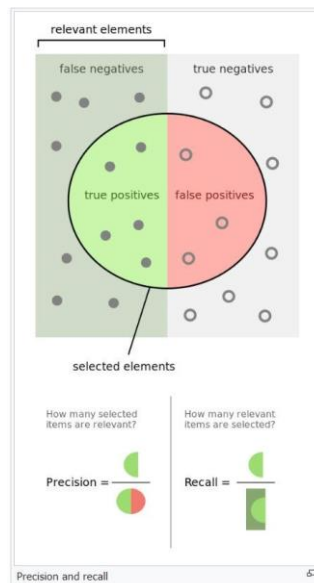
ภาพที่ 2.28 Precision equation

(ที่มา : <https://medium.com/@fatmanurkutlu1/model-evaluation-techniques-in-machine-learning-8cd88deb8655>)

$$Recall = \frac{TP}{(TP + FN)}$$

ภาพที่ 2.29 Recall equation

(ที่มา : <https://medium.com/@fatmanurkutlu1/model-evaluation-techniques-in-machine-learning-8cd88deb8655>)

ภาพที่ 2.29 Precision and Recall equation

(ที่มา : <https://medium.com/@fatmanurkutlu1/model-evaluation-techniques-in-machine-learning-8cd88deb8655>)

4) F1-Score

F1-Score นั้นคือค่าเฉลี่ยแบบ harmonic (harmonic mean) ของ Precision และ Recall ซึ่งจะทำให้ค่าที่ออกมาเป็นการวัดประสิทธิภาพของโมเดลด้วย 2 Metrics รวมกัน และยัง 2 ค่านี้สูงก็จะทำให้ F1 สูงตามไปด้วย

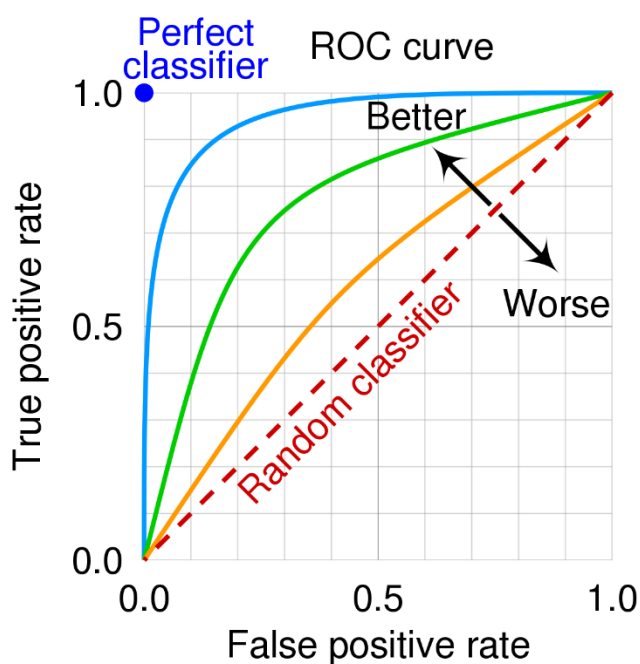
$$F1\ score = 2 \frac{(Precision \cdot Recall)}{(Precision + Recall)}$$

ภาพที่ 2.30 F1-Score equation

(ที่มา : <https://medium.com/@fatmanurkutlu1/model-evaluation-techniques-in-machine-learning-8cd88deb8655>)

5) ROC Curve และ AUC (Area Under Curve)

เป็นการพล็อตระหว่างค่าอัตราส่วนที่ทำนายได้อย่างถูกต้อง กับ ค่าอัตราส่วนที่ทำนายผิดแต่ตรงกับค่าคาดหวัง โดยไว้ใช้สำหรับ Classification แบบที่มีแค่ 2 คลาส ใช้เพื่อเลือกค่า Threshold ให้กับโมเดล โดยที่ ROC Curve แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง TPR (True Positive Rate) และ FPR (False Positive Rate) AUC ใช้สำหรับวัดพื้นที่ใต้กราฟ ROC Curve ยิ่งค่า AUC ใกล้ 1 ยิ่งดี

ภาพที่ 2.31 ROC Curve and AUC: Evaluating Model Performance

(ที่มา : <https://www.linkedin.com/pulse/understanding-auc-roc-binary-classification-anusha-naik-bv1tc>)

2.1.15 การนำเสนอข้อมูลผ่าน Dashboard

การนำเสนอข้อมูลผ่าน Dashboard มีบทบาทสำคัญในการช่วยให้ผู้ใช้งานสามารถติดตามและวิเคราะห์ข้อมูลสุขภาพได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดย Dashboard ถูกออกแบบมาเพื่อแสดงผลข้อมูลที่ได้รับจากเซ็นเซอร์ในรูปแบบที่เข้าใจง่าย ชัดเจน และสามารถแสดงผลข้อมูลได้ในเวลาจริง ซึ่งช่วยเพิ่มความสะดวกสบายให้กับผู้ใช้งานและสนับสนุนการตัดสินใจในเรื่องสุขภาพ (Kim and Lee, 2022)

การแสดงผลข้อมูลใน Dashboard

เป็นการนำข้อมูลจากเซ็นเซอร์ เช่น อัตราการเต้นของหัวใจ (Heart Rate) ระดับออกซิเจนในเลือด (SpO2) และอุณหภูมิร่างกาย มาแสดงในรูปแบบกราฟหรือ indicator ที่เหมาะสม ตัวอย่างรูปแบบการแสดงผล ได้แก่

กราฟ

- Line Chart ใช้แสดงแนวโน้มของข้อมูล เช่น การเปลี่ยนแปลงอัตราการเต้นของหัวใจและอุณหภูมิผิวหนังในช่วงเวลาต่างๆ
- Bar Chart ใช้เปรียบเทียบข้อมูลระหว่างช่วงเวลา เช่น ค่าการวัดในแต่ละวัน (Chen และคณะ, 2021)

ตัวบ่งชี้สถานะ (Indicator)

ตัวบ่งชี้สถานะแบบสี เช่น สีเขียว (ปกติ), สีเหลือง (เฝ้าระวัง), และสีแดง (ผิดปกติ) ช่วยให้ผู้ใช้งานรับรู้ถึงสถานะสุขภาพได้อย่างรวดเร็ว (Roy and Bhattacharya, 2020)

ข้อมูลเวลาจริง (Real-time Data)

การแสดงผลข้อมูลที่อัปเดตทันที เช่น อัตราการเต้นของหัวใจแบบ bpm และระดับ SpO2 ช่วยให้ผู้ใช้งานติดตามข้อมูลได้อย่างแม่นยำ (Kim and Lee, 2022)

การโต้ตอบกับผู้ใช้งาน

นอกจากการแสดงผลข้อมูล Dashboard ยังมีฟีเจอร์สำหรับโต้ตอบกับผู้ใช้งาน เช่น

- การตั้งค่าขอบเขตของค่าที่แสดงผล
- การเลือกดูข้อมูลย้อนหลังในช่วงเวลาที่สนใจ
- การแจ้งเตือนเมื่อค่าที่วัดได้เกินจากเกณฑ์ที่กำหนด (Chen และคณะ, 2021)

ความสำคัญของการออกแบบที่เหมาะสม

การออกแบบ Dashboard ต้องคำนึงถึงการใช้งานที่ง่ายและตอบสนองต่อความต้องการของผู้ใช้งาน เช่น

- การใช้สีและขนาดตัวอักษรที่ชัดเจน
- การจัดวางองค์ประกอบให้ง่ายต่อการอ่านและทำความเข้าใจ

- การตอบสนองอย่างรวดเร็วเมื่อผู้ใช้งานโต้ตอบกับ Dashboard (Roy and Bhattacharya, 2020)

2.1.16 ความท้าทายและข้อจำกัด

การพัฒนาและนำเทคโนโลยี IoT มาใช้ในระบบสุขภาพมีความท้าทายและข้อจำกัดที่ต้องพิจารณา เพื่อให้สามารถนำไปใช้งานได้มีประสิทธิภาพและปลอดภัย ความท้าทายและข้อจำกัดที่สำคัญในบริบทนี้ประกอบด้วย

1) ความแม่นยำของเซ็นเซอร์

เซ็นเซอร์ที่ใช้ในระบบสุขภาพ เช่น เซ็นเซอร์วัดอัตราการเต้นของหัวใจและระดับออกซิเจนในเลือด อาจประสบปัญหาในเรื่องความแม่นยำของข้อมูล ซึ่งเกิดจากหลายปัจจัย เช่น

- **สัญญาณรบกวน (Noise)** สภาพแวดล้อมที่มีการรบกวน เช่น แสงหรือคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้า อาจทำให้เซ็นเซอร์ตรวจจับข้อมูลผิดพลาด (Kumar และคณะ, 2020)
- **การตั้งค่าที่ไม่เหมาะสม** การใช้งานเซ็นเซอร์ในตำแหน่งหรือมุมที่ไม่เหมาะสม อาจทำให้ค่าที่วัดได้คลาดเคลื่อน
- **ข้อจำกัดของอุปกรณ์** เช่น เซ็นเซอร์บางชนิดไม่สามารถตรวจวัดค่าได้ในทุกช่วงเวลา หรือมีข้อจำกัดในการวัดค่ากับผู้ใช้ที่มีลักษณะเฉพาะ เช่น ผิวหนังหนาหรือมีเหงื่อมาก (Sharma and Gupta, 2021)

2) ข้อจำกัดของฮาร์ดแวร์

ฮาร์ดแวร์ที่ใช้ในระบบ IoT มีข้อจำกัดบางประการที่อาจส่งผลต่อการทำงาน เช่น

- **ขีดความสามารถในการประมวลผล** อุปกรณ์ที่ใช้ประมวลผลข้อมูล เช่น Raspberry Pi หรือ Microcontroller อาจมีข้อจำกัดด้านความเร็วและประสิทธิภาพในการจัดการข้อมูลขนาดใหญ่ (Patil และคณะ, 2020)
- **การจัดเก็บข้อมูล** ระบบที่มีพื้นที่จัดเก็บข้อมูลจำกัด อาจทำให้ไม่สามารถเก็บข้อมูลระยะยาวหรือข้อมูลที่มีรายละเอียดสูงได้
- **พลังงาน** อุปกรณ์ IoT จำนวนมากต้องใช้แบตเตอรี่ ซึ่งการทำงานระยะยาวอาจทำให้พลังงานไม่เพียงพอ (Chen และคณะ, 2021)

3) ข้อจำกัดด้านการสื่อสาร

การเชื่อมต่อระหว่างอุปกรณ์ IoT และระบบคลาวด์ต้องการการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ อย่างไรก็ตามยังมีข้อจำกัด เช่น

- **ความหน่วงของเครือข่าย (Network Latency)** หากการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตไม่เสถียร ข้อมูลที่ส่งไปยังระบบคลาวด์อาจล่าช้าหรือสูญหาย
- **โปรโตคอลที่เหมาะสม** การเลือกใช้โปรโตคอล เช่น MQTT หรือ HTTP ต้องพิจารณาความเหมาะสมตามลักษณะของข้อมูล เช่น ความเร็วและขนาดของข้อมูล (Kumar และคณะ, 2020)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า การพัฒนาระบบ IoT ในการดูแลสุขภาพยังคงมีความท้าทาย เช่น การเพิ่มความแม่นยำของเซ็นเซอร์ การพัฒนาโปรโตคอลสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ และการแก้ไขปัญหาด้านพลังงานและความปลอดภัย เพื่อให้ระบบสามารถนำไปใช้ได้จริงในวงกว้าง (Chen และคณะ, 2021; Patil และคณะ, 2020)

2.1.17 UML (Unified Modeling Language) (THAIALL.COM, 2561)

UML (Unified Modeling Language) เป็นภาษาที่ใช้สำหรับการสร้างแบบจำลองเชิงภาพ (Visual Modeling Language) ซึ่งช่วยในการออกแบบและวิเคราะห์ระบบเชิงวัตถุ (Object-Oriented Systems) UML ถูกพัฒนาขึ้นเพื่อให้เป็นมาตรฐานกลางสำหรับการแสดงโครงสร้างและพฤติกรรมของระบบซอฟต์แวร์ ช่วยให้การสื่อสารระหว่างนักพัฒนา ผู้ใช้งาน และผู้เกี่ยวข้องในโครงการเป็นไปอย่างชัดเจนและมีประสิทธิภาพ

UML เป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยให้การพัฒนาซอฟต์แวร์มีความเป็นระบบ โดยเฉพาะในโครงการที่ซับซ้อน ความสำคัญของ UML ได้แก่

- 1) ช่วยให้นักพัฒนาสามารถมองเห็นภาพรวมของระบบก่อนการพัฒนา
- 2) สร้างความเข้าใจร่วมกันระหว่างทีมพัฒนาและผู้ใช้งาน
- 3) ช่วยแบ่งแยกหน้าที่และความรับผิดชอบในทีม
- 4) ช่วยค้นหาข้อผิดพลาดในขั้นตอนการออกแบบก่อนเริ่มพัฒนา

ประเภทของแผนภาพใน UML

UML มีแผนภาพที่หลากหลายซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ประเภทหลัก ได้แก่

1) แผนภาพโครงสร้าง (Structural Diagrams)

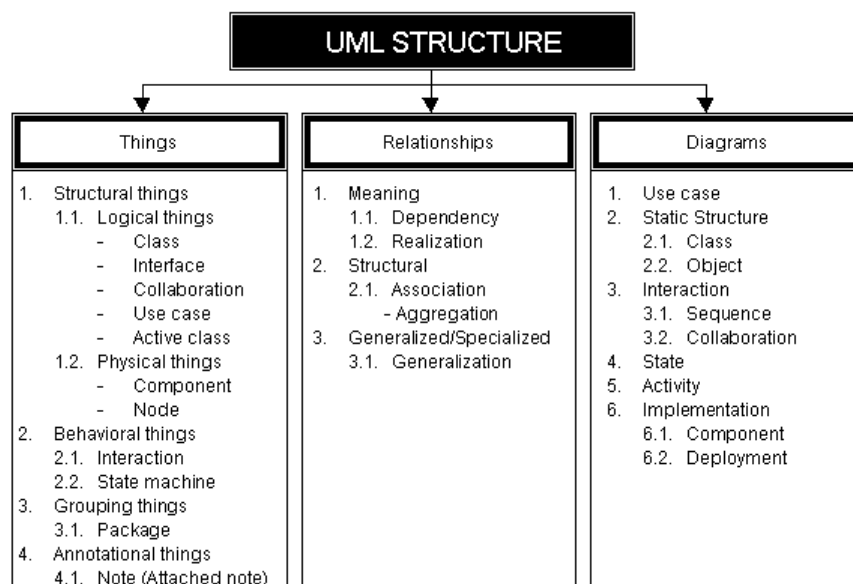
ใช้แสดงโครงสร้างของระบบ เช่น ความสัมพันธ์ระหว่างคลาสและ object ตัวอย่างแผนภาพในกลุ่มนี้

- **Class Diagram:** แสดงคลาสในระบบและความสัมพันธ์ระหว่างคลาส
- **Object Diagram:** แสดงสถานะของ object ในระบบ
- **Component Diagram:** แสดงส่วนประกอบต่าง ๆ ของระบบ
- **Deployment Diagram:** แสดงการจัดวางระบบในส่วนฮาร์ดแวร์

2) แผนภาพพฤติกรรม (Behavioral Diagrams)

ใช้แสดงพฤติกรรมและการทำงานของระบบ ตัวอย่างแผนภาพในกลุ่มนี้

- **Use Case Diagram:** แสดงกรณีการใช้งานของระบบและผู้ใช้งาน (Actors)
- **Sequence Diagram:** แสดงลำดับการส่งข้อความระหว่าง object
- **Activity Diagram:** แสดงขั้นตอนการทำงานหรือกระบวนการในระบบ
- **State Diagram:** แสดงสถานะของ object และการเปลี่ยนแปลงสถานะ

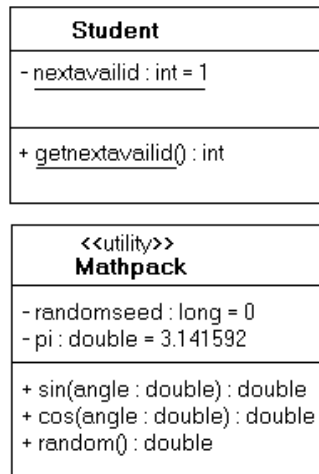

ภาพที่ 2.32 UML structure

(ที่มา : <https://www.thaiall.com/uml/indexo.html>)

1) Thing (ส่วนประกอบของ UML)

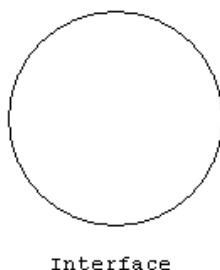
- Class เป็นสิ่งที่ใช้อธิบายกลุ่มของ object หรือ method ที่มีคุณสมบัติการทำงาน และความสัมพันธ์ที่เหมือนกัน โดยสัญลักษณ์ที่ใช้วาด Class จะแบ่งเป็น 3 ส่วนคือ ชื่อคลาส, Attribute และ Operation

ภาพที่ 2.33 แสดงสัญลักษณ์ class

(ที่มา : <https://www.thaiall.com/uml/indexo.html>)

- Interface เป็นการนำ Operation หรือ Method ต่าง ๆ มาจัดกลุ่ม เป็น Collection โดยกลุ่มของ Operation หรือ Interface จะทำหน้าที่อธิบายพฤติกรรมของ Element หรือ Method ที่ใช้ใน Interface อาจเป็นการอธิบายบางส่วน หรือทั้งหมด

ภาพที่ 2.34 แสดงสัญลักษณ์ Interface

(ที่มา : <https://www.thaiall.com/uml/indexo.html>)

- Collaboration ใช้กำหนดบทบาท และปฏิสัมพันธ์ที่ element หรือ method มีต่อกัน เป็นการหาพฤติกรรมในภาพรวมของกลุ่มของ element ใน class หนึ่ง ๆ อาจมีได้หลาย collaboration เช่น collaboration ของ การลงทะเบียน หรือ collaboration ของการบอกเพิ่ม-เลิกกระบวนวิชา

collaboration

ภาพที่ 2.35 แสดงสัญลักษณ์ Collaboration

(ที่มา : <https://www.thaiall.com/uml/indexo.html>)

- Use case ใช้อธิบาย action ที่เกิดขึ้น โดยเรียกผู้กระทำ action ว่า actor สำหรับชื่อของ use case ที่เขียนในรูปวงรี มักเป็นกิจกรรม เช่น ซื้อ ขาย ยืม คืน

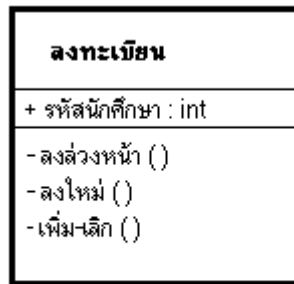

Use case

ภาพที่ 2.36 แสดงสัญลักษณ์ Use case

(ที่มา : <https://www.thaiall.com/uml/indexo.html>)

- Active class ที่ object ใน class มีมากกว่า 1 process หรือมากกว่า 1 thread สามารถวาดสัญลักษณ์ได้เหมือนกับ class แต่เส้นรอบ class วาดด้วยเส้นที่หนากว่า

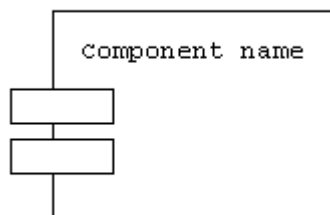

Active class

ภาพที่ 2.37 แสดงสัญลักษณ์ Active class

(ที่มา : <https://www.thaiall.com/uml/indexo.html>)

- Component เป็นส่วนประกอบที่มีตัวตนจริง (Physical things) มิใช่ thing ที่เป็น logical thing แบบ thing ที่กล่าวมาข้างต้น เพราะ Component เป็นสิ่งที่มีในระบบ

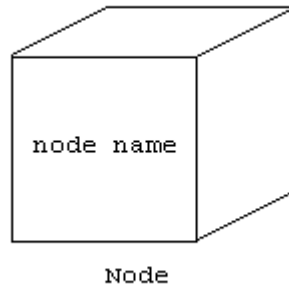

Component

ภาพที่ 2.38 แสดงสัญลักษณ์ Component

(ที่มา : <https://www.thaiall.com/uml/indexo.html>)

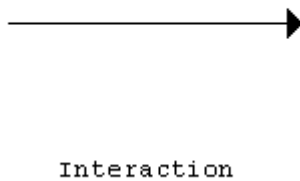
- Node เป็น element ที่เกิดขึ้นในช่วง runtime เท่านั้น โดยแสดงขนาดของทรัพยากร เช่นหน่วยความจำ หรือความสามารถในการประมวลผล เป็นต้น

ภาพที่ 2.39 แสดงสัญลักษณ์ Node

(ที่มา : <https://www.thaiall.com/uml/indexo.html>)

- Interaction เป็นพฤติกรรมของ object ที่มีการแลกเปลี่ยนข่าวสาร (Messages) สำหรับสิ่งที่ต้องคำนึงถึง ในการใช้ interaction คือ จำนวนของ element ข่าวสารที่ส่งถึงกัน และลำดับการทำงาน เป็นต้น

ภาพที่ 2.40 แสดงสัญลักษณ์ Interaction

(ที่มา : <https://www.thaiall.com/uml/indexo.html>)

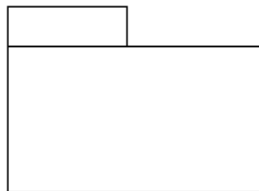
- State machine เป็นพฤติกรรมที่บอกให้ทราบลำดับขั้นตอนของ state ที่ object ตอบสนองต่อเหตุการณ์ต่าง ๆ

state

ภาพที่ 2.41 แสดงสัญลักษณ์ State machine
(ที่มา : <https://www.thaiall.com/uml/indexo.html>)

- Package Grouping things คือการนำส่วนประกอบต่าง ๆ มารวมกันภายใต้เงื่อนไขบางประการ โดยเรียกกลุ่ม ๆ นี้ว่า Package

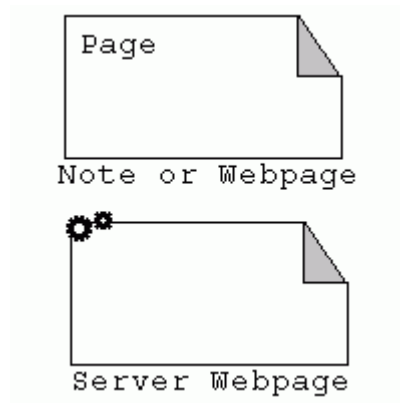

Package

ภาพที่ 2.42 แสดงสัญลักษณ์ Package
(ที่มา : <https://www.thaiall.com/uml/indexo.html>)

- Note หรือ Page เป็นส่วนอธิบายรายละเอียดของ UML ซึ่งเป็นหมายเหตุเพื่อใช้อธิบาย element อื่น ๆ ใน model สามารถใช้ Note กับ Model

ใด ๆ ก็ได้ หรือใช้แสดงความสัมพันธ์ของ page ตัวอย่างข้างล่างนี้เป็นการ
ใช้ note อธิบาย Class และใช้แสดงความสัมพันธ์ของ page

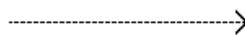

ภาพที่ 2.43 แสดงสัญลักษณ์ Page

(ที่มา : <https://www.thaiall.com/uml/indexo.html>)

2) Relationship (รูปแบบความสัมพันธ์)

- Dependency ความสัมพันธ์เชิงความหมาย สนใจเรื่อง ความสัมพันธ์ของ
ความหมาย เมื่อ thing หนึ่งเกิดการเปลี่ยนแปลงจะส่งผลกระทบต่ออีก
thing หนึ่ง เช่น ความสัมพันธ์ของการรับคำสั่งซื้อของลูกค้า และการ
จัดซื้อวัตถุดิบ เป็นต้น

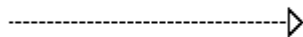

Dependency

ภาพที่ 2.44 แสดงสัญลักษณ์ Dependency

(ที่มา : <https://www.thaiall.com/uml/indexo.html>)

- Realization ความสัมพันธ์เชิงความหมาย ระหว่าง interfaces กับ class เป็นต้น

Realization

ภาพที่ 2.45 แสดงสัญลักษณ์ Realization

(ที่มา : <https://www.thaiall.com/uml/indexo.html>)

- Association ความสัมพันธ์เชิงโครงสร้าง อธิบายการเชื่อมโยงระหว่างวัตถุ อาจใช้กำหนดความสัมพันธ์ แบบ one to many หรือ one to one เป็นต้น หรืออาจใช้เพื่อแสดงความเชื่อมโยงวัตถุเท่านั้น ความสัมพันธ์อีกอย่างคือ Aggregation ใช้อธิบายความสัมพันธ์ของวัตถุทั้งหมด กับวัตถุบางส่วน เช่น ความสัมพันธ์ของลูกค้ากับใบสั่งซื้อ แบบ one to many

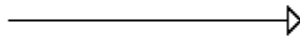

Association

ภาพที่ 2.46 แสดงสัญลักษณ์ Association

(ที่มา : <https://www.thaiall.com/uml/indexo.html>)

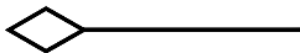
- Generalization ความสัมพันธ์เชิงสืบทอด ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ของแม่กับลูก อาจสืบทอดพฤติกรรม หรือโครงสร้างของแม่ มาใช้ในลูก

Generalization

ภาพที่ 2.47 แสดงสัญลักษณ์ Generalization
(ที่มา : <https://www.thaiall.com/uml/indexo.html>)

- Aggregation เป็นความสัมพันธ์แบบ Whole/part relationship ที่สามารถแยกจากกันได้หมายความว่า มีส่วนหนึ่งเป็น Whole และ ส่วนหนึ่งเป็น Part ที่สามารถแยกออกจากกันแล้วทำงานของตัวเองได้
สัญลักษณ์ที่ใช้

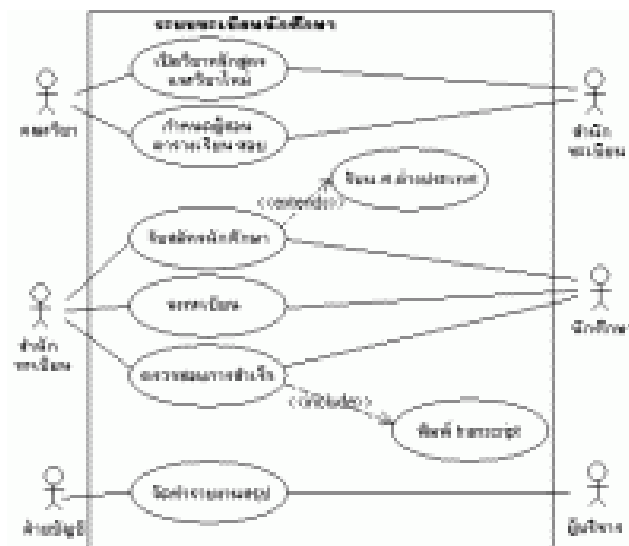
ภาพที่ 2.48 แสดงสัญลักษณ์ Aggregation
(ที่มา : <https://www.thaiall.com/uml/indexo.html>)

3) Diagram

- Use case Diagram ในการพัฒนาระบบงานใด ๆ นั้น การเก็บรวบรวมความต้องการของผู้ใช้ ซึ่งจะทำในระยะแรก ๆ ของการพัฒนาระบบงาน

เสมอ Use case Diagram เป็น Diagram ที่ทำหน้าที่ Capture requirement

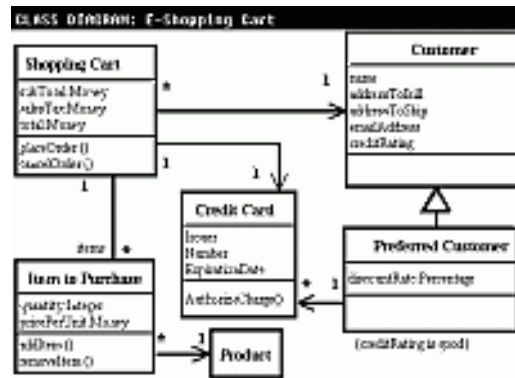
1. เป็นเทคนิคในการสร้างแบบจำลอง เพื่อใช้อธิบายหน้าที่ของระบบใหม่ หรือระบบปัจจุบัน
2. กระบวนการสร้าง Use case เป็นแบบวนซ้ำ (Iteration)
3. องค์ประกอบมี Use case, Actor, Use case Relation และ System
4. ความต้องการของระบบจะได้จาก ลูกค้า ผู้ใช้ + ผู้พัฒนา ระบบ

ภาพที่ 2.49 แสดงตัวอย่าง Use case Diagram

(ที่มา : <https://www.thaiall.com/uml/indexo.html>)

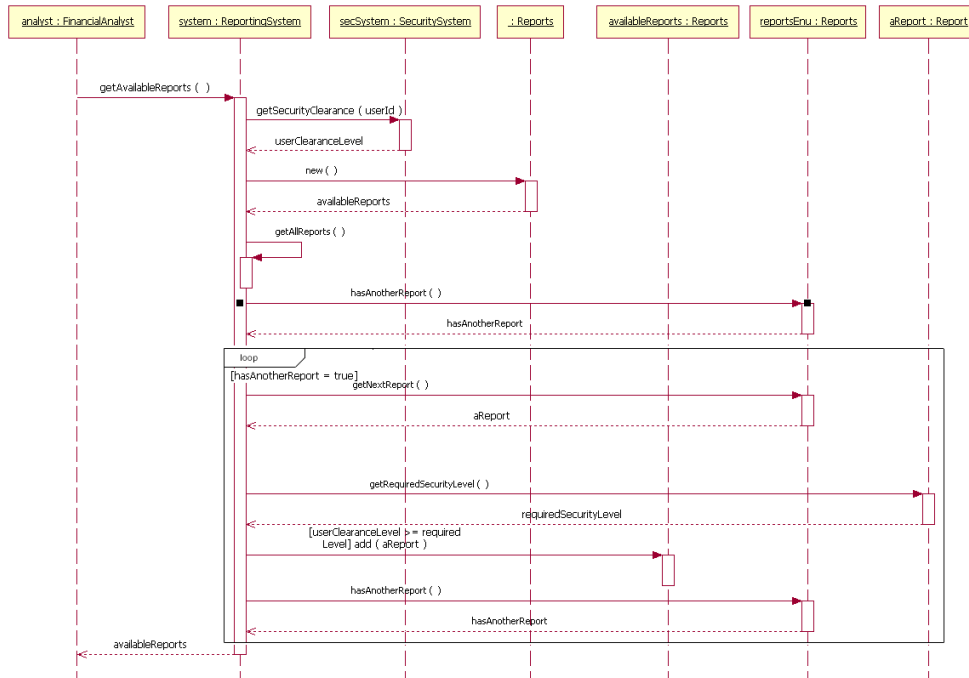
- Class Diagram ประกอบด้วย Class และความสัมพันธ์ระหว่าง Class เช่น Dependency, Generalization, Association เป็นต้น Class Diagram สามารถแสดงรายละเอียดว่ามี Method และ Attribute อย่างไร

ภาพที่ 2.50 แสดงตัวอย่าง Class Diagram

(ที่มา : <https://www.thaiall.com/uml/indexo.html>)

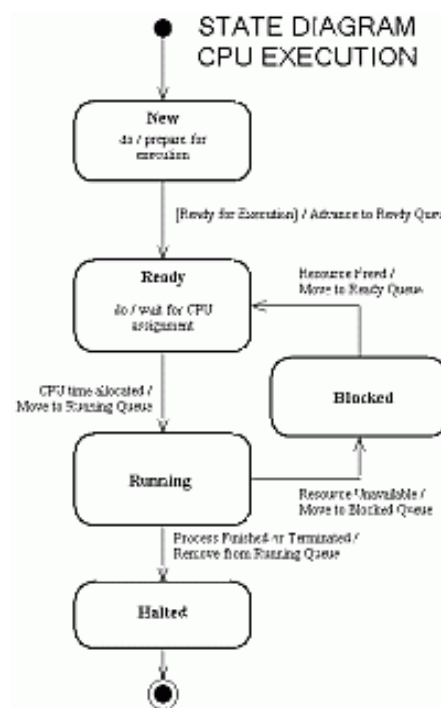
- Sequence Diagram เป็น Diagram ซึ่งแสดงปฏิสัมพันธ์(Interaction) ระหว่าง Object ตามลำดับของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ณ เวลาที่กำหนด message ที่เกิดขึ้นระหว่าง class จะสามารถนำไปสู่การสร้าง method ใน class ที่เกี่ยวข้องได้

ภาพที่ 2.51 แสดงตัวอย่าง Sequence Diagram

(ที่มา : <https://www.thaiall.com/uml/indexo.html>)

- State Diagram ประกอบด้วย State ต่างๆ ของ Object และ เหตุการณ์ต่างๆ ที่ทำให้สถานะของ Object เปลี่ยนและการกระทำที่เกิดขึ้นเมื่อสถานะของระบบเปลี่ยนไป สามารถบอกสถานะของ Object ได้ โดยจะให้ความสนใจว่า ณ เวลาใดๆ Object นั้นมี status เป็นแบบใด

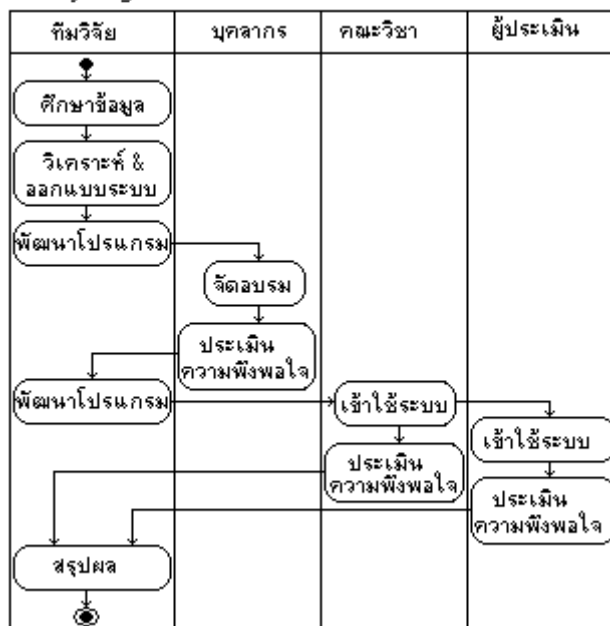

ภาพที่ 2.52 แสดงตัวอย่าง State Diagram

(ที่มา : <https://www.thaiall.com/uml/indexo.html>)

- Activity Diagram แสดงลำดับ กิจกรรมของการทำงาน(Work Flow) สามารถแสดงทางเลือกที่เกิดขึ้นได้ Activity Diagram จะแสดงขั้นตอนการทำงานในการปฏิบัติการ โดยประกอบไปด้วยสถานะต่างๆ ที่เกิดขึ้นระหว่างการทำงาน และผลจากการทำงานในขั้นตอนต่าง ๆ วงกลมสีดำ คือ จุดเริ่มต้น เรียก Initial State วงกลมสีดำ มีวงล้อมอีกชั้น คือ จุดสิ้นสุด เรียก Final State

Activity Diagram : Research Process

ภาพที่ 2.53 แสดงตัวอย่าง Activity Diagram

(ที่มา : <https://www.thaiall.com/uml/indexo.html>)

2.2 เทคโนโลยีที่นำมาใช้ในการพัฒนาระบบ

2.2.1 Hardware (ฮาร์ดแวร์)

1) ESP32 Smart watch

ESP32 Smart Watch เป็นอุปกรณ์อัจฉริยะที่พัฒนาบนพื้นฐานของไมโครคอนโทรลเลอร์ ESP32 ซึ่งออกแบบมาเพื่อรองรับการพัฒนาแอปพลิเคชัน IoT (Internet of Things) และการใช้งานอุปกรณ์สวมใส่ เช่น สมาร์ทวอตช์

คุณสมบัติของ ESP32 Smart Watch

- **โปรเซสเซอร์ประสิทธิภาพสูง:** ใช้ไมโครคอนโทรลเลอร์ ESP32 ที่มี CPU แบบ Dual-core 32-bit พร้อมความเร็วสูงสุด 240 MHz
- **การเชื่อมต่อไร้สาย:** รองรับ Wi-Fi และ Bluetooth (BLE) สำหรับการสื่อสารแบบเรียลไทม์และเชื่อมต่อกับอุปกรณ์อื่น

- **หน้าจอแสดงผล:** ติดตั้งจอแสดงผล OLED หรือ LCD แบบสัมผัส สำหรับการแสดงข้อมูล เช่น ค่าชีพจรสัญญาณ หรือแจ้งเตือน
- **การรองรับเซ็นเซอร์:** สนับสนุนการเชื่อมต่อเซ็นเซอร์ต่าง ๆ เช่น PPG (สำหรับ SpO2 และ HR) และ IMU (สำหรับการตรวจจับการเคลื่อนไหว) ผ่าน I2C หรือ SPI
- **แบตเตอรี่และการจัดการพลังงาน:** มีระบบจัดการพลังงานที่รองรับการใช้งานต่อเนื่อง และรองรับการชาร์จผ่าน USB

ข้อดีของ ESP32 Smart Watch

- ความสามารถในการประมวลผลและการเชื่อมต่อที่ยืดหยุ่น
- รองรับการพัฒนาซอฟต์แวร์แบบ Open-source เช่น Arduino IDE และ PlatformIO
- ขนาดเล็ก น้ำหนักเบา และเหมาะสำหรับอุปกรณ์สวมใส่

ข้อจำกัด

- ใช้พลังงานมากกว่าสมาร์ตวอตช์เชิงพาณิชย์ที่ปรับแต่งพิเศษ
 - อาจต้องการความรู้เพิ่มเติมในการตั้งค่าและพัฒนาแอปพลิเคชัน
- การใช้งานในโครงการสุขภาพ

ภาพที่ 2.54 ESP32 Smartwatch

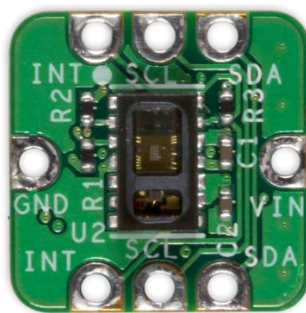
(ที่มา : <https://www.youtube.com/watch?app=desktop&v=aZ5JcgYvFVg>)

ESP32 Smart Watch สามารถใช้ร่วมกับเซ็นเซอร์ MAX30102 เพื่อตรวจจับอัตราการเต้นของหัวใจและ SpO2 หรือเซ็นเซอร์อื่น ๆ เพื่อเก็บข้อมูลชีวสัญญาณในงานวิจัยสุขภาพและการเฝ้าระวังผู้ป่วย

2) MAX30102 Pulse Oximeter and Heart-Rate Sensor

MAX30102 เป็นเซ็นเซอร์แบบออปติคัลสำหรับการวัดระดับออกซิเจนในเลือด (SpO2) และอัตราการเต้นของหัวใจ ซึ่งเป็นค่าที่สำคัญในงานวิจัยและการดูแลสุขภาพแบบเรียลไทม์ อุปกรณ์นี้ได้รับการพัฒนาโดย Maxim Integrated และได้รับความนิยมในอุตสาหกรรมอุปกรณ์สวมใส่ (Wearable Devices) เช่น สมาร์ทวอตช์และเครื่องติดตามสุขภาพ (Fitness Trackers)

MAX30102 ใช้เทคโนโลยี Photoplethysmography (PPG) ซึ่งวัดการเปลี่ยนแปลงของปริมาณเลือดในเนื้อเยื่อจากการสะท้อนของแสงที่หลอดไฟ LED สองสี (สีแดงและอินฟราเรด) ปล่อยออกมา โดยเซ็นเซอร์จะตรวจจับการดูดซับแสงของเฮโมโกลบินในเลือดเพื่อประมวลผลข้อมูล SpO2 และอัตราการเต้นของหัวใจ (Maxim Integrated, 2021)

ภาพที่ 2.55 MAX30102 (Analog Devices)

(ที่มา : <https://www.analog.com/en/products/max30102.html>)

คุณสมบัติของ MAX30102

- การวัดระดับออกซิเจนในเลือด (SpO₂) MAX30102 ใช้ไฟ LED สองสี (สีแดงและอินฟราเรด) เพื่อวัดระดับออกซิเจนในเลือด โดยการดูดซับแสงในส่วน of เฮโมโกลบินที่มีออกซิเจน (Oxygenated Hemoglobin) และไม่มีออกซิเจน (Deoxygenated Hemoglobin)

ซึ่งช่วยให้สามารถวัดค่า SpO2 ได้อย่างแม่นยำ (Chatterjee and Chattopadhyay, 2020)

- **การวัดอัตราการเต้นของหัวใจ** MAX30102 สามารถวัดอัตราการเต้นของหัวใจผ่านการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของการไหลเวียนเลือดในหลอดเลือด โดยให้ค่าที่แม่นยำในสภาพแสงปกติ (Kyriacou, 2019)
- **ขนาดกะทัดรัดและประหยัดพลังงาน** อุปกรณ์นี้ถูกออกแบบมาให้เหมาะกับอุปกรณ์ขนาดเล็กและรองรับการใช้งานแบบต่อเนื่องโดยใช้พลังงานต่ำ (Maxim Integrated, 2021)
- **การเชื่อมต่อที่ยืดหยุ่น** MAX30102 รองรับการใช้งานเชื่อมต่อผ่าน I2C Interface ทำให้สามารถเชื่อมต่อกับไมโครคอนโทรลเลอร์ได้ง่าย (Fonseca and Long, 2020)

ข้อดี

- ความแม่นยำสูง: MAX30102 สามารถวัด SpO2 และอัตราการเต้นของหัวใจได้แม่นยำ แม้ในสภาพแวดล้อมที่มีแสงรบกวน
- เหมาะสำหรับอุปกรณ์สวมใส่: ขนาดเล็กและการออกแบบที่ประหยัดพลังงานทำให้เหมาะสำหรับสมาร์ทวอตช์และอุปกรณ์ติดตามสุขภาพ
- รองรับการใช้งานหลากหลาย: สามารถใช้งานได้ในงานวิจัย การติดตามสุขภาพระยะยาว และการเฝ้าระวังผู้ป่วย

ข้อจำกัด

- ความแม่นยำอาจลดลงเมื่อมีการเคลื่อนไหวของผู้ใช้งาน (Motion Artifacts)
- การใช้งานในผู้ป่วยที่มีปัญหาเกี่ยวกับระบบไหลเวียนโลหิต เช่น ความดันโลหิตต่ำ (Hypotension) อาจทำให้การตรวจจับค่าผิดพลาด
- ไม่สามารถวัดได้ในภาวะที่มีแสงรบกวนสูงหรือตำแหน่งติดตั้งเซ็นเซอร์ไม่เหมาะสม

3) MAX30205 A human body temperature sensor

MAX30205 เป็นเซ็นเซอร์วัดอุณหภูมิร่างกายที่ถูกออกแบบมาเพื่อการใช้งานในอุปกรณ์ตรวจสอบสุขภาพ โดยเซ็นเซอร์นี้มีความแม่นยำสูงในการวัดอุณหภูมิร่างกายมนุษย์ ซึ่งเหมาะสำหรับการใช้งานในอุปกรณ์ทางการแพทย์ อุปกรณ์สวมใส่ (Wearables) และระบบตรวจสอบสุขภาพแบบเรียลไทม์ (Maxim Integrated, 2020)

ภาพที่ 2.56 MAX30205 $\pm 0.1^{\circ}\text{C}$ Human Body Temperature Sensor

(ที่มา : <https://www.tindie.com/products/closedcube/max30205-01c-human-body-temperature-sensor/>)

คุณสมบัติของ MAX30205

- **ความแม่นยำสูง** MAX30205 ให้ค่าความแม่นยำในการวัดอุณหภูมิ $\pm 0.1^{\circ}\text{C}$ ที่ช่วงอุณหภูมิ 37°C ถึง 39°C ซึ่งเป็นช่วงที่เหมาะสมสำหรับการติดตามการเปลี่ยนแปลงของอุณหภูมิร่างกาย (Chen และคณะ, 2021)
- **Interface ที่ง่ายต่อการใช้งาน** เซ็นเซอร์นี้รองรับการเชื่อมต่อแบบ I2C (Inter-Integrated Circuit) ซึ่งช่วยให้สามารถรวมเข้ากับระบบไมโครคอนโทรลเลอร์หรือ Microprocessor ได้อย่างง่ายดาย
- **คุณสมบัติด้านความปลอดภัย** MAX30205 มาพร้อมระบบตัดการทำงานเมื่ออุณหภูมิสูงเกินค่าที่กำหนด (Overtemperature Protection) เพื่อป้องกันอุปกรณ์จากความเสียหาย (Maxim Integrated, 2020)

- การประหยัดพลังงาน MAX30205 ออกแบบมาให้ใช้พลังงานต่ำเพื่อรองรับการใช้งานในอุปกรณ์ที่ใช้พลังงานจากแบตเตอรี่ เช่น Smartwatch

ข้อดี

- ความแม่นยำสูงในการวัดอุณหภูมิ
- รองรับการเชื่อมต่อแบบ I2C ทำให้สามารถพัฒนาอุปกรณ์ได้ง่าย
- มีฟังก์ชันป้องกันความเสียหายจากอุณหภูมิสูง

ข้อจำกัด

- ต้องสัมผัสกับผิวหนังโดยตรงเพื่อให้ได้ค่าที่แม่นยำ
- ประสิทธิภาพอาจลดลงในสภาพแวดล้อมที่มีการเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิอย่างรวดเร็ว (Chen และคณะ, 2021)

เทคโนโลยี IoT ในการดูแลสุขภาพ

เทคโนโลยี Internet of Things (IoT) ได้รับความสนใจและมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาอุปกรณ์และระบบต่าง ๆ ที่สามารถเชื่อมต่อกันและแลกเปลี่ยนข้อมูลผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตในทุกอุตสาหกรรม โดยเฉพาะในด้านการดูแลสุขภาพ IoT เป็นเทคโนโลยีที่นำไปใช้ในการเก็บข้อมูลสุขภาพจากเซ็นเซอร์ต่าง ๆ เช่น เซ็นเซอร์วัดอุณหภูมิร่างกาย, การเต้นของหัวใจ, การวัดระดับออกซิเจนในเลือด, และอื่น ๆ ที่เชื่อมต่อกับอุปกรณ์หรือแพลตฟอร์มเพื่อให้ผู้ดูแลสุขภาพสามารถติดตามและตรวจสอบข้อมูลจากระยะไกล การใช้งาน IoT ในการดูแลสุขภาพมีประโยชน์ที่สำคัญในการเพิ่มประสิทธิภาพการดูแลสุขภาพให้ดีขึ้นและลดภาระในการดูแลผู้ป่วยที่ไม่จำเป็นต้องไปโรงพยาบาล

การเชื่อมต่ออุปกรณ์ IoT กับระบบคลาวด์

การเชื่อมต่ออุปกรณ์ IoT กับระบบคลาวด์ช่วยให้สามารถจัดเก็บข้อมูลจากเซ็นเซอร์ต่าง ๆ ที่เก็บข้อมูลสุขภาพในระยะยาวได้ง่ายและสะดวก ข้อมูลจากเซ็นเซอร์เช่น อัตราการเต้นของหัวใจ, อุณหภูมิร่างกาย และระดับออกซิเจนในเลือด จะถูกส่งไปยังคลาวด์ ซึ่งสามารถเก็บข้อมูลได้ในปริมาณมากและในระยะยาว การประมวลผลข้อมูลในระบบคลาวด์ทำให้สามารถทำการวิเคราะห์ข้อมูลได้จากหลายแหล่งข้อมูล ซึ่งช่วยให้ผู้ดูแลสุขภาพสามารถติดตามและทำการตัดสินใจทางการแพทย์ได้ในเวลาจริง ในกรณีที่มีความผิดปกติในข้อมูล

ตรวจพบ การใช้คลาวด์ช่วยลดความเสี่ยงในการสูญหายของข้อมูลและช่วยให้สามารถเข้าถึงข้อมูลได้จากทุกที่ที่มีการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต (Cai และคณะ, 2019)

โปรโตคอลการสื่อสาร เช่น MQTT, HTTP, Bluetooth

การสื่อสารข้อมูลระหว่างอุปกรณ์ IoT และระบบคลาวด์หรืออุปกรณ์ของผู้ดูแลสุขภาพนั้นต้องใช้โปรโตคอลการสื่อสารที่เหมาะสมเพื่อให้การส่งข้อมูลเป็นไปอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ โดยโปรโตคอลที่นิยมใช้ในงาน IoT เช่น MQTT, HTTP, และ Bluetooth ได้รับการออกแบบให้เหมาะสมกับความต้องการเฉพาะในแต่ละกรณี

- **MQTT (Message Queuing Telemetry Transport)** เป็นโปรโตคอลที่มีความเหมาะสมสำหรับการสื่อสารในสภาพแวดล้อมที่มีแบนด์วิดท์ต่ำและการเชื่อมต่อที่ไม่ค่อยมั่นคง โปรโตคอลนี้สามารถส่งข้อมูลได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะในกรณีของเซ็นเซอร์ที่ส่งข้อมูลในปริมาณน้อยหรือส่งข้อมูลเพียงบางช่วงเวลา เช่น การวัดอุณหภูมิร่างกายหรือการวัดระดับออกซิเจนในเลือด (Gubbi และคณะ, 2013)
- **HTTP (HyperText Transfer Protocol)** เป็นโปรโตคอลที่ใช้กันทั่วไปในระบบที่ต้องการการเชื่อมต่อผ่านเว็บไซต์หรือแอปพลิเคชัน การใช้ HTTP ในการส่งข้อมูลจากเซ็นเซอร์ไปยังคลาวด์หรือเว็บไซต์ช่วยให้ผู้ใช้สามารถเข้าถึงข้อมูลจากเว็บเบราว์เซอร์ได้ง่ายดาย แต่ว่าโปรโตคอลนี้อาจไม่เหมาะสมในกรณีที่ต้องการการส่งข้อมูลแบบเรียลไทม์ (Samar และคณะ, 2016)
- **Bluetooth** เป็นโปรโตคอลที่ใช้สำหรับการสื่อสารระยะใกล้ ระหว่างอุปกรณ์ IoT เช่น เซ็นเซอร์และโทรศัพท์มือถือหรืออุปกรณ์พกพาอื่น ๆ การใช้ Bluetooth เป็นวิธีที่ดีในการส่งข้อมูลระยะสั้นอย่างรวดเร็ว เช่น การส่งข้อมูลจากเซ็นเซอร์วัดการเต้นของหัวใจไปยังสมาร์ทโฟนของผู้ใช้

เทคโนโลยี IoT เป็นเครื่องมือที่สำคัญในการพัฒนาและปรับปรุงการดูแลสุขภาพ โดยช่วยให้การติดตามสุขภาพของผู้ป่วยสามารถทำได้อย่างต่อเนื่องจากระยะไกล การเชื่อมต่ออุปกรณ์ IoT กับระบบคลาวด์ช่วยให้การจัดเก็บและประมวลผลข้อมูลทำได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้การเลือกโปรโตคอลการสื่อสารที่เหมาะสม เช่น MQTT, HTTP, และ Bluetooth ช่วยให้การส่งข้อมูลระหว่างอุปกรณ์ IoT และระบบคลาวด์มีความรวดเร็ว

และเชื่อถือได้ การนำ IoT มาใช้ในการติดตามสุขภาพผู้ป่วยระยะไกลไม่เพียงแต่ช่วยให้สามารถดูแลผู้ป่วยได้อย่างทันท่วงที แต่ยังช่วยลดภาระในการเดินทางไปพบแพทย์และปรับปรุงประสิทธิภาพในการดูแลสุขภาพได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องหรือระบบงานใกล้เคียง

ในยุคปัจจุบัน เทคโนโลยี IoT (Internet of Things) ได้รับการนำมาใช้ในหลายๆ ด้าน โดยเฉพาะในระบบการดูแลสุขภาพ ซึ่งระบบนี้มีความสามารถในการเชื่อมโยงเซ็นเซอร์ต่าง ๆ ที่ใช้ติดตามสุขภาพของผู้ป่วยหรือผู้ใช้เข้ากับแพลตฟอร์มคลาวด์ เพื่อให้สามารถเก็บข้อมูลและทำการประมวลผลได้แบบเรียลไทม์ โดยเฉพาะในโครงการของเราที่มีการใช้งานเซ็นเซอร์สำหรับตรวจวัดสัญญาณชีพต่าง ๆ เช่น อัตราการเต้นของหัวใจและอุณหภูมิร่างกาย ซึ่งสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการดูแลสุขภาพได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในส่วนนี้จะได้มีการพิจารณาถึงระบบงานใกล้เคียงที่ใช้เทคโนโลยี IoT สำหรับการติดตามและเฝ้าระวังสุขภาพของผู้ป่วยหรือผู้ใช้

2.3.1 ระบบติดตามสุขภาพผู้ป่วยระยะไกล

ในงานวิจัย *Remote Health Monitoring Using IoT: A Review* (Kumar, Sahu, and Gupta, 2020) ได้ศึกษาและพัฒนาระบบการติดตามสุขภาพผู้ป่วยระยะไกล โดยใช้เซ็นเซอร์ต่าง ๆ เช่น Pulse Oximeters, Body Temperature Sensors, และ Heart Rate Sensors ซึ่งมีการรวบรวมข้อมูลสัญญาณชีพต่าง ๆ เช่น อัตราการเต้นของหัวใจและอุณหภูมิร่างกายจากผู้ป่วย ข้อมูลที่ได้จากเซ็นเซอร์เหล่านี้จะถูกส่งไปยังระบบคลาวด์เพื่อนำมาวิเคราะห์และติดตามการเปลี่ยนแปลงในสภาพร่างกายของผู้ป่วย ระบบนี้ช่วยให้สามารถติดตามสถานะสุขภาพของผู้ป่วยได้แบบเรียลไทม์ โดยที่แพทย์ไม่จำเป็นต้องอยู่ใกล้เคียงกับผู้ป่วยตลอดเวลา ซึ่งระบบนี้มีการใช้เซ็นเซอร์สำหรับตรวจวัดข้อมูลสุขภาพในลักษณะเดียวกับในโครงการของเรา

ภาพที่ 2.57 Health care monitoring framework based on IoT

(ที่มา : [https://www.researchgate.net/publication/](https://www.researchgate.net/publication/350816491_A_review_of_remote_health_monitoring_based_on_internet_of_things)

350816491_A_review_of_remote_health_monitoring_based_on_internet_of_things)

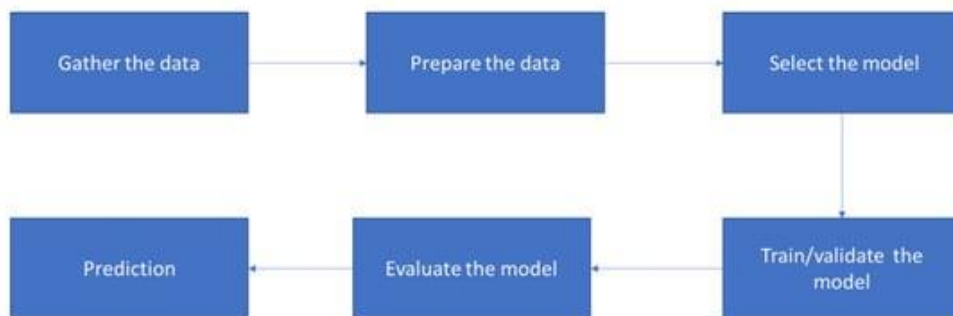
วัตถุประสงค์ (Objective) เพื่อพัฒนาระบบติดตามสุขภาพผู้ป่วยระยะไกลที่สามารถรวบรวมข้อมูลสัญญาณชีพ เช่น อัตราการเต้นของหัวใจและอุณหภูมิร่างกาย และส่งข้อมูลไปยังระบบคลาวด์เพื่อการวิเคราะห์แบบเรียลไทม์ ช่วยให้แพทย์สามารถติดตามสถานะสุขภาพของผู้ป่วยได้แม้อยู่ในพื้นที่ห่างไกล ลดความจำเป็นในการพบแพทย์แบบตัวต่อตัว

วิธีการ (Method) ในงานวิจัยของ Kumar, Sahu, และ Gupta (2020) ได้ออกแบบระบบโดยใช้เซ็นเซอร์ชีวภาพหลายชนิด เช่น Pulse Oximeters, Body Temperature Sensors, และ Heart Rate Sensors เพื่อเก็บข้อมูลสุขภาพจากผู้ป่วย ข้อมูลเหล่านี้ถูกส่งไปยังระบบคลาวด์ผ่านเครือข่าย IoT โดยมีการจัดเก็บและประมวลผลข้อมูลด้วยเทคโนโลยีคลาวด์คอมพิวติ้ง ข้อมูลที่ได้จะถูกแสดงผลผ่านอินเทอร์เฟซที่สามารถเข้าถึงได้ทั้งผู้ป่วยและแพทย์ โดยมีการแจ้งเตือนเมื่อพบการเปลี่ยนแปลงที่ผิดปกติในสัญญาณชีพของผู้ป่วย

ผลลัพธ์ (Result) ระบบที่พัฒนาขึ้นสามารถติดตามข้อมูลสุขภาพของผู้ป่วยได้แบบเรียลไทม์และมีประสิทธิภาพสูง ผู้ป่วยและแพทย์สามารถดูข้อมูลผ่านอินเทอร์เฟซได้อย่างสะดวก โดยระบบสามารถลดระยะเวลาการตอบสนองต่อเหตุฉุกเฉินได้อย่างมีนัยสำคัญ นอกจากนี้ยังช่วยลดภาระงานของแพทย์ในกรณีที่ไม่จำเป็นต้องพบผู้ป่วยโดยตรง

2.3.2 ระบบวิเคราะห์สุขภาพด้วย Machine Learning

งานวิจัย *Machine Learning for Predictive Health Analysis Using IoT Data* (Sharma and Gupta, 2021) ได้เสนอการใช้เทคโนโลยี Machine Learning (ML) เพื่อตรวจจับและทำนายสุขภาพของผู้ใช้จากข้อมูลที่ได้จากเซ็นเซอร์ที่เชื่อมต่อกับระบบ IoT โดยการเลือกใช้อัลกอริทึมที่เหมาะสม เช่น Decision Tree, Neural Networks หรือ Support Vector Machines (SVM) ซึ่งสามารถใช้ในการทำนายโรคต่างๆ หรือการตรวจจับพฤติกรรมที่ผิดปกติจากข้อมูลที่ได้จากเซ็นเซอร์ต่าง ๆ เช่น อัตราการเต้นของหัวใจและอุณหภูมิร่างกาย

ภาพที่ 2.58 Steps to solve a problem using supervised learning

(ที่มา : https://www.researchgate.net/figure/Steps-to-solve-a-problem-using-supervised-learning_fig3_349860057)

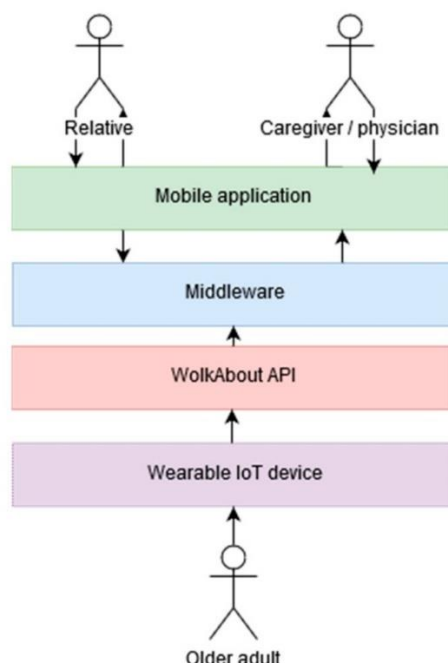
วัตถุประสงค์ (Objective) เพื่อพัฒนาระบบวิเคราะห์สุขภาพที่สามารถตรวจจับและทำนายสถานะสุขภาพของผู้ใช้จากข้อมูลที่รวบรวมผ่านเซ็นเซอร์ IoT โดยการนำ Machine Learning (ML) มาใช้ในการวิเคราะห์และพยากรณ์สุขภาพ เพื่อเพิ่มความแม่นยำในการตรวจจับความผิดปกติและช่วยแพทย์ในการตัดสินใจ

วิธีการ (Method) Sharma และ Gupta (2021) ได้ออกแบบระบบที่ใช้ข้อมูลจากเซ็นเซอร์ เช่น อัตราการเต้นของหัวใจและอุณหภูมิร่างกาย โดยใช้ Machine Learning Algorithm ต่าง ๆ เช่น Decision Tree, Neural Networks และ Support Vector Machines (SVM) ในการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากเซ็นเซอร์ ระบบนี้มีการฝึกโมเดล ML ด้วยชุดข้อมูลที่มีการระบุความผิดปกติล่วงหน้าเพื่อเพิ่มความแม่นยำ จากนั้นนำโมเดลที่ฝึกแล้วไปใช้ในระบบจริงเพื่อทำนายสุขภาพของผู้ใช้แบบเรียลไทม์

ผลลัพธ์ (Result) ระบบสามารถทำนายและตรวจจับความผิดปกติในข้อมูลสุขภาพได้อย่างแม่นยำ โดยมีค่า Precision และ Recall ที่สูงจากการทดสอบโมเดลในชุดข้อมูลทดสอบ ระบบยังสามารถแจ้งเตือนเมื่อพบพฤติกรรมสุขภาพที่ผิดปกติ เช่น การเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในอัตราการเต้นของหัวใจ ซึ่งช่วยเพิ่มโอกาสในการรักษาในระยะเริ่มต้น

2.3.3 ระบบตรวจสอบสุขภาพสำหรับผู้สูงอายุ

ในงานวิจัย *IoT Applications for Elderly Health Monitoring: Design and Challenges* (Patil, Kharat, and Singh, 2020) ได้ศึกษาถึงการใช้งาน IoT สำหรับการดูแลสุขภาพของผู้สูงอายุ โดยระบบนี้ใช้เซ็นเซอร์หลายชนิดในการตรวจสอบสัญญาณชีพของผู้สูงอายุ เช่น อัตราการเต้นของหัวใจและอุณหภูมิร่างกาย รวมไปถึงการตรวจสอบการเคลื่อนไหวของร่างกายเพื่อตรวจจับความผิดปกติในการเคลื่อนไหวหรือการล้ม

ภาพที่ 2.59 System workflow of IoT Applications

(ที่มา : https://www.mdpi.com/journal/geriatrics/special_issues/health_care)

วัตถุประสงค์ (Objective) เพื่อพัฒนาระบบตรวจสอบสุขภาพที่เน้นการดูแลผู้สูงอายุ โดยสามารถตรวจจับสัญญาณชีพและการเคลื่อนไหวของร่างกาย เพื่อช่วยเฝ้าระวัง และป้องกันเหตุการณ์ที่อาจเกิดอันตราย เช่น การล้ม หรือการเปลี่ยนแปลงใน สุขภาพ

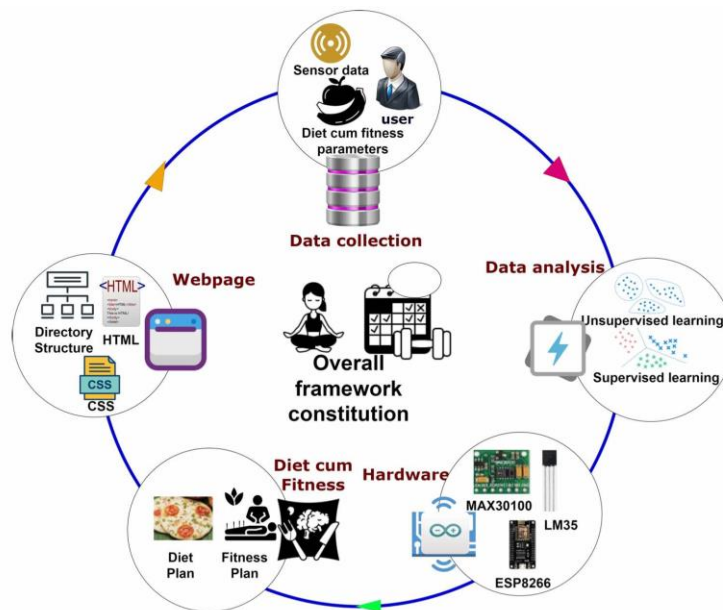
วิธีการ (Method) Patil, Kharat, และ Singh (2020) ได้พัฒนาระบบ IoT ที่ใช้ เซ็นเซอร์หลายชนิด เช่น Heart Rate Sensors และ Accelerometers เพื่อ ตรวจจับสัญญาณชีพและการเคลื่อนไหวของผู้สูงอายุ ข้อมูลที่ได้จะถูกส่งไปยังระบบ

คลาวด์เพื่อตรวจสอบและวิเคราะห์ โดยมีการตั้งค่าการแจ้งเตือนเมื่อเกิดเหตุการณ์ผิดปกติ เช่น การล้ม หรือการเปลี่ยนแปลงของอัตราการเต้นของหัวใจ ระบบยังมีการออกแบบอินเทอร์เฟซที่ใช้งานง่ายสำหรับผู้ดูแลและแพทย์

ผลลัพธ์ (Result) ระบบสามารถตรวจจับการล้มและแจ้งเตือนได้ทันที ทำให้ลดความเสี่ยงต่อการบาดเจ็บรุนแรงในผู้สูงอายุ นอกจากนี้ยังช่วยให้ผู้ดูแลสามารถติดตามสุขภาพของผู้สูงอายุได้แบบเรียลไทม์ผ่านแอปพลิเคชัน ทำให้เพิ่มคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุและลดความกังวลของผู้ดูแล

2.3.4 การประเมินสุขภาพส่วนบุคคลด้วย Machines Learning และ IoT

ในงานวิจัย *An IoT-Based Framework for Personalized Health Assessment and Recommendations Using Machine Learning* (Senthil Kumar Jagatheesaperumal และคณะ, 2023) ได้นำเสนอการทำงานของ IoT สำหรับการประเมินสุขภาพเฉพาะบุคคลและการแนะนำอาหารและการออกกำลังกายที่เหมาะสม โดยใช้เครื่องมือ IoT ในการเก็บข้อมูล เช่น อุณหภูมิร่างกาย อัตราการเต้นของหัวใจ ระดับออกซิเจนในเลือด และดัชนีมวลกาย (BMI) จากกลุ่มตัวอย่างช่วงอายุ 17–24 ปี จากนั้นนำข้อมูลไปวิเคราะห์ด้วยโมเดลการเรียนรู้ของเครื่อง เช่น Random Forest, CatBoost, Logistic Regression และ MLP กรอบการทำงานนี้ยังมาพร้อมแพลตฟอร์มเว็บโต้ตอบเพื่อเพิ่มความสะดวกในการใช้งานและการเข้าถึงสำหรับผู้ใช้งาน

วัตถุประสงค์ (Objective) เพื่อสร้างกรอบการทำงานที่สามารถประเมินสถานะสุขภาพของบุคคลและให้คำแนะนำส่วนบุคคลโดยใช้ขั้นตอนการเรียนรู้ของเครื่องจักรในการวิเคราะห์ข้อมูลที่รวบรวมจากอุปกรณ์ IoT ต่างๆ เช่น เซ็นเซอร์ที่สวมใส่ได้และอุปกรณ์ติดตามสุขภาพ

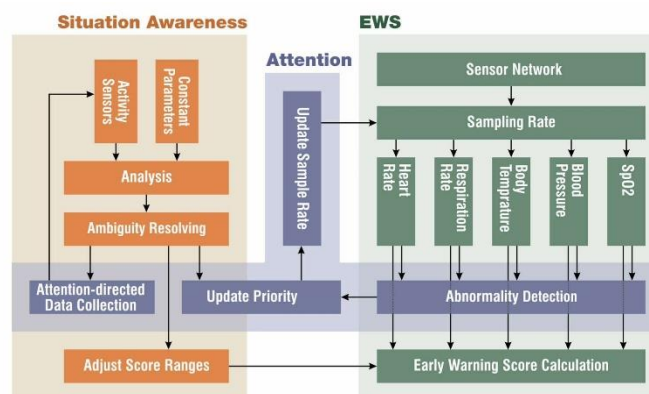
วิธีการ (Method) กรอบการทำงานนี้ใช้เซ็นเซอร์ MAX30100 และ LM35 เชื่อมต่อกับ Arduino เพื่อรวบรวมข้อมูลอัตราการชีพจร ระดับออกซิเจนในเลือด และอุณหภูมิร่างกายในเวลาจริง ข้อมูลถูกแปลงและวิเคราะห์ด้วยโมเดล Machine Learning โดยใช้ชุดข้อมูลที่แบ่งเป็น 70:30 สำหรับการฝึกอบรมและทดสอบ ระบบจะประเมินสถานะสุขภาพ (เหมาะสม, เสี่ยงปานกลาง, เสี่ยงสูง) และให้คำแนะนำเฉพาะบุคคลเกี่ยวกับอาหารและการออกกำลังกายผ่านแพลตฟอร์มเว็บที่พัฒนาด้วย Flask

ผลลัพธ์ (Result) การวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่า กรอบการทำงาน IoT สามารถรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลสุขภาพของบุคคลได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยใช้อัลกอริทึม Machine Learning เช่น CatBoost ซึ่งให้ความแม่นยำสูงสุดถึง 99% ในการคาดการณ์สถานะสุขภาพ ข้อมูลที่ได้ถูกแสดงผลเป็นสถานะสุขภาพ 3 ระดับ (เหมาะสม, เสี่ยงปานกลาง, เสี่ยงสูง) พร้อมคำแนะนำที่ปรับให้เหมาะกับบุคคลเฉพาะ การพัฒนาแพลตฟอร์มเว็บช่วยเพิ่มการเข้าถึงและความสะดวกในการใช้งาน

ผลลัพธ์นี้ชี้ให้เห็นถึงศักยภาพของเทคโนโลยี IoT และ Machine Learning ในการส่งเสริมการดูแลสุขภาพแบบเฉพาะบุคคล

2.3.5 ระบบแจ้งเตือนอัจฉริยะสำหรับสุขภาพเฉพาะบุคคลโดยใช้ IoT

งานวิจัย Self-aware EWS System for IoT-Based Personalized Healthcare (Iman Azimi และคณะ, 2017) ได้นำเสนอ ระบบ EWS (Early Warning System) แบบมีการรับรู้ในตนเอง ซึ่งเป็นระบบที่ใช้เทคโนโลยี IoT และแนวคิดการรับรู้ในตนเองเพื่อช่วยในการตรวจจับและคาดการณ์อาการแย่ลงของผู้ป่วย โดยระบบนี้สามารถปรับตัวให้เหมาะสมกับสถานการณ์ต่างๆ และปรับแต่งให้เป็นส่วนตัวตามพารามิเตอร์สำคัญของผู้ป่วย เช่น การติดตามสัญญาณชีพในขณะที่ทำกิจกรรมประจำวันได้อย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพ แม้ในสภาพแวดล้อมที่ไม่ใช่โรงพยาบาล ผลการประเมินระบบผ่านการสาธิตแสดงให้เห็นถึงประสิทธิภาพและความเหมาะสมในการใช้ระบบนี้ในบริบทต่างๆ

วัตถุประสงค์ (Objective) เพื่อพัฒนาระบบ EWS แบบมีการรับรู้ในตนเอง โดยใช้เทคโนโลยี IoT เพื่อตรวจจับและคาดการณ์อาการแย่ลงของผู้ป่วยในขณะที่ทำกิจกรรมประจำวัน โดยระบบสามารถปรับตัวตามสถานการณ์และปรับแต่งให้เหมาะสมกับพารามิเตอร์สุขภาพของแต่ละบุคคล

วิธีการ (Method) ระบบ EWS ที่พัฒนาขึ้นใช้การรับรู้สถานการณ์เพื่อประเมินและคาดการณ์การเสื่อมลงของผู้ป่วยในขณะที่ทำกิจกรรมประจำวัน โดยระบบจะพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างพารามิเตอร์ทางการแพทย์และการเปลี่ยนแปลงต่างๆ เช่น อายุ BMI เพศ สภาพร่างกาย และประเภทกิจกรรมของผู้ป่วย เช่น การนั่ง การ

วัง และการนอน เพื่อปรับช่วงคะแนนที่เกี่ยวข้อง ระบบใช้ข้อมูลตำแหน่ง ความสูง ความเร็ว และการเรียนรู้ของเครื่องในการกำหนดสถานะของผู้ป่วยและตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลง

ผลลัพธ์ (Result) ระบบ EWS ที่พัฒนาขึ้นสามารถติดตามและตรวจสอบสุขภาพของผู้ป่วยได้อย่างมีประสิทธิภาพในสภาพแวดล้อมที่ไม่ใช่โรงพยาบาล โดยให้คำแนะนำล่วงหน้าถึงอาการแย่ลงและปรับตัวตามสถานการณ์เพื่อให้เหมาะสมกับพารามิเตอร์สุขภาพเฉพาะบุคคล

2.4 เปรียบเทียบระบบงานใกล้เคียงกับระบบที่พัฒนา

ข้อเปรียบเทียบ	Remote Health Monitoring Using IoT	IoT Applications for Elderly Health Monitoring	An IoT-Based Framework for Personalized Health Assessment and Recommendations	Self-aware EWS System for IoT-Based Personalized Healthcare	IoT Based Personalized Healthcare Monitoring System
การนำ AI (Machine Learning) มาใช้	✗	✗	✓	✗	✓
การประยุกต์ใช้ IoT	✓	✓	✓	✓	✓
การแจ้งเตือนแบบเรียลไทม์	✓	✓	✓	✓	✓
การใช้คลาวด์ในการเก็บข้อมูล	✓	✗	✓	✓	✓
การตรวจสอบสุขภาพ	✓	✓	✓	✓	✓

ความยืดหยุ่นใน การ ปรับเปลี่ยน/ การประยุกต์ใช้ งาน	✓	✓	✓	✓	✓
การติดตาม สุขภาพที่เป็น ส่วนตัว	✗	✗	✓	✗	✓

บทที่ 3

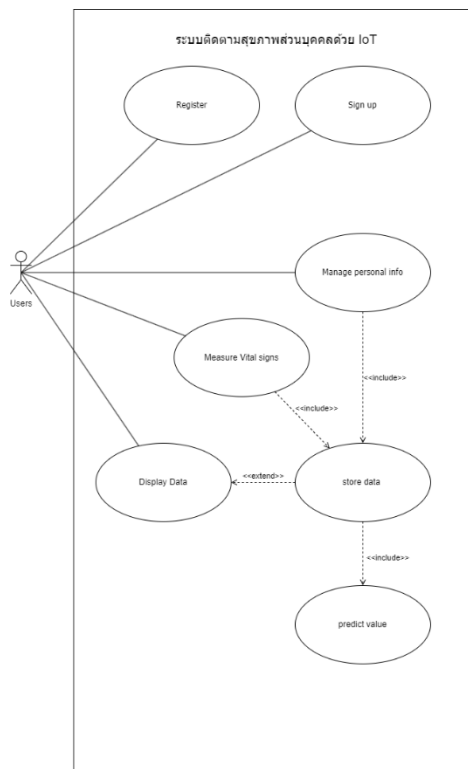
เอกสารความต้องการของระบบ

โครงการนี้มุ่งเน้นการพัฒนาอุปกรณ์ที่มีความสามารถในการวัดค่าอัตราการเต้นของหัวใจ (Heart Rate) ระดับออกซิเจนในเลือด (Oxygen Saturation) และอุณหภูมิร่างกาย (Body Temperature) ได้อย่างแม่นยำและต่อเนื่อง โดยข้อมูลที่วัดได้จะถูกส่งไปยังระบบประมวลผลเพื่อวิเคราะห์ความผิดปกติด้านสุขภาพด้วยโมเดลปัญญาประดิษฐ์ (AI) จากนั้นจะแสดงผลและแจ้งเตือนแบบเรียลไทม์ผ่าน Mobile Application ที่ออกแบบให้ใช้งานง่าย สะดวก และปลอดภัย

เป้าหมายหลักของโครงการนี้คือการสนับสนุนการดูแลสุขภาพแบบเชิงรุก (Proactive Healthcare) โดยการช่วยตรวจจับความผิดปกติที่อาจเกิดขึ้นในร่างกายได้ก่อนที่จะพัฒนาเป็นปัญหาที่รุนแรง รวมถึงการแจ้งเตือนข้อมูลสำคัญให้แก่ผู้ใช้งานและผู้เกี่ยวข้อง เช่น แพทย์ หรือผู้ดูแล

3.1 การวิเคราะห์ระบบ (System Analysis)

3.1.1 ภาพรวมการใช้งานระบบของผู้ใช้ (Use Case Diagram)

ภาพที่ 3.1 Use case Diagram ของทั้งระบบ

3.1.2 การศึกษาความต้องการของผู้ใช้งาน (User Requirement Analysis)

การเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มผู้ใช้งานเป้าหมายเพื่อวิเคราะห์ความต้องการที่แท้จริงเป็นขั้นตอนสำคัญ ตารางที่ 3.1 คือตารางความต้องการของผู้ใช้ที่ต้องการให้มีการพัฒนา มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

No.	Requirement	Priority
1.	อุปกรณ์สามารถวัดค่าสัญญาณชีพของร่างกายได้โดยประกอบไปด้วย <ul style="list-style-type: none"> 1) ค่าอัตราการเต้นของหัวใจ (HR) 2) ค่าระดับออกซิเจนในเลือด (SpO2) 3) ค่าอุณหภูมิของร่างกาย (Body Temp) 	Must have
2.	อุปกรณ์สามารถส่งค่าสัญญาณชีพของร่างกายไปยังพื้นที่ cloud เพื่อประมวลผลได้	Must have
3.	อุปกรณ์สามารถวัดค่าสัญญาณชีพของร่างกายได้อย่างน้อย ทุกๆ 5 นาที	Must have
4.	โมเดลสามารถทำนายความผิดปกติของค่าสัญญาณชีพที่รับมาได้ว่าปกติหรือไม่ปกติ	Must have
5.	ผู้ใช้งานต้องการให้แสดงเปอร์เซ็นต์ความถูกต้องของผลการทำนายไว้ด้วยเพื่อให้เข้าใจถึงความน่าเชื่อถือของผลลัพธ์ได้ดียิ่งขึ้น	Could have
6.	ระบบสามารถจัดเก็บข้อมูลสัญญาณชีพที่วัดได้ และผลการทำนายที่ได้ ย้อนหลังได้อย่างน้อย 1 สัปดาห์ (7 วัน)	Should have
7.	ระบบสามารถเลือกช่วงเวลาการดูข้อมูลสัญญาณชีพที่วัดได้ และผลการทำนายที่ได้ ในฐานข้อมูลที่ได้จัดเก็บข้อมูลไว้	Could have
8.	ผู้ใช้งานสามารถแสดงข้อมูลที่วัดได้จากเซนเซอร์ในรูปแบบตัวเลขหรือกราฟแก่ผู้ใช้งานได้ และเป็นแอปพลิเคชันที่ใช้งานได้ง่าย	Must have
9.	ผู้ใช้งานสามารถลงทะเบียนและลงชื่อเข้าใช้ในแอปพลิเคชันได้	Should have
10.	ผู้ใช้งานสามารถกรอกข้อมูลและแก้ไขข้อมูลส่วนตัวในแอปพลิเคชันได้	Should have
11.	ผู้ใช้อยากให้กราฟของค่าอัตราการเต้นของหัวใจเป็นสีแดง กราฟของค่าระดับออกซิเจนในเลือดเป็นสีฟ้า กราฟของค่าอุณหภูมิของร่างกายเป็นสีส้ม ให้ผลการทำนายที่เป็นค่าปกติ (Normal) มีสีเขียว และผลการทำนายที่มีค่าเป็นไม่ปกติ (Abnormal) เป็นสีแดง	Could have

Table 3.1 ตารางแสดงความต้องการของผู้ใช้

หลังจากการรวบรวมและจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจากผู้ใช้งานแล้ว ขั้นตอนถัดไปคือการวิเคราะห์และระบุฟังก์ชันที่รองรับความต้องการเหล่านั้น โดยพิจารณาว่าฟังก์ชันใดสามารถตอบสนองต่อข้อกำหนดหรือแก้ปัญหาได้อย่างตรงจุด รวมถึงเชื่อมโยงฟังก์ชันที่ออกแบบกับความต้องการแต่ละข้ออย่างชัดเจน เพื่อให้สามารถตรวจสอบได้ว่าฟังก์ชันดังกล่าวตอบโจทย์ความต้องการของผู้ใช้ได้ครบถ้วน

Table 3.2 ตารางแสดงคุณลักษณะของ UC1 การวัดสัญญาณชีพ

คุณลักษณะ : UC-01 วัดสัญญาณชีพ		
คำอธิบาย : เป็นฟังก์ชันที่ให้ระบบสามารถวัดค่าสัญญาณชีพของร่างกายได้ รวมถึงการวัดค่าอัตราการเต้นของหัวใจ (HR) ค่าระดับออกซิเจนในเลือด (SpO2) และค่าอุณหภูมิของร่างกาย (Body Temp) เพื่อนำไปใช้ในการตรวจสอบสถานะสุขภาพ		
Actor : 1) ผู้ใช้		
เงื่อนไข (ถ้ามี) : <ol style="list-style-type: none"> อุปกรณ์ต้องรองรับการวัดค่า HR, SpO2 และ Body Temp ผู้ใช้งานต้องเชื่อมต่อกับอุปกรณ์ผ่านแอปพลิเคชันเพื่อรับข้อมูล อุปกรณ์ต้องสามารถเชื่อมต่อกับอินเทอร์เน็ตได้ 		
หมายเลข	คำอธิบายข้อกำหนดความต้องการ	ความสำคัญ (M,S,C,W)
Req 01	ในฐานะผู้ใช้ ฉันต้องการให้อุปกรณ์วัด HR, SpO2 และอุณหภูมิร่างกาย เพื่อให้ฉันสามารถตรวจสอบสถานะสุขภาพของตนเองได้	M
Req 03	ในฐานะผู้ใช้ อุปกรณ์สามารถวัดค่าสัญญาณชีพของร่างกายได้อย่างน้อยทุกๆ 5 นาที	M

Table 3.3 ตารางแสดงแสดงคุณลักษณะของ UC2 การส่งข้อมูลไปยังพื้นที่ Cloud เพื่อจัดเก็บ

คุณลักษณะ : UC-02 ส่งข้อมูลไปยังพื้นที่ Cloud เพื่อจัดเก็บ		
คำอธิบาย : เป็นฟังก์ชันนี้ช่วยให้ข้อมูลจากอุปกรณ์สามารถส่งไปยังพื้นที่ cloud เพื่อให้สามารถประมวลผลและเก็บข้อมูลได้ ช่วยให้ระบบสามารถจัดเก็บข้อมูลสัญญาณชีพและผลการทำนายย้อนหลังได้อย่างน้อย 1 สัปดาห์		
Actor : 1) ผู้ใช้		
เงื่อนไข (ถ้ามี) : <ol style="list-style-type: none"> 1. อุปกรณ์ต้องสามารถเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตได้ 2. ระบบ cloud ต้องรองรับการจัดเก็บข้อมูลสุขภาพ 		
หมายเลข	คำอธิบายข้อกำหนดความต้องการ	ความสำคัญ (M,S,C,W)
Req 02	ในฐานะระบบ อุปกรณ์สามารถส่งค่าสัญญาณชีพของร่างกายไปยังพื้นที่ cloud เพื่อประมวลผลได้	M
Req 06	ในฐานะระบบ สามารถจัดเก็บข้อมูลสัญญาณชีพที่วัดได้ และผลการทำนายที่ได้ ย้อนหลังได้อย่างน้อย 1 สัปดาห์ (7 วัน)	M

Table 3.4 ตารางแสดงแสดงคุณลักษณะของ UC3 การตรวจจับความผิดปกติของข้อมูลสัญญาณชีพ

คุณลักษณะ : UC-03 ตรวจจับความผิดปกติของข้อมูลสัญญาณชีพ		
คำอธิบาย : ฟังก์ชันนี้จะทำการประมวลผลข้อมูลที่ได้รับจากอุปกรณ์และตรวจจับว่ามีความผิดปกติในค่าสัญญาณชีพหรือไม่		
Actor : 1) ผู้ใช้		
เงื่อนไข (ถ้ามี) : <ol style="list-style-type: none"> 1. ระบบต้องรับข้อมูล และสามารถประมวลผลข้อมูลได้ 2. ผลการทำนายต้องแสดงผลและส่งไปยังพื้นที่ cloud ได้ 		
หมายเลข	คำอธิบายข้อกำหนดความต้องการ	ความสำคัญ (M,S,C,W)

Req 03	ในฐานะผู้ใช้ อุปกรณ์สามารถวัดค่าสัญญาณชีพของร่างกายได้อย่างน้อย ทุกๆ 5 นาที	M
Req 04	ในฐานะระบบ โมเดลสามารถทำนายได้ว่าความผิดปกติของสัญญาณชีพ ที่ได้รับนั้นปกติหรือไม่ปกติ	M

Table 3.5 ตารางแสดงแสดงคุณลักษณะของ UC4 การแสดงผลข้อมูล

คุณลักษณะ : UC-04 แสดงผลข้อมูล		
<p>คำอธิบาย : ฟังก์ชันนี้ช่วยให้ผู้ใช้งานสามารถเห็นข้อมูลจากเซนเซอร์ในรูปแบบกราฟ เพื่อให้ง่ายต่อการวิเคราะห์และตัดสินใจ ช่วยให้ผู้ใช้งานสามารถเห็นกราฟที่มีสีแตกต่างกันเพื่อให้เข้าใจข้อมูลได้ง่ายขึ้น ช่วยแสดงเปอร์เซ็นต์ความถูกต้องของผลการทำนายความผิดปกติ เพื่อให้ผู้ใช้งานสามารถประเมินความน่าเชื่อถือของผลลัพธ์ได้ ฟังก์ชันนี้ช่วยให้ผู้ใช้สามารถเลือกดูข้อมูลสัญญาณชีพและผลการทำนายย้อนหลังได้อ 1 สัปดาห์</p>		
Actor : 1) ผู้ใช้		
<p>เงื่อนไข (ถ้ามี) :</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ระบบต้องรองรับการแสดงผลในรูปแบบตัวเลขหรือกราฟ 2. ระบบต้องรองรับการแสดงผลที่เป็นมิตรกับผู้ใช้ 3. กราฟแต่ละประเภทต้องใช้สีที่กำหนด 4. สีต้องช่วยให้สามารถแยกแยะข้อมูลได้ง่าย 5. ระบบต้องสามารถคำนวณและแสดงเปอร์เซ็นต์ได้ 6. ข้อมูลต้องสามารถเก็บไว้ในฐานข้อมูลได้ 7. แอปพลิเคชันต้องสามารถเลือกช่วงเวลาแสดงผลได้ 		
หมายเลข	คำอธิบายข้อกำหนดความต้องการ	ความสำคัญ (M,S,C,W)
Req 05	ในฐานะผู้ใช้งาน ฉันต้องการดูเปอร์เซ็นต์ความแม่นยำของการทำนาย สุขภาพเพื่อให้สามารถเชื่อถือผลลัพธ์ได้	C
Req 07	ในฐานะผู้ใช้ ระบบสามารถเลือกช่วงเวลาการดูข้อมูลสัญญาณชีพที่วัดได้ และผลการทำนายที่ได้ ในฐานข้อมูลที่ได้จัดเก็บข้อมูลไว้	C
Req 08	ในฐานะผู้ใช้ ฉันต้องการดูข้อมูลสุขภาพที่แสดงในรูปแบบกราฟ เพื่อให้ สามารถวิเคราะห์แนวโน้มข้อมูลได้อย่างง่ายดาย	M

Req 11	ในฐานะผู้ใช้ ฉันต้องการให้กราฟมีสีที่แตกต่างกันเพื่อให้สามารถระบุข้อมูลสุขภาพที่แตกต่างกันได้อย่างง่ายดาย	C
--------	---	---

Table 3.6 ตารางแสดงแสดงคุณลักษณะของ UC5 การลงทะเบียนและลงชื่อเข้าใช้

คุณลักษณะ : UC-05 ลงทะเบียนและลงชื่อเข้าใช้		
คำอธิบาย : ฟังก์ชันนี้จะช่วยให้ผู้ใช้งานสามารถลงทะเบียนและลงชื่อเข้าใช้ในแอปพลิเคชันได้		
Actor : 1) ผู้ใช้		
เงื่อนไข (ถ้ามี) :		
<ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้ใช้ต้องกรอกข้อมูลที่จำเป็นในการลงทะเบียน 2. ระบบต้องตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลก่อนอนุญาตให้เข้าใช้ 		
หมายเลข	คำอธิบายข้อกำหนดความต้องการ	ความสำคัญ (M,S,C,W)
Req 09	ในฐานะผู้ใช้ สามารถลงทะเบียนและลงชื่อเข้าใช้ในแอปพลิเคชันได้	M

Table 3.7 ตารางแสดงแสดงคุณลักษณะของ UC6 การจัดการข้อมูลส่วนตัว

คุณลักษณะ : UC-06 จัดการข้อมูลส่วนตัว		
คำอธิบาย : ฟังก์ชันนี้ช่วยให้ผู้ใช้งานสามารถกรอกและแก้ไขข้อมูลส่วนตัวในแอปพลิเคชันได้		
Actor : 1) ผู้ใช้		
เงื่อนไข (ถ้ามี) :		
<ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้ใช้ต้องสามารถแก้ไขข้อมูลที่บันทึกไว้ได้ 		
หมายเลข	คำอธิบายข้อกำหนดความต้องการ	ความสำคัญ (M,S,C,W)
Req 10	ในฐานะผู้ใช้ สามารถกรอกข้อมูลและแก้ไขข้อมูลส่วนตัวในแอปพลิเคชันได้	M

3.1.2 การวิเคราะห์ระบบปัจจุบัน (Existing System Analysis)

ในปัจจุบัน อุปกรณ์สำหรับการวัดค่าทางสุขภาพ เช่น อัตราการเต้นของหัวใจ ระดับออกซิเจนในเลือด และอุณหภูมิร่างกาย มีให้ใช้งานอย่างกว้างขวางในตลาด แต่ข้อจำกัดที่พบในระบบเหล่านี้คือฟังก์ชันการทำงานมักแยกอยู่ในอุปกรณ์ต่างชนิดกัน ทำให้ไม่สะดวกสำหรับผู้ใช้งานที่ต้องการติดตามข้อมูลหลากหลายประเภท นอกจากนี้ อุปกรณ์ส่วนใหญ่ให้ผลลัพธ์เป็นข้อมูลดิบที่ต้องนำไปวิเคราะห์เพิ่มเติมด้วยตนเอง ซึ่งอาจทำให้ผู้ใช้งานทั่วไปไม่สามารถแปลความหมายได้อย่างถูกต้องและรวดเร็ว โดยระบบปัจจุบันยังขาดการบูรณาการข้อมูลเพื่อสร้างมุมมองภาพรวมของสุขภาพที่สามารถใช้งานได้ทันที เช่น การแจ้งเตือนเมื่อพบความผิดปกติ รวมถึงการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงลึกเพื่อนำไปสู่การวินิจฉัยที่แม่นยำและการให้คำแนะนำที่เหมาะสมต่อไป

ในตลาดปัจจุบัน อุปกรณ์วัดค่าทางสุขภาพมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เช่น Pulse Oximeter จาก Beurer ซึ่งสามารถวัดระดับออกซิเจนในเลือดและอัตราการเต้นของหัวใจได้อย่างแม่นยำ แต่ไม่มีการรวมข้อมูลกับฟังก์ชันอื่น ๆ เช่น การวัดอุณหภูมิร่างกาย (Beurer, n.d.).

อีกตัวอย่างหนึ่งคือสมาร์ทวอตช์จาก Garmin รุ่น Venu 2 ซึ่งมีความสามารถในการติดตามอัตราการเต้นของหัวใจและวัดระดับออกซิเจนในเลือดในระหว่างออกกำลังกาย แต่ยังขาดการเชื่อมโยงข้อมูลกับโมเดล AI เพื่อวิเคราะห์เชิงลึก (Garmin, n.d.).

สุดท้ายคือ Galaxy Watch Series จาก Samsung ที่เพิ่มฟังก์ชันการติดตามสุขภาพแบบครบวงจร แต่การแจ้งเตือนและการวิเคราะห์ก็ยังอิงกับค่าดิบโดยไม่มีระบบอัจฉริยะเข้ามาช่วยประมวลผล (Samsung, n.d.).

3.1.3 การระบุปัญหาและโอกาสพัฒนา (Problem and Opportunity Identification)

ปัญหาคือข้อมูลที่ได้จากอุปกรณ์ดังกล่าวมักเป็นข้อมูลดิบที่ไม่ได้ผ่านการวิเคราะห์เพื่อประเมินผลด้านสุขภาพที่สามารถนำผลประเมินไปใช้ประกอบการตัดสินใจได้ และอุปกรณ์ปัจจุบันส่วนใหญ่แล้วไม่มีการเชื่อมโยงข้อมูลจากอุปกรณ์หลายชนิดเช่น อาจจะมีการวัดอัตราการเต้นของหัวใจ แต่ไม่มีการวัดอุณหภูมิร่างกายบนอุปกรณ์นั้นเพื่อสร้างภาพรวมของสุขภาพในมิติที่กว้างขึ้น

โอกาสในการพัฒนา

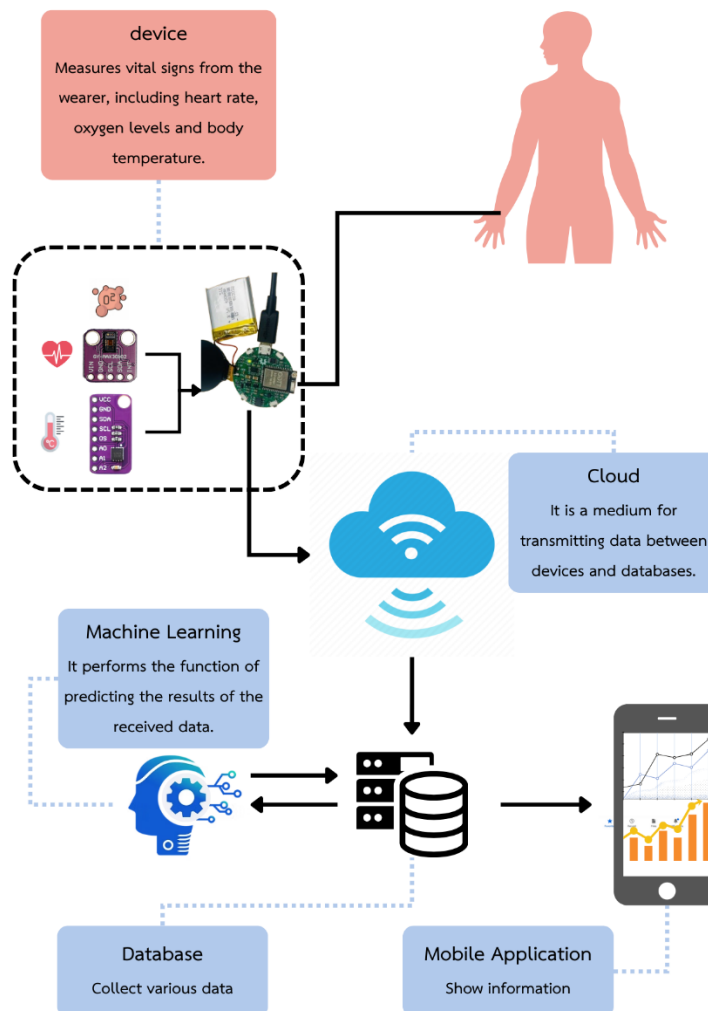
- 1) **การใช้ AI:** การนำ AI มาประมวลผลข้อมูลช่วยเพิ่มความแม่นยำและรวดเร็วในการตรวจจับความผิดปกติ เช่น อัตราการเต้นของหัวใจที่ผิดปกติ
- 2) **Mobile Application:** การใช้ Mobile Application ช่วยเพิ่มความสะดวกให้ผู้ใช้งานในการเข้าถึงข้อมูลสุขภาพ รวมถึงการแจ้งเตือนในรูปแบบที่เข้าใจง่าย
- 3) **การบูรณาการข้อมูล:** ระบบที่รวมข้อมูลทั้งสามค่าทางสุขภาพไว้ในที่เดียว ช่วยให้สามารถวิเคราะห์ข้อมูลเชิงลึกและให้คำแนะนำที่เหมาะสมในภาพรวม และประกอบการตัดสินใจได้

บทที่ 4

การออกแบบระบบ

4.1 ภาพรวมการทำงานของระบบ (System Overview)

ผู้วิจัยได้ทำการออกสถาปัตยกรรมของระบบทั้งหมดเพื่อให้ผู้ใช้งานได้เข้าใจการทำงานของระบบทั้งหมดดังรูปภาพที่ 3.2

ภาพที่ 4.1 สถาปัตยกรรมของทั้งระบบ

4.1.1 สถาปัตยกรรมระบบ (System Architecture)

ระบบแบ่งออกเป็น 3 ส่วนหลักได้แก่

1) ฮาร์ดแวร์อุปกรณ์วัดค่า (Hardware Device)

เป็นอุปกรณ์ที่ทำหน้าที่วัดค่าสัญญาณชีพของร่างกายประกอบไปด้วย

- อัตราการเต้นของหัวใจ (Heart Rate: HR)
- ระดับออกซิเจนในเลือด (SpO2)
- อุณหภูมิร่างกาย (Body Temperature: Body Temp)

การเชื่อมต่อ: ใช้ไมโครคอนโทรลเลอร์เพื่อรวบรวมข้อมูลและส่งผ่าน Bluetooth หรือ Wi-Fi สำหรับส่งข้อมูลไปยังระบบประมวลผล

อุปกรณ์ที่ใช้: MAX30102(สำหรับวัดค่า HR และ SpO2), MAX30205(สำหรับวัดค่า Body Temp) และ ESP32 Smart Watch

2) ระบบประมวลผลข้อมูล (Processing System)

ประมวลผลข้อมูลที่ได้จากฮาร์ดแวร์ และทำการวิเคราะห์เพื่อตรวจจับความผิดปกติ
โครงสร้างของระบบ

- Cloud Server: สำหรับเก็บข้อมูลระยะยาวและการประมวลผล เช่น การวิเคราะห์ข้อมูลย้อนหลังและการแจ้งเตือน

การเชื่อมต่อ

- MQTT Protocol สำหรับส่งข้อมูลแบบเรียลไทม์
- REST API สำหรับเรียกดูข้อมูลผ่าน Mobile Application

3) Mobile Application

เป็นแอปพลิเคชันที่ใช้ในการแสดงผลข้อมูลและควบคุมการทำงานของระบบ

คุณลักษณะหลัก

- การแสดงผลข้อมูลแบบเรียลไทม์
- การแจ้งเตือนเมื่อพบค่าผิดปกติ
- การจัดการข้อมูลผู้ใช้
- การแสดงกราฟและข้อมูลย้อนหลัง

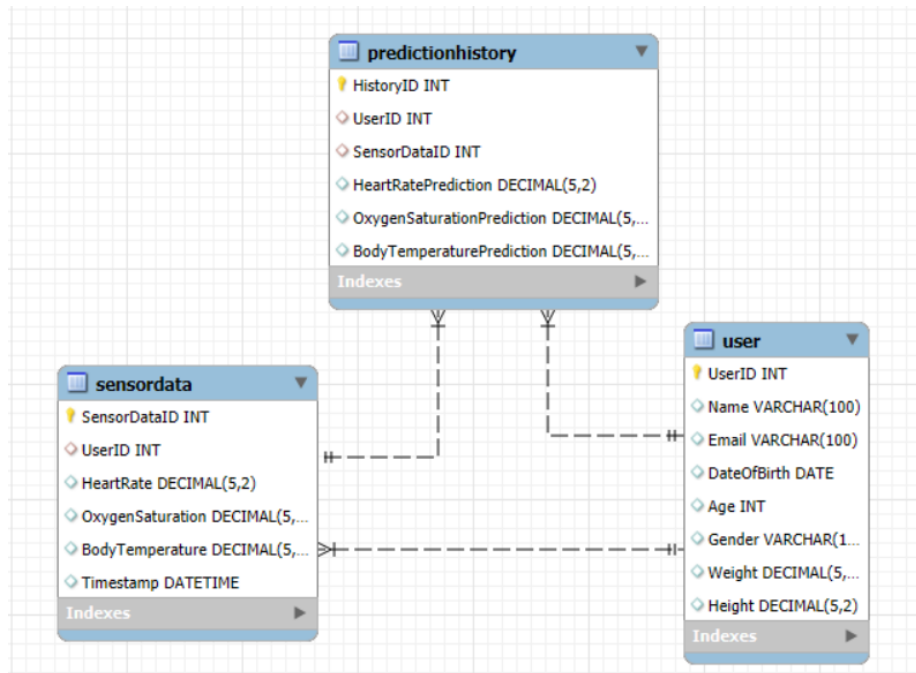
เทคโนโลยีที่ใช้

- Frontend: พัฒนาแอปพลิเคชันด้วย Flutter

4.2 การออกแบบข้อมูล (Data Design)

ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับระบบมีการออกแบบเพื่อรองรับการจัดเก็บและประมวลผลดังนี้

- **ข้อมูลที่จัดเก็บเพื่อประมวลผล**
 - Sensor Data ID
 - User ID
 - Heart Rate (BPM)
 - Oxygen Saturation (% SpO2)
 - Body Temperature (°C/°F)
 - Timestamp (เวลาที่วัดค่า)
- **ข้อมูลประวัติจัดเก็บข้อมูลสัญญาณชีพและผลการทำนายของแต่ละสัญญาณชีพ**
 - History ID
 - User ID
 - Sensor Data ID
 - Heart Rate (BPM) prediction
 - Oxygen Saturation (% SpO2) prediction
 - Body Temperature (°C/°F) prediction
- **ข้อมูลผู้ใช้ทั่วไปที่จัดเก็บ**
 - User ID
 - Username
 - Email
 - Date of birth
 - Age
 - Gender
 - Weight
 - Height

ภาพที่ 4.2 Entity Diagram Database

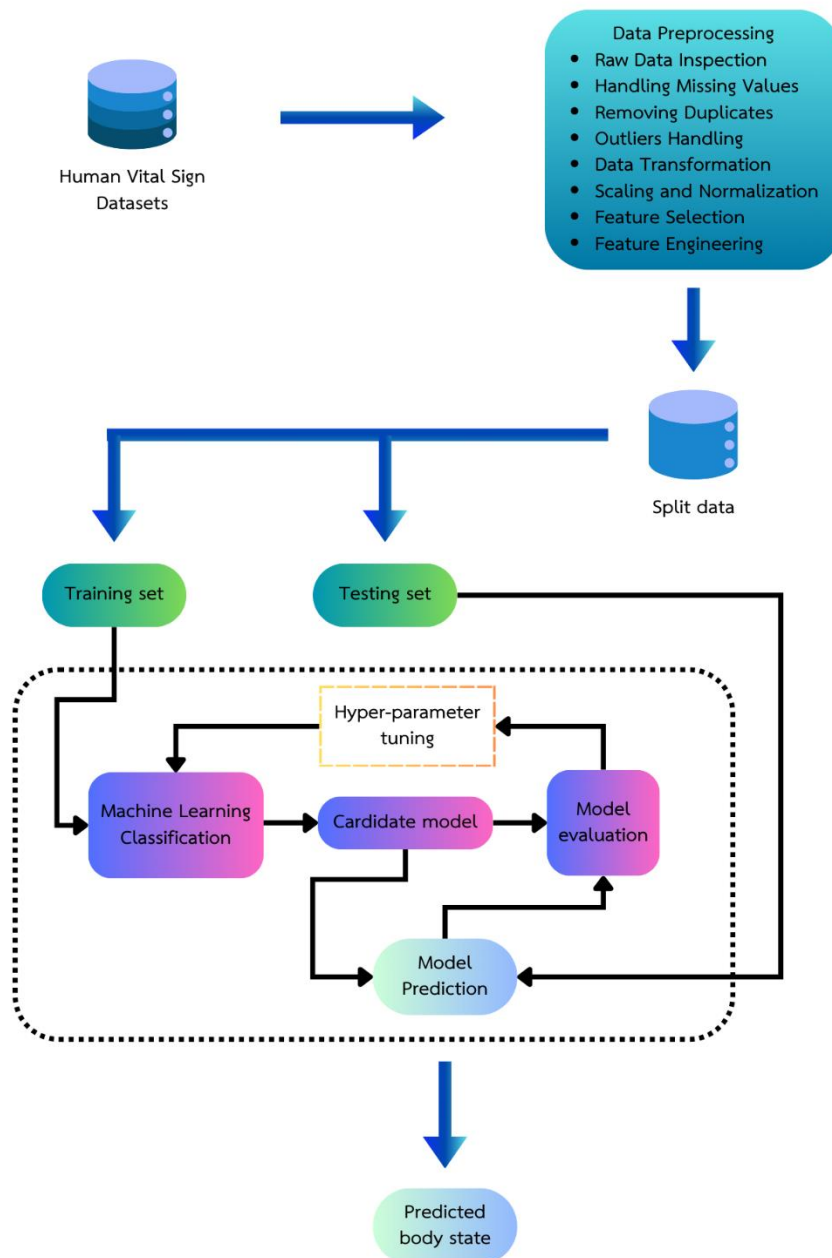
4.3 การออกแบบส่วนการพัฒนาโมเดล

การออกแบบส่วนการพัฒนาโมเดล (Model Development) เป็นขั้นตอนที่สำคัญในการสร้างระบบที่สามารถทำนายหรือจำแนกประเภทข้อมูลได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยในขั้นตอนนี้จะมุ่งเน้นที่การเลือกและพัฒนาโมเดลที่เหมาะสมกับปัญหาที่ต้องการแก้ไข การเลือกโมเดลจะต้องพิจารณาจากหลายปัจจัย เช่น ประเภทของข้อมูลที่ใช้, ความซับซ้อนของปัญหา, และประสิทธิภาพในการทำนายผลลัพธ์

ในขั้นตอนการพัฒนาโมเดลนี้ จะเริ่มต้นด้วยการเลือกเทคนิคหรืออัลกอริทึมที่เหมาะสมกับลักษณะของข้อมูล เช่น การเรียนรู้ด้วยเครื่อง (Machine Learning) หรือเทคนิคอื่นๆ ที่เหมาะสมกับปัญหาที่กำลังพัฒนา การเลือกโมเดลจะต้องผ่านการทดลองและทดสอบหลาย ๆ แบบเพื่อหาวิธีที่ดีที่สุดในการทำนายหรือจำแนกข้อมูลให้มีความแม่นยำสูงสุด

นอกจากนี้ การปรับแต่งโมเดล (Hyperparameter Tuning) ก็เป็นขั้นตอนที่สำคัญ เพื่อให้ได้ผลลัพธ์ที่ดีที่สุด โดยการเลือกค่า hyperparameters ที่เหมาะสมจะช่วยให้โมเดลมีประสิทธิภาพมากขึ้นและลดปัญหาการ overfitting ที่อาจเกิดขึ้นได้ การประเมินผลของโมเดลจะใช้เทคนิคต่างๆ เช่น การแบ่งข้อมูล (Cross-validation) เพื่อให้แน่ใจว่าโมเดลที่พัฒนาขึ้นสามารถทำงานได้ดีในข้อมูลที่ไม่เคยเห็นมาก่อน

การออกแบบส่วนการพัฒนาโมเดลจึงเป็นขั้นตอนที่ต้องใช้ความรู้ความเข้าใจในเทคนิคต่างๆ รวมถึงการวิเคราะห์และประเมินผลการทำนายเพื่อให้ได้โมเดลที่มีประสิทธิภาพสูงสุดในการแก้ปัญหาที่ตั้งไว้

ภาพที่ 4.3 Model development framework

1) การเก็บข้อมูล (Data Collection)

ทีมผู้วิจัยได้ทำการเลือกชุดข้อมูลที่มีอยู่ในการพัฒนาโมเดลเพื่อจำแนกร่างกาย ในขณะเวลาใดๆ ของผู้ใช้ปกติหรือไม่ปกติ โดยได้นำชุดข้อมูล Human Vital Sign Datasets จาก Kaggle (human_vital_signs_dataset_2024.csv) ซึ่งทีมผู้วิจัยได้ทำการเปรียบเทียบ ข้อมูลจากหลายแหล่งข้อมูล อาทิเช่น Comprehensive Patient-Health Monitoring Dataset จาก IEEE เพื่อให้ได้ชุดข้อมูลที่เหมาะสมและความสมบูรณ์ในเชิงคุณลักษณะ (features) เพื่อให้ได้ชุดข้อมูลที่สามารถนำมาใช้พัฒนาโมเดลที่มีประสิทธิภาพสูงสุด

ชุดข้อมูลนี้รวบรวมสัญญาณชีพของมนุษย์ เช่น อัตราการเต้นของหัวใจ อัตราการ หายใจ อุณหภูมิร่างกาย ความอึดตัวของออกซิเจนในเลือด และความดันโลหิต โดยมี เป้าหมายเพื่อสนับสนุนการวิจัยด้านสุขภาพ การวินิจฉัยทางการแพทย์ และการวิเคราะห์เชิง พยากรณ์ เนื่องจากชุดข้อมูลนี้มีจำนวนตัวอย่างทั้งหมด 200,000 ตัวอย่าง และมีความ หลากหลายของข้อมูล ทำให้เหมาะสมสำหรับการพัฒนาโมเดลการวิเคราะห์และพยากรณ์ที่มี ประสิทธิภาพ

2) การเตรียมข้อมูล (Data Preprocessing)

การเตรียมข้อมูล (Data Preprocessing) เป็นขั้นตอนพื้นฐานที่สำคัญก่อนการสร้าง โมเดล โดยมุ่งเน้นการปรับปรุงคุณภาพของข้อมูลดิบให้พร้อมสำหรับการนำไปใช้ในการ วิเคราะห์และการฝึกโมเดล ข้อมูลดิบที่ได้มามีความไม่สมบูรณ์ เช่น ค่าที่ขาดหาย (Missing Values), ข้อมูลที่ซ้ำซ้อน (Duplicate Data), หรือค่าที่ผิดปกติ (Outliers) ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อ ประสิทธิภาพของโมเดล ขั้นตอนนี้ช่วยปรับปรุงคุณภาพของข้อมูลเพื่อให้เหมาะสมกับการ ประมวลผลและการวิเคราะห์ในขั้นตอนต่อไป โดยในโครงการนี้ได้ดำเนินการดังนี้

a. การตรวจสอบข้อมูลดิบ (Raw Data Inspection)

- วิเคราะห์โครงสร้างของชุดข้อมูล เช่น ประเภทข้อมูล (Data Types), จำนวนแถวและคอลัมน์, และการกระจายตัวของข้อมูล
- ใช้สถิติเบื้องต้น เช่น ค่าเฉลี่ย (Mean), มัธยฐาน (Median), และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่อทำความเข้าใจกับข้อมูล

b. การจัดการค่าที่ขาดหาย (Handling Missing Values)

- ใช้การเติมค่าด้วยวิธีที่เหมาะสม เช่น
 - Mean Imputation: สำหรับข้อมูลเชิงตัวเลข
 - Median Imputation: กรณีข้อมูลมีค่าผิดปกติหรือ Outliers
 - Mode Imputation: สำหรับข้อมูลประเภท Categorical
- ลบแถวหรือคอลัมน์ที่มีค่าว่างในปริมาณมาก หากข้อมูลดังกล่าวไม่มีความสำคัญต่อการวิเคราะห์

c. การลบข้อมูลที่ซ้ำซ้อน (Removing Duplicates)

- ตรวจสอบข้อมูลที่ซ้ำซ้อนในทุกคอลัมน์
- ลบข้อมูลซ้ำที่ไม่จำเป็นออก เพื่อลดความซับซ้อนและป้องกันการเรียนรู้ที่ซ้ำซ้อน

d. การตรวจสอบและจัดการค่าผิดปกติ (Outliers Handling)

- ใช้เทคนิคการตรวจจับค่าผิดปกติ เช่น Box Plot หรือการคำนวณ IQR (Interquartile Range)
- ลบหรือปรับค่าผิดปกติให้อยู่ในช่วงที่เหมาะสม

e. การแปลงข้อมูล (Data Transformation)

- แปลงข้อมูล Categorical ให้เป็นตัวเลข เช่น การใช้ Label Encoding หรือ One-Hot Encoding
- สำหรับข้อมูลเชิงเวลา (Time-Series Data) อาจเพิ่มฟีเจอร์ใหม่ เช่น วันในสัปดาห์ หรือเดือนของปี

f. การปรับขนาดข้อมูล (Scaling and Normalization)

- ใช้เทคนิค Standardization (Z-Score) หรือ Min-Max Scaling เพื่อลดความแตกต่างของค่าระหว่างฟีเจอร์ต่าง ๆ

- การปรับขนาดข้อมูลช่วยเพิ่มประสิทธิภาพของโมเดล โดยเฉพาะในกรณีที่ใช้โมเดลที่อ่อนไหวต่อสเกลของข้อมูล เช่น SVM หรือ Neural Networks

g. การเลือกฟีเจอร์ (Feature Selection)

- วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างฟีเจอร์และตัวแปรเป้าหมายด้วยเทคนิคสถิติ เช่น ค่า Correlation หรือ Mutual Information
- ใช้เทคนิค Recursive Feature Elimination (RFE) หรือการวิเคราะห์ค่า Variance เพื่อตัดฟีเจอร์ที่ไม่มีความสำคัญออก

h. การสร้างฟีเจอร์ใหม่ (Feature Engineering)

- รวมฟีเจอร์ที่มีความสัมพันธ์กันเพื่อสร้างฟีเจอร์ใหม่ที่มีความหมายมากขึ้น
- สร้างฟีเจอร์ที่ช่วยเพิ่มความสามารถในการแยกข้อมูล เช่น การคำนวณอัตราส่วนหรือผลรวมระหว่างฟีเจอร์ต่าง ๆ

3) การออกแบบโมเดล (Models Selection)

การออกแบบโมเดล (Models Selection) เป็นขั้นตอนสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการเลือกอัลกอริทึมที่เหมาะสมกับลักษณะของข้อมูลและเป้าหมายของโครงการ การเลือกโมเดลที่ถูกต้องช่วยเพิ่มประสิทธิภาพของการทำนายและลดข้อผิดพลาดของระบบ ตัวเลือกโมเดลในโครงการนี้ประกอบด้วย

a. การศึกษาลักษณะของข้อมูล

- วิเคราะห์ประเภทของปัญหา เช่น การจำแนกประเภท (Classification) หรือการพยากรณ์เชิงตัวเลข (Regression)
- ตรวจสอบลักษณะการกระจายตัวของข้อมูล เช่น ความสมดุลของคลาส หรือความเป็นเชิงเส้นของฟีเจอร์

b. การเลือกโมเดลเบื้องต้น

- ทดลองโมเดลพื้นฐาน เช่น Logistic Regression, และ Decision Tree เพื่อเปรียบเทียบความเหมาะสม
- เลือกโมเดลขั้นสูง เช่น Random Forest, Gradient Boosting, หรือ Neural Networks สำหรับปัญหาที่มีความซับซ้อน

c. การพิจารณาข้อดีและข้อจำกัดของโมเดล

- (1) **Naive Bayes** โมเดลที่เหมาะสมสำหรับข้อมูลที่มีความน่าจะเป็นและการจำแนกประเภทแบบง่าย
- (2) **Decision Tree** ใช้สำหรับการตัดสินใจที่ชัดเจนและสามารถตีความผลลัพธ์ได้ง่าย
- (3) **Logistic Regression** เหมาะสำหรับการจำแนกประเภทแบบ Binary Classification
- (4) **Gradient Boosting** ใช้สำหรับการเพิ่มประสิทธิภาพของการจำแนกประเภทด้วยการรวมผลลัพธ์จากหลาย Weak Learners
- (5) **K-Nearest Neighbors (KNN)** วิเคราะห์ข้อมูลที่ใกล้เคียงเพื่อใช้ในการจำแนกประเภท
- (6) **Support Vector Machine (SVM)** ใช้สำหรับการแยกข้อมูลเชิงเส้นและข้อมูลที่มีความซับซ้อน
- (7) **Artificial Neural Networks (ANN)** เหมาะสำหรับการแก้ปัญหาที่ซับซ้อนและต้องการการเรียนรู้ที่ลึกซึ้ง
- (8) **Random Forest** ใช้การรวมผลลัพธ์จากหลาย Decision Trees เพื่อเพิ่มความแม่นยำและลด Overfitting

d. การเปรียบเทียบโมเดล

- ใช้ Cross-Validation เพื่อเปรียบเทียบผลลัพธ์ของโมเดล

- วิเคราะห์ตัวชี้วัด เช่น Accuracy, Precision, Recall, และ F1 Score เพื่อประเมินความเหมาะสม

การเลือกโมเดลขึ้นอยู่กับลักษณะของข้อมูลและเป้าหมายของการวิเคราะห์ โดยในโครงการนี้ได้ทดลองโมเดลหลายประเภทเพื่อเปรียบเทียบประสิทธิภาพก่อนตัดสินใจเลือกโมเดลที่ดีที่สุด

4) การฝึกโมเดล (Model Training)

การฝึกโมเดลเป็นขั้นตอนที่โมเดลจะเรียนรู้จากข้อมูล โดยแบ่งข้อมูลออกเป็นสองชุดหลัก ได้แก่ ชุดฝึก (Training Set) และชุดทดสอบ (Test Set) เพื่อป้องกันปัญหา Overfitting และประเมินประสิทธิภาพของโมเดล ขั้นตอนที่ดำเนินการมีดังนี้

a. การแบ่งข้อมูล

- ใช้เทคนิค Stratified Shuffle Split เพื่อแบ่งข้อมูลโดยรักษาสัดส่วนของแต่ละคลาสให้เท่ากันในชุดฝึกและชุดทดสอบ

b. การปรับพารามิเตอร์ (Hyperparameter Tuning)

- ใช้ Grid Search หรือ Random Search เพื่อค้นหาค่าพารามิเตอร์ที่เหมาะสมที่สุดสำหรับโมเดล

c. การปรับขนาดข้อมูล

- ใช้ StandardScaler หรือ MinMaxScaler เพื่อปรับขนาดข้อมูลให้อยู่ในช่วงที่เหมาะสม

d. การฝึกโมเดล

- ใช้อัลกอริทึมเฉพาะของแต่ละโมเดล เช่น Gradient Descent สำหรับ Neural Networks หรือ Gini Index สำหรับ Decision Tree

5) การทดสอบและประเมินผล (Model Evaluation)

การทดสอบและประเมินผล (Model Evaluation) เป็นกระบวนการตรวจสอบว่าโมเดลที่ผ่านการฝึกสามารถทำนายผลลัพธ์ได้แม่นยำและเหมาะสมกับข้อมูลใหม่ ขั้นตอนที่สำคัญมีดังนี้

a. การทดสอบด้วยชุดข้อมูลทดสอบ

- ใช้ชุดข้อมูล Test Set ที่ไม่ได้ใช้ในการฝึกโมเดล เพื่อประเมินประสิทธิภาพ

b. การวัดผลด้วยตัวชี้วัด

- Accuracy: วัดความถูกต้องของการทำนาย
- Precision และ Recall: วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างผลลัพธ์ที่เป็นบวกและลบ
- F1 Score: ใช้เมื่อต้องการสมดุลระหว่าง Precision และ Recall
- AUC-ROC Curve: วิเคราะห์ความสามารถในการจำแนกข้อมูลแบบ Binary Classification

6) การวิเคราะห์ผลลัพธ์ (Results Analysis)

การวิเคราะห์ผลลัพธ์เป็นขั้นตอนสุดท้ายที่ช่วยให้เข้าใจประสิทธิภาพของโมเดลและข้อจำกัดของการวิเคราะห์ โดยเน้นไปที่

a. การเปรียบเทียบประสิทธิภาพโมเดล

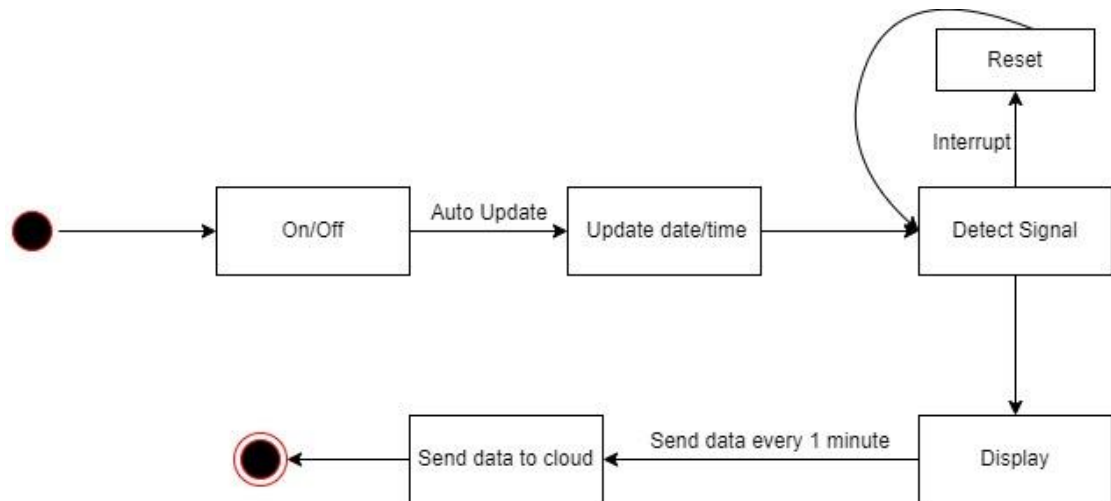
- วิเคราะห์ตัวชี้วัดของโมเดลแต่ละตัว เพื่อเลือกโมเดลที่เหมาะสมที่สุด เช่น Accuracy, Precision, Recall, และ F1 Score ของโมเดลแต่ละตัว และใช้ Confusion Matrix เพื่อระบุประเภทของข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้น

b. การแสดงผลลัพธ์

- ใช้การแสดงผลด้วยกราฟ เช่น Heatmap, ROC Curve, หรือ Precision-Recall Curve เพื่อให้ข้อมูลชัดเจนและเข้าใจง่าย

4.4 การออกแบบระบบ (System Design)

4.4.1 การทำงานของตัวอุปกรณ์ (Device)

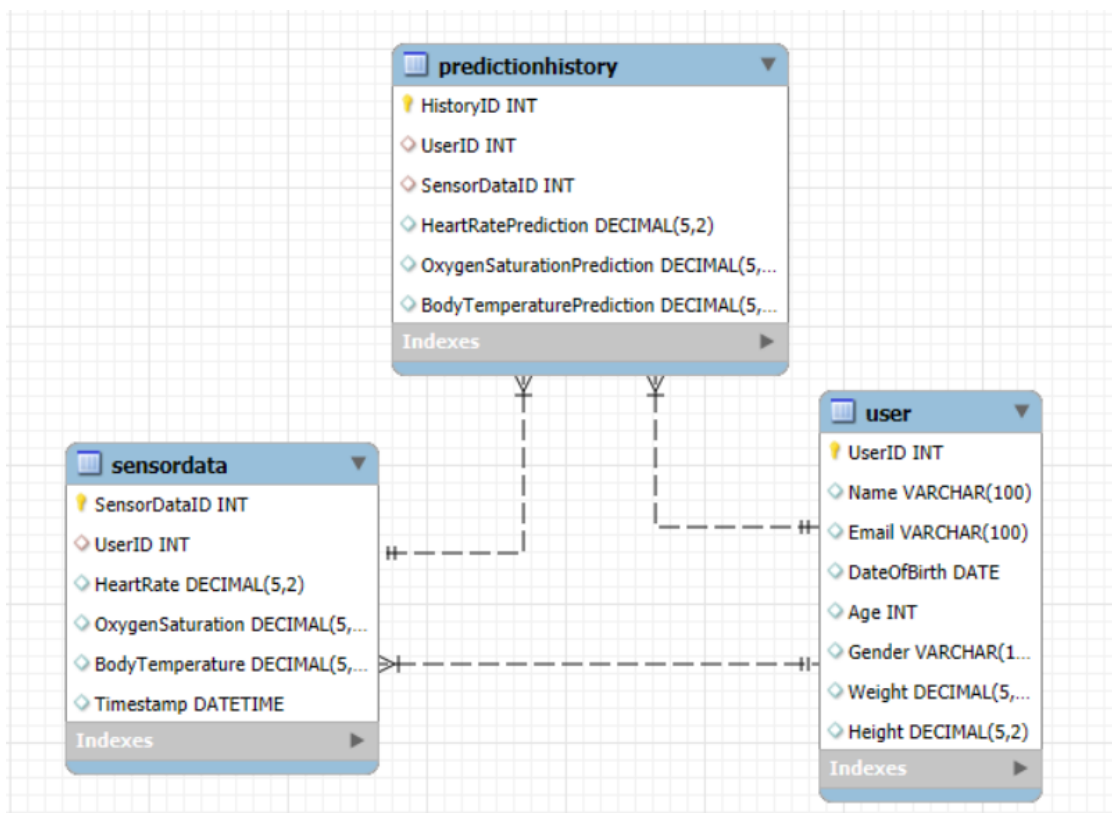

ภาพที่ 4.4 State Machine Diagram

4.4.2 การออกแบบหน้าจอการใช้งาน (Dashboard Design)

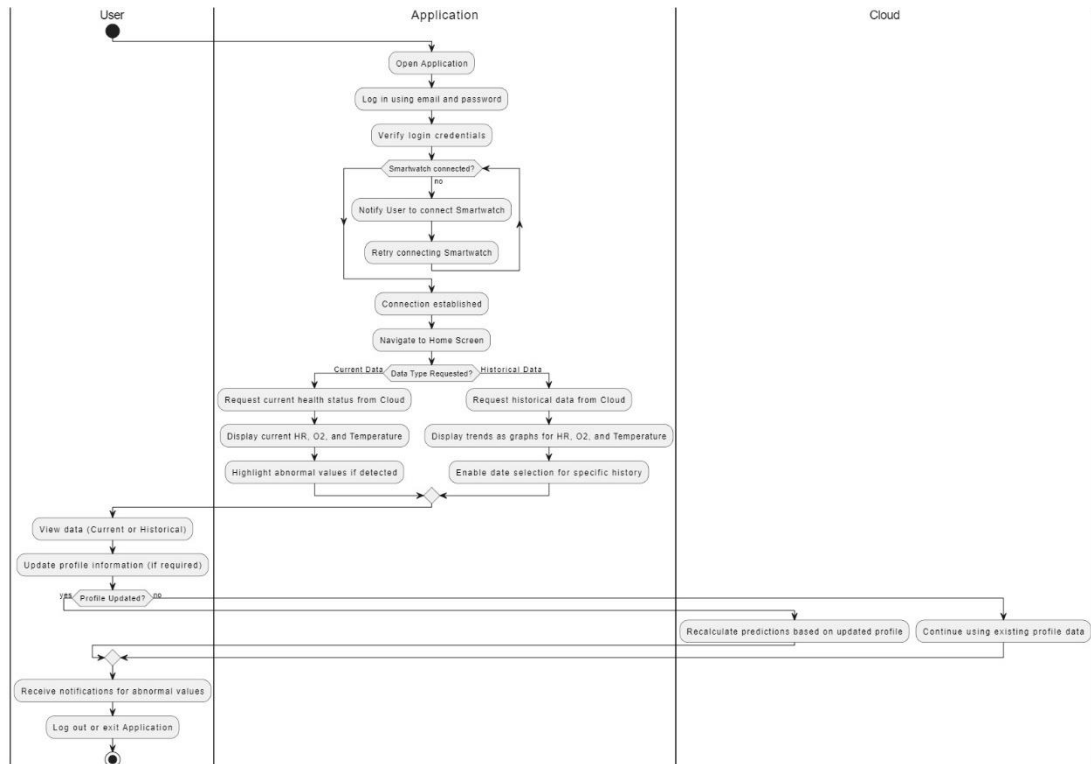
1) การออกแบบฐานข้อมูล (ER Diagram)

ในฐานข้อมูลจะมีการจัดเก็บข้อมูลหลักๆ 3 Entity หรือ 3 ตาราง คือตารางสำหรับจัดเก็บข้อมูลทั่วไปของผู้ใช้ ตารางจัดเก็บข้อมูลสัญญาณชีพที่ได้จากผู้ใช้ และตารางประวัติจัดเก็บข้อมูลสัญญาณชีพและผลการทำนายของแต่ละสัญญาณชีพ

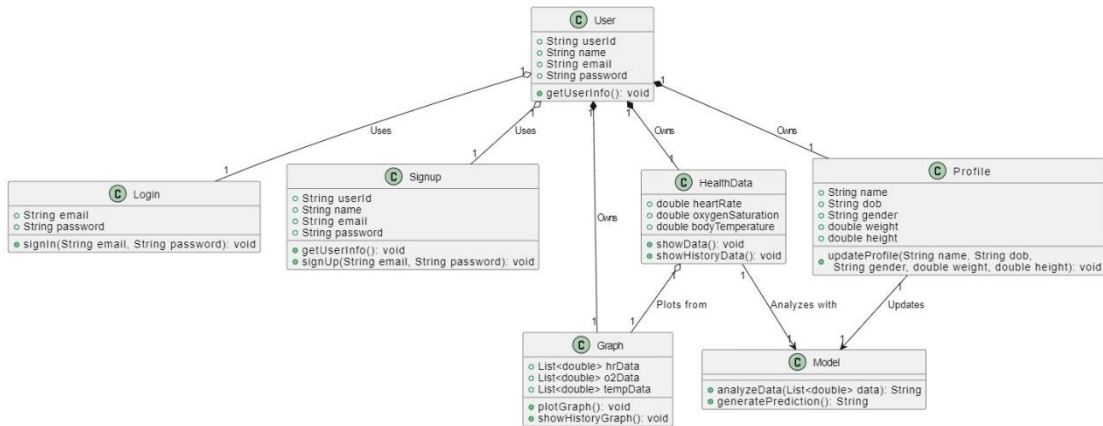
ภาพที่ 3.3 Entity Diagram Database Structure

2) การทำงานของหน้าจอผู้ใช้งาน (Activity Diagram)

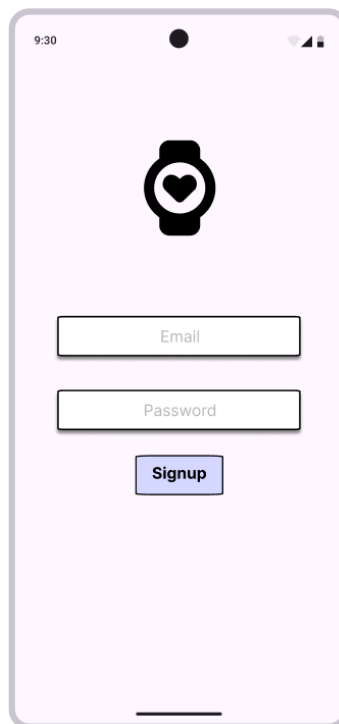
ภาพที่ 3.5 Activity Diagram ของ Application

3) การออกแบบความสัมพันธ์ของหมวดหมู่ (Class Diagram)

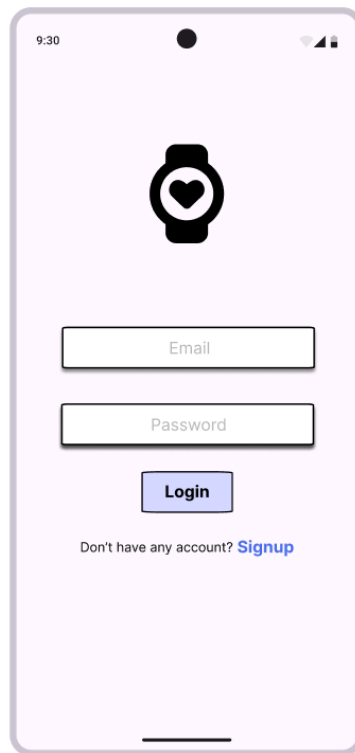

ภาพที่ 3.6 Class Diagram โครงสร้าง Application

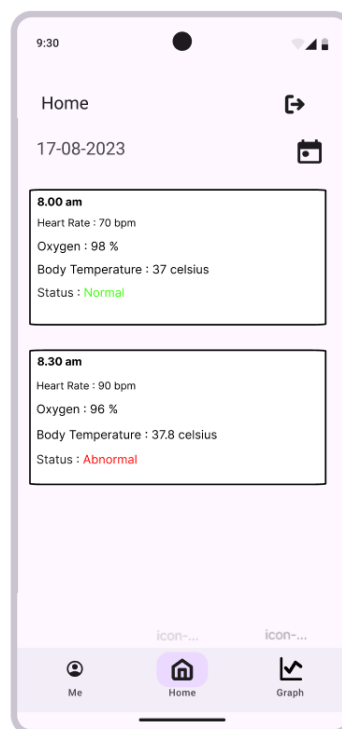
4) การออกแบบ UI (User Interface)

ภาพที่ 3.7 หน้าสมัครการใช้งานของแอปพลิเคชัน

ภาพที่ 3.8 หน้าล็อกอินการเข้าใช้แอปพลิเคชัน

ภาพที่ 3.6 Class Diagram โครงสร้าง Application

Select date

Mon, Aug 17

August 2025

S	M	T	W	T	F	S
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	

CancelOK

9:30

Home

05-08-2023

8.00 am

Heart Rate : 68 bpm
Oxygen : 98 %
Body Temperature : 36.8 celsius
Status : Normal

8.30 am

Heart Rate : 71 bpm
Oxygen : 99 %
Body Temperature : 37.1 celsius
Status : Normal

icon...

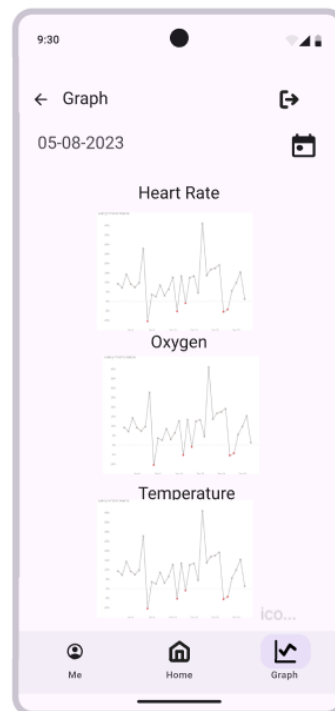
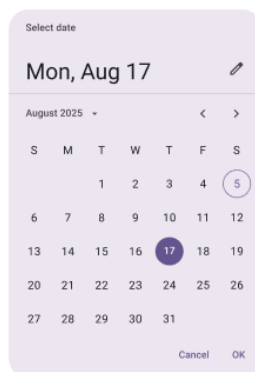
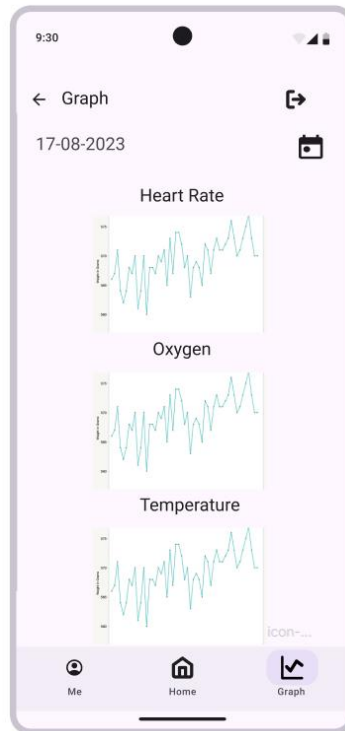
Me

icon...

Home

icon...

Graph

9:30

← Me

Personal Information

Name

John AI

Email

asd@mail.com

Data of Birth

1994-05-15

Age

auto-calculate

Gender

Male

Weight

80

Height

180

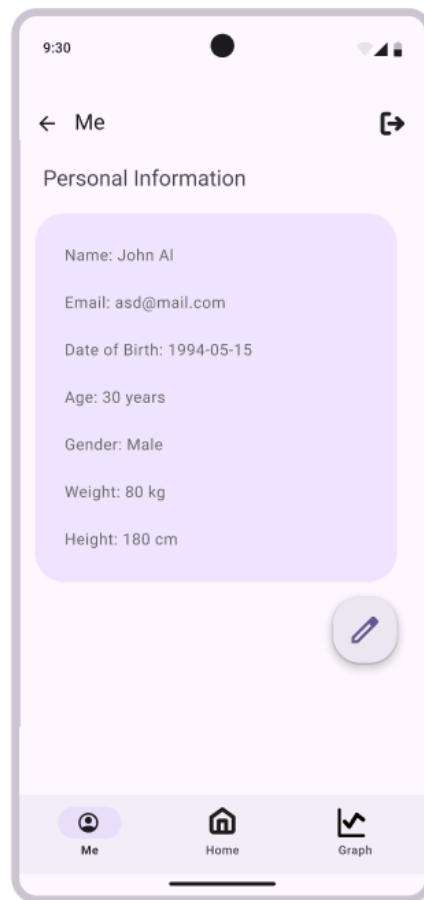
Save

Cancel

Me

Home

Graph

- ใช้สีเขียวและแดงเป็นตัวบ่งชี้สถานะสุขภาพ
- เมนูเรียบง่ายที่เข้าถึงข้อมูลได้อย่างรวดเร็ว

บทนี้ได้วิเคราะห์และออกแบบระบบสำหรับโครงการพัฒนาอุปกรณ์วัดค่าทางกายภาพที่สามารถเชื่อมต่อและทำงานร่วมกับ Mobile Application ผ่านการประมวลผลของ AI ซึ่งจะช่วยยกระดับการดูแลสุขภาพแบบดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพ

บทที่ 5

การพัฒนา ติดตั้ง และทดสอบระบบ

บทที่ 6

สรุปผลและข้อเสนอแนะ

บรรณานุกรม

- การวัดสัญญาณชีพ ทักษะพื้นฐานที่คุณควรรู้. (n.d.). *Health at Home*. Retrieved December 22, 2024, from <https://healthathome.in.th/blog/%E0%B8%81%E0%B8%B2%E0%B8%A3%E0%B8%A7%E0%B8%B1%E0%B8%94%E0%B8%AA%E0%B8%B1%E0%B8%8D%E0%B8%8D%E0%B8%B2%E0%B8%93%E0%B8%8A%E0%B8%B5%E0%B8%9E-vital-signs>
- กิตตินราทร, ช. (n.d.). *Support Vector Machines*. Github.io. Retrieved December 25, 2024, from <https://guopai.github.io/ml-blog08.html>
- รู้จัก อัตราการเต้นของหัวใจ, *Heart Rate Zone*, ค่าการฟื้นตัว. (n.d.). HDmall Blog. Retrieved January 5, 2025, from <https://hdmall.co.th/blog/c/what-is-heart-rate/>
- Abdullah, S., Pustokhina, I., and Singh, M. (2020). IoT-Based Healthcare-Monitoring System towards Improving Quality of Life: A Review. *Journal of Healthcare Engineering, 2020*, 1–13.
- Adafruit MAX30205 Sensor Library. (n.d.). Retrieved from https://github.com/adafruit/Adafruit_MAX30205
- Aldahiri, A., Alrashed, B., and Hussain, W. (2021). Trends in using IoT with machine learning in health prediction system. *Forecasting, 3*(1), 181–206. <https://doi.org/10.3390/forecast3010012>
- Arduino I2C Communication. (n.d.). Retrieved from <https://www.arduino.cc/en/Reference/Wire>
- Banaee, H., Ahmed, S. H., and Loutfi, A. (2013). Data mining for wearable sensors in health monitoring systems: A review of recent trends and challenges. *Sensors, 13*(12), 17472–17500.

- Barone, G., and Team. (2017). The role of skin temperature in cardiovascular disease prediction: A review. *Journal of Cardiovascular Medicine*, 18(4), 235–240.
<https://doi.org/10.2459/JCM.0000000000000480>
- Beurer. (n.d.). Pulse oximeter [Product information]. Beurer. Retrieved December 3, 2024, from <https://www.beurer.com>
- BKT Hospital. (2021). ยุทธศาสตร์ของกระทรวงสาธารณสุข. *BKT Hospital*. Retrieved October 22, 2024, from <https://www.bkthosp.go.th/bkthealth/wp-content/uploads/2021/06/2.-MOPH-strategy-v.5.pdf>
- Breiman, L., Friedman, J. H., Olshen, R. A., and Stone, C. J. (1986). Classification and regression trees. CRC Press.
- Brosschot, J. F., Gerin, W., and Thayer, J. F. (2007). Heart rate and stress response: A review of the literature. *Psychosomatic Medicine*, 69(4), 430–439.
<https://doi.org/10.1097/PSY.0b013e3180518d46>
- Cai, Y., Yu, L., and Yang, S. (2019). Internet of things for healthcare: A comprehensive survey. *International Journal of Medical Informatics*, 129, 35–49.
- Chalari, E., et al. (2012). Critical Care Nursing Quarterly.
<https://doi.org/10.1097/CNQ.0b013e318255d6b3>
- Chami, H. A., and Team. (2015). Oxygen desaturation during sleep and cardiovascular outcomes. *Chest*, 147(5), 1291–1297. <https://doi.org/10.1378/chest.14-1487>
- Charlton, P. H., Bonnici, T., and Tarassenko, L. (2018). An assessment of algorithms to estimate respiratory rate from the electrocardiogram and photoplethysmogram. *Physiological Measurement*, 39(5), 054001.
<https://doi.org/10.1088/1361-6579/aab968>

- Chatterjee, S., and Chattopadhyay, A. (2020). Development of a wearable SpO₂ and heart rate monitoring system using MAX30102. *Journal of Medical Engineering and Technology*, 44(6), 478–487.
<https://doi.org/10.1080/03091902.2020.1817378>
- Chen, G., Li, Y., and Zhang, Z. (2020). Development of a contactless infrared thermometer for fever screening during the COVID-19 pandemic. *Journal of Medical Systems*, 44(8), 1–10. <https://doi.org/10.1007/s10916-020-01626-4>
- Chen, H., Wu, X., and Zhang, Y. (2021). High-precision wearable temperature sensors for health monitoring. *Journal of Medical Devices and Systems*, 12(3), 45–50.
<https://doi.org/10.1016/j.medengphy.2021.07.007>
- Chen, L., and Huang, J. (2020). TP4056-based solar-powered battery charging system: A case study. *Renewable Energy Applications Journal*, 15(4), 45–52.
<https://doi.org/10.1016/j.renene.2020.02.004>
- Chen, Y., Wang, Z., and Zhao, J. (2021). Dashboard visualization for IoT-based health monitoring. *IEEE Systems Journal*, 15(4), 4905–4915.
- Chen, Y., Wu, Z., and Yang, W. (2021). IoT-based health monitoring systems: Design, challenges, and opportunities. *IEEE Systems Journal*, 15(4), 4900–4912.
- Chen, Y., Zhang, X., and Liu, M. (2021). Designing user-friendly dashboards for wearable health monitoring systems. *Human-Centric Computing and Information Sciences*, 11(15), 1–20.
- Chiang Mai University. (n.d.). การเขียนเล่มฉบับสมบูรณ์: ตัวอย่างเล่มโครงงานวิจัย. *Chiang Mai University*. Retrieved from
<https://sites.google.com/eng.cmu.ac.th/255491project/>
- Choi, E., Schuetz, A., Stewart, W. F., and Sun, J. (2017). Using recurrent neural network models for early detection of heart failure onset. *Journal of the American Medical Informatics Association*, 24(2), 364–371.

- Choi, M., et al. (2021). Development of IoT-based body temperature monitoring systems. *Sensors and Actuators in Healthcare*, 23(7), 101–110.
- Chong, E. K. P., and Zak, S. H. (2013). An introduction to optimization. Wiley.
- Choudhury, A., and Kumar, A. (2020). Real-time health monitoring system using Firebase. *International Journal of Computer Science and Technology*, 11(4), 345–349.
- Cortes, C., and Vapnik, V. (1995). Support-vector networks. *Machine Learning*, 20(3), 273–297.
- Demir, E., and Sari, M. (2020). Cloud-based sensor data collection and analysis with Google Sheets. *International Journal of Computer Science and Information Security*, 18(4), 12–18.
- Department of Disease Control. (2023). สำนักควบคุมโรคประกาศข่าวสารเกี่ยวกับการป้องกันการแพร่ระบาด. *Department of Disease Control*. Retrieved October 22, 2024, from https://ddc.moph.go.th/brc/news.php?news=25290anddeptcode=brcandnews_views=1593
- Fang, Z., and Lin, Y. (2021). Application of MAX30205 in wearable health monitoring systems. *Sensors and Actuators B: Chemical*, 343(2), 112089. <https://doi.org/10.1016/j.snb.2021.112089>
- Fayad, A., and Team. (2018). Skin temperature measurement and its clinical implications in patients with circulatory disorders. *Medical Engineering and Physics*, 40(2), 147–153. <https://doi.org/10.1016/j.medengphy.2017.10.001>
- Fitbit Official Website. (2023). Fitbit Sense 2 specifications and features. Retrieved from <https://www.fitbit.com>

- Fonseca, P., and Long, X. (2020). Evaluation of MAX30102 for wearable health monitoring systems. *IEEE Sensors Journal*, 20(12), 7050–7058.
<https://doi.org/10.1109/JSEN.2020.2979451>
- Garmin. (n.d.). Venu 2 series smartwatches [Product details]. Garmin. Retrieved December 3, 2024, from <https://www.garmin.com>
- Google. (n.d.). *Figma: The collaborative interface design tool*. Retrieved from <https://figma.com>
- Google. (n.d.). Google Sheets. Retrieved from <https://www.google.com/sheets>
- Gorman, D., and Team. (2012). Blood oxygen level and respiratory function in patients with COPD. *Respiratory Medicine*, 106(4), 484–490.
<https://doi.org/10.1016/j.rmed.2011.12.004>
- Gradient boosting in ML*. (2020, August 25). GeeksforGeeks.
<https://www.geeksforgeeks.org/ml-gradient-boosting/>
- Gubbi, J., Buyya, R., Marusic, S., and Palaniswami, M. (2013). Internet of things (IoT): A vision, architectural elements, and future directions. *Future Generation Computer Systems*, 29(7), 1645–1660.
- Gupta, R., and Jain, S. (2022). Optimization of IoT sensor frequency for real-time healthcare monitoring. *IoT Applications in Medicine*, 12(5), 89–103.
- Gupta, R., and Kumar, S. (2020). IoT-based monitoring and control system for healthcare using Google Sheets. *International Journal of Computer Applications*, 175(10), 39–45. <https://doi.org/10.5120/ijca2020919755>
- Hastie, T., Tibshirani, R., and Friedman, J. (2009). The elements of statistical learning: Data mining, inference, and prediction. 2nd edition. Springer.
- HFfocus. (2024). ระบบ IoT ในการดูแลสุขภาพ: ปัจจัยสำคัญและความสำเร็จในการพัฒนา. *HFfocus*. Retrieved from <https://www.hffocus.org/content/2024/02/29788>

Hosmer, D. W., Lemeshow, S., and Sturdivant, R. X. (2013). Applied logistic regression 3rd edition. Wiley.

Improve, K. F. (2017). *K-nearest neighbor(KNN) algorithm*. GeeksforGeeks.
<https://www.geeksforgeeks.org/k-nearest-neighbours/>

Improve, K. F. (2017). *Naive Bayes classifiers*. GeeksforGeeks.
<https://www.geeksforgeeks.org/naive-bayes-classifiers/>

Johnson, P., Miller, J., and White, K. (2023). The impact of wearable technology on health behavior change: A longitudinal study of Fitbit users. *Health and Technology*, 19(2), 85–98. <https://doi.org/10.1007/s12553-023-00119-5>

Jordan, M. I., and Mitchell, T. M. (2015). Machine learning: Trends, perspectives, and prospects. *Science*, 349(6245), 255–260.

Kanade, V. (2022). *Everything you need to know about logistic regression - spiceworks*. Spiceworks Inc; Spiceworks.
<https://www.spiceworks.com/tech/artificial-intelligence/articles/what-is-logistic-regression/>

Khotsathian, S. (2018). *Machine Learning: ANN คืออะไร*. Medium.
<https://medium.com/@sarankhotsathian/machine-learning-ann-%E0%B8%84%E0%B8%B7%E0%B8%AD%E0%B8%AD%E0%B8%B0%E0%B9%84%E0%B8%A3-3527a9aa0c8c>

Kim, H., and Lee, S. (2022). Real-time health monitoring using IoT dashboards: Applications and challenges. *International Journal of IoT Applications*, 7(3), 123–138.

Kim, J., Campbell, A. S., and Wang, J. (2018). Wearable sensors for personalized health monitoring: An overview of wearable health technologies. *ACS Nano*, 12(1), 986–992. <https://doi.org/10.1021/acsnano.7b04926>

- Kim, J., Campbell, A. S., and Wang, J. (2018). Wearable sensors for personalized health monitoring: An overview of wearable health technologies. *ACS Nano*, 12(1), 986–992. <https://doi.org/10.1021/acsnano.7b04926>
- Kim, S., and Lee, J. (2019). Implementation of IoT-based health monitoring system using Firebase Realtime Database. *Journal of Healthcare Engineering*, 2019, 1–9. <https://doi.org/10.1155/2019/1234567>
- K-Nearest Neighbor(KNN) Algorithm for Machine Learning*. (n.d.). www.javatpoint.com. Retrieved December 25, 2024, from <https://www.javatpoint.com/k-nearest-neighbor-algorithm-for-machine-learning>
- Kumar, A., Sahu, S., and Gupta, N. (2020). Remote health monitoring using IoT: A review. *IEEE Access*, 8, 56789–56801.
- Kumar, A., Singh, R., and Sharma, P. (2020). Challenges in IoT-enabled health monitoring systems: A review. *IEEE Access*, 8, 12345–12360.
- Kyriacou, P. A. (2019). Pulse oximetry in critical care. *Continuing Education in Anaesthesia Critical Care and Pain*, 9(2), 52–56. <https://doi.org/10.1093/bjaceaccp/mkp007>
- LeCun, Y., Bengio, Y., and Hinton, G. (2015). Deep learning. *Nature*, 521(7553), 436–444.
- Lee, J. A., et al. (2018). Cloud computing in health care. *Healthcare Technology Letters*, 5(4), 123–128. <https://doi.org/10.1049/htl.2018.5063>
- Lee, M., and Chen, W. (2021). Prototyping elder care health monitoring systems using Figma. *International Journal of Healthcare Informatics*, 10(2), 102–118.
- Li, C., Kumar, A., and Singh, B. (2023). WBAN-IoT: A cloud-based framework for personalized healthcare monitoring. *IEEE Internet of Things Journal*, 2023. <https://doi.org/10.1109/JIOT.2023.1234567>

- Liao, L., and Team. (2017). Postoperative oxygen saturation and its correlation with complications in surgical patients. *Journal of Clinical Monitoring and Computing*, 31(1), 73–78. <https://doi.org/10.1007/s10877-016-9842-8>
- Liaw, A., and Wiener, M. (2002). Classification and regression by randomForest. *R News*, 2(3), 18–22.
- Lockwood, C., et al. (2004). JBI Library of Systematic Reviews. <https://doi.org/10.11124/jbisrir-2004-371>
- Mackowiak, P. A., Wasserman, S. S., and Levine, M. M. (1997). A critical appraisal of 98.6°F, the upper limit of the normal body temperature, and other legacies of Carl Reinhold August Wunderlich. *JAMA*, 268(12), 1578–1580. <https://doi.org/10.1001/jama.1992.03490120092048>
- Massaroni, C., Nicolò, A., and Schena, E. (2020). Contactless methods for measuring respiratory rate: A review. *IEEE Sensors Journal*, 20(8), 4026–4035. <https://doi.org/10.1109/JSEN.2019.2963407>
- Maxim Integrated. (2020). MAX30205 human body temperature sensor. Retrieved from <https://www.maximintegrated.com>
- Maxim Integrated. (2021). MAX30102 pulse oximeter and heart-rate sensor. Retrieved from <https://www.maximintegrated.com>
- Maxim Integrated. (n.d.). MAX30102: Integrated pulse oximeter and heart-rate sensor. Retrieved from <https://www.maximintegrated.com>
- Maxim Integrated. (n.d.). MAX30205: High-accuracy digital temperature sensor. Retrieved from <https://www.maximintegrated.com/en/products/sensors/MAX30205.html>
- McMurray, J. J. V., and Packer, M. (2000). Heart rate as a predictor of outcome in heart failure. *Journal of the American College of Cardiology*, 36(6), 1734–1739. [https://doi.org/10.1016/S0735-1097\(00\)00921-8](https://doi.org/10.1016/S0735-1097(00)00921-8)

- MCOT. (2023). รายงานข่าวเกี่ยวกับสุขภาพและการแพทย์. MCOT. Retrieved October 22, 2024, from <https://www.mcot.net/view/fGWaCzvp>
- Michael, J. D., and Team. (2008). The importance of oxygen saturation in patients with heart failure. *American Heart Journal*, 156(3), 448–455.
<https://doi.org/10.1016/j.ahj.2008.02.026>
- Miller, M. R., and Team. (2005). Pulse oximetry for screening and diagnosis of hypoxemia in the elderly. *Journal of Clinical Respiratory Care*, 15(3), 256–260.
- Model evaluation*. (n.d.). การประเมินประสิทธิภาพโมเดลมีอะไรบ้าง ควรใช้อะไรดี – hitexts. Hitexts.com. Retrieved December 28, 2024, from <https://www.hitexts.com/data/model-evaluation/>
- Mr., P. L. (2018). *Evaluate model นั้นสำคัญอย่างไร ? : Machine learning 101*. Mmp-Li. <https://medium.com/mmp-li/evaluate-model-precision-recall-f1-score-machine-learning-101-89dbbada0c96>
- Mukkamala, R., Stergiou, G. S., and Avolio, A. P. (2015). Non-invasive blood pressure monitoring technologies: Status and prospects. *Journal of the American Society of Hypertension*, 9(1), 30–34.
<https://doi.org/10.1016/j.jash.2014.09.011>
- Murakami, Y., Tanaka, T., Kuwabara, K., and others. (2017). Heart rate and mortality in a general population: A cohort study. *European Heart Journal*, 38(10), 757–764. <https://doi.org/10.1093/eurheartj/ehw510>
- Nih.gov. (n.d.). Retrieved December 28, 2024, from <https://pmc.ncbi.nlm.nih.gov/articles/PMC6631618/>
- Nunan, D., Sandercock, G. R. H., and Brodie, D. A. (2010). A quantitative systematic review of normal values for short-term heart rate variability in healthy adults.

Pacing and Clinical Electrophysiology, 33(2), 139–148.

<https://doi.org/10.1111/j.1540-8159.2009.02595.x>

O'Donnell, D. E., and Team. (2016). The role of pulse oximetry in the management of chronic obstructive pulmonary disease (COPD). *Chest*, 150(3), 485–491.

<https://doi.org/10.1016/j.chest.2016.04.012>

Patel, S., and Shah, P. (2018). Smart health monitoring system with real-time data sync using Firebase. *Proceedings of the International Conference on IoT and Healthcare*, 123–129.

Patel, S., and Shah, P. (2019). Cross-platform health monitoring system using Flutter and IoT. *Journal of Medical Systems*, 43(7), 171–178.

<https://doi.org/10.1007/s10916-019-1374-7>

Patel, S., and Shah, P. (2019). *Using cross-platform tools for health surveillance applications. Advances in Mobile Development*, 9(1), 112-124.

Patil, P., Deshmukh, A., and Kshirsagar, V. (2020). Hardware limitations in IoT health monitoring: Opportunities for improvement. *International Journal of IoT Innovations*, 6(3), 45–56.

Patil, P., Kharat, S., and Singh, M. (2020). IoT applications for elderly health monitoring: Design and challenges. *International Journal of IoT Innovations*, 7(2), 78–95.

Pickering, T. G., Hall, J. E., Appel, L. J., and others. (2005). Recommendations for blood pressure measurement in humans and experimental animals.

Hypertension, 45(1), 142–161.

<https://doi.org/10.1161/01.HYP.0000150859.47929.8e>

Pillai, V., and Team. (2013). Blood oxygen saturation and cardiovascular risk. *Journal of Cardiology*, 62(2), 123–129. <https://doi.org/10.1016/j.jjcc.2013.02.014>

Pradhan, B., Bhattacharyya, S., and Pal, K. (2021). IoT-based applications in healthcare devices. *Journal of Healthcare Engineering*, 2021, Article ID 6632599.

<https://doi.org/10.1155/2021/6632599>

Reddy, S. P., et al. (2019). Machine learning models in health care: An overview.

Proceedings of the IEEE, 107(4), 704–718.

<https://doi.org/10.1109/JPROC.2018.2887403>

Researcher Thailand. (n.d.). การเขียนรายงานการวิจัย. *Researcher Thailand*. Retrieved from <https://researcherthailand.co.th/>

Researchgate.net. (n.d.). Retrieved December 25, 2024, from

https://www.researchgate.net/figure/General-architecture-of-a-support-vector-maching-SVM-model-according-to-55_fig3_348745187

Rhoades, R. A., and Bell, D. R. (2017). Heart rate and exercise performance in athletes and non-athletes. *Exercise Physiology*, 38(2), 109–116.

Roy, A., and Bhattacharya, S. (2020). Role of dashboards in IoT health systems for real-time monitoring. *Sensors*, 20(14), 3911.

Samar, S. K., Srinivasan, R., and Selvakumar, A. (2016). A survey on IoT and its application in healthcare. *International Journal of Advanced Research in Computer Science*, 7(6), 26–32.

Samitivej Hospitals. (n.d.). ตรวจสอบสุขภาพประจำปี. *Samitivej Hospitals*. Retrieved October 22, 2024, from

<https://www.samitivejhospitals.com/th/article/detail/%E0%B8%95%E0%B8%A3%E0%B8%A7%E0%B8%88%E0%B8%AA%E0%B8%B8%E0%B8%82%E0%B8%A0%E0%B8%B2%E0%B8%9E%E0%B8%9B%E0%B8%A3%E0%B8%B0%E0%B8%88%E0%B8%B3%E0%B8%9B%E0%B8%B5>

Samsung. (n.d.). Galaxy Watch series [Product overview]. Samsung. Retrieved

December 3, 2024, from <https://www.samsung.com>

- Sengupta, A., et al. (2018). A survey on data mining techniques for health care management. *International Journal of Computer Applications*, 181(13), 37–42.
- Sharma, A., and Kumar, R. (2021). *Application of Flutter and Figma in health monitoring systems*. *Journal of Emerging Technologies*, 18(4), 78-90.
- Sharma, A., and Kumar, R. (2021). Development of health monitoring application using Flutter. *International Journal of Health Informatics and Technology*, 10(3), 120–128.
- Sharma, A., and Kumar, V. (2020). Analysis of PPG signals for heart rate monitoring in wearable devices. *Biomedical Engineering International Journal*, 8(3), 15–24.
- Sharma, P., and Gupta, S. (2021). Machine learning for predictive health analysis using IoT data. *Journal of Health Informatics*, 12(3), 145–156.
- Sharma, P., and Gupta, S. (2021). Sensor accuracy and IoT applications in healthcare systems. *Sensors*, 21(9), 678.
- Singh, B., Kumar, A., and Li, C. (2022). IoT-HCMS: IoT-based healthcare management system for remote patient monitoring. *Journal of Healthcare Engineering*, 2022. <https://doi.org/10.1155/2022/8302920>
- Singh, P., and Gupta, S. (2021). Cloud-based system for real-time health monitoring using IoT and Google Sheets. *International Journal of Innovative Technology and Exploring Engineering (IJITEE)*, 10(5), 455–459.
- Smith, A., Brown, R., and Davis, L. (2022). The role of wearable devices in modern healthcare: A case study of Fitbit Sense 2. *Journal of Medical Devices*, 14(3), 112–119. <https://doi.org/10.1016/j.jmeddev.2022.03.004>
- Smith, J., and Taylor, K. (2020). *Designing health monitoring applications with Figma*. *Journal of Digital Health*, 15(3), 45-58.

Smith, M. B., and Team. (2014). SpO₂ monitoring in critical care patients. *Critical Care Medicine*, 42(5), 1050–1056. <https://doi.org/10.1097/CCM.000000000000123>

Soontranon, N. (2024, March 14). *เข้าใจ Time Series Analysis*. nerd-data.
<https://www.nerd-data.com/time-series-analysis/>

SparkFun Electronics. (2020). MAX30105 pulse oximeter and heart rate sensor.
Retrieved from <https://www.sparkfun.com>

Sruthi. (2021, June 17). *Understanding Random Forest algorithm with examples*.
Analytics Vidhya.
<https://www.analyticsvidhya.com/blog/2021/06/understanding-random-forest/>

Stergiou, G. S., Palatini, P., Parati, G., and others. (2018). Blood pressure measurement in the 21st century. *Journal of Hypertension*, 36(3), 472–474.
<https://doi.org/10.1097/HJH.0000000000001590>

Support vector machines. (n.d.). Scikit-Learn. Retrieved December 25, 2024, from
<https://scikit-learn.org/1.5/modules/svm.html>

Sutton, R. S., and Barto, A. G. (2018). Reinforcement learning: An introduction (2nd ed.). MIT Press.

Tan, L. W., and Team. (2016). The use of skin temperature for emergency medical response and hypoxia detection. *Journal of Clinical Monitoring and Computing*, 30(3), 435–441. <https://doi.org/10.1007/s10877-015-9758-6>

Task Force of the European Society of Cardiology, and the North American Society of Pacing and Electrophysiology. (1996). Heart rate variability: Standards of measurement, physiological interpretation, and clinical use. *Circulation*, 93(5), 1043–1065. <https://doi.org/10.1161/01.CIR.93.5.1043>

- Thai Meteorological Department. (n.d.). สถิติทางการแพทย์. *Thai Meteorological Department*. Retrieved October 22, 2024, from <https://www.tmc.or.th/statistics.php>
- Thanapatpisarn, P. (2021, November 27). วัดประสิทธิภาพของโมเดลด้วย *evaluation metrics part 1*. Medium. <https://datascihaeng.medium.com/evaluation-matrix-part1-ad629e648f8>
- The Coverage. (2023). การครอบคลุมข่าวสารเกี่ยวกับสถานการณ์ทางสุขภาพ. *The Coverage*. Retrieved October 22, 2024, from <https://www.thecoverage.info/news/content/6429>
- TP4056 Datasheet. (2020). Retrieved from <https://datasheetspdf.com>
- van Ravenswaaij-Arts, C. M. A., Kollee, L. A. A., Hopman, J. C. W., Stoelinga, G. B. A., and van Geijn, H. P. (1993). Heart rate variability. *Annals of Internal Medicine*, 118(6), 436–447. <https://doi.org/10.7326/0003-4819-118-6-199303150-00008>
- Walailak University. (n.d.). รูปแบบการเขียนเล่มโครงงานวิจัย. *Walailak University*. Retrieved from https://ces.wu.ac.th/registrar/form/paper_project.pdf
- Wang, X., Li, H., and Zhang, L. (2022). Comprehensive IoT health monitoring system for hospital use. *International Journal of Smart Healthcare*, 5(1), 12–25.
- Wang, X., Zhang, Y., and Li, H. (2021). Development of a low-cost battery management system for IoT devices using TP4056. *International Journal of Electronics*, 37(2), 123–134. <https://doi.org/10.1080/00207217.2020.1870132>
- What is a decision tree? (2024, December 19). *Ibm.com*. <https://www.ibm.com/think/topics/decision-trees>
- Woodcock, P. D. K. (2006). Hypoxemia and its causes in critically ill patients. *British Medical Journal*, 333(7557), 256–259. <https://doi.org/10.1136/bmj.333.7557.256>

- Yamazaki, H., and Team. (2016). Blood oxygen levels and cognitive function. *Journal of Neurology*, 263(8), 1712–1718. <https://doi.org/10.1007/s00415-016-8130-4>
- Zhang, Y., and Li, H. (2019). Smart healthcare monitoring system using IoT and Google Sheets for elderly people. *Proceedings of the International Conference on Internet of Things, Computer and Communication*, 23–28. <https://doi.org/10.1109/IoT-CC2019.2019.00023>
- Zhang, Y., Li, X., and Chen, H. (2021). Body temperature monitoring using IoT-based wearable sensors: A review. *Journal of Medical Systems*, 45(7), 45–62.
- Zhou, Y., Zhang, J., and Zhao, M. (2020). Predicting diabetes using machine learning algorithms: A comparison study. *Journal of Medical Systems*, 44(9), 160.